

Daniel

Johdanto

Daniel, lopunajasta ennustanut profeetta

Kun 1800-luku vaihtui 1900-lukuun, läntisessä maailmassa virisi optimismi. Tieteen ja teknologian avulla ihmiskunta eteni kohti kultaista aikaa ja ihanien mahdollisuuksien tulevaisuutta, jossa sodat, kulkutaudit, köyhyys ja nälkä olisivat vihdoin taakse jäänyttä elämää. Näin siis toivottiin.

Tietenkin 1900-luku osoitti tämän toivon paitsi vääräksi myös typeräksi ja naiiviksi. Tämä auttaa selittämään, miksi 2000-luvulle siirryttäessä emme enää elätelleet suuria toiveita paremmasta tulevaisuudesta.

Maailmallisesta näkökulmasta katsottuna maailmamme tila näyttää melko synkältä, ja mikä vielä pahempaa, parempaan suuntaan kehittyminen ei tunnu edes kovin mahdolliselta. Ihmiset näyttävät olevan aivan yhtä taipuvaisia ahneuteen, sortoon, väkivaltaan, valloituksiin, hyväksikäyttöön ja itsetuhoon nyt kuin esi-isämme ovat olleet aikojen saatossa.

Monet suurista teknologisista edistysaskeleistamme, jotka toisinaan palvelevat ihmiskuntaa hyvin, ovat olleet myös edistämässä ahneuttamme, harjoittamaamme sortoa, väkivaltaa, valloituksia, hyväksikäyttöä sekä itsetuhoamme.

Tämän ei tietenkään tulisi yllättää meitä millään lailla, sillä olemmehan lukee seuraavan kaltaisia raamatunpaikkoja: ”Petollinen on ihmissydän, paha ja parantumaton vailla vertaa! Kuka sen tuntee?” (Jer. 17:9); ”Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja joka puolella on nälänhätää ja maanjäristyksiä.” (Matt. 24:7.)

Ja kuitenkin kaiken tämän epätoivon ja hädän keskellä, meillä on Danielin kirja – kirja, joka on erityisen ajankohtainen meille, jotka elämämme *et qesia*, ”lopun aikaa” (Dan. 12:9, RK 2012/VKR). Tämä kirja on tutkistelumme aiheena tässä neljänneksessä. Danielin kirjan pyhiltä sivuilta löydämme vahvoja, järkiperäisiä ja uskoa lujittavia todisteita Jumalasta ja Herrastamme Jeesuksesta Kristuksesta sekä hänen kuolemastaan ristillä. Lisäksi sieltä löytyy lupaus Jeesuksen paluusta ja kaikesta siitä, mitä siihen liittyy.

Ajattelepa asiaa. Kautta koko Danielin kirjan (luvut 2, 7, 8 ja 11) meille on eri näkökulmista katsoen kerrottu seuraavista peräkkäisistä maailmanvalloista: Babylonia, Meedia ja Persia, Kreikka, Rooma ja Jumalan iankaikkinen valtakunta, joka alkaa Jeesuksen toisesta tulemisestä.

Meidän tätä päivää elävien on helppo omasta näkökulmastamme havaita, että kaikki nämä maalliset valtakunnat ovat tulleet ja menneet, aivan kuten ennustettiin. Tai Rooman tapauksessa se tuli ja jäi osittain pysymään, ainakin toistaiseksi, aivan kuten Daniel kirjoitti. Roomaa kuvattiin kuvapatsaan jaloissa ja varpaissa (Dan. 2:33, 41), ja se ilmenee paitsi Euroopan yhä jakautuneina kansoina myös Rooman kirkkona. Siksi meillä on maailmanhistoriassa laaja ja vankka todistus raamatullisen profetian paikkansapitävyydestä. Tätä todistusaineis-

toa ei tietenkään ollut vielä niillä, jotka elivät Babylonian, Kreikan tai jopa varhaisen Rooman aikoja.

Eläessämme profeettallisella aikajanalla voimme nähdä, että Daniel oli oikeassa kaikkien näiden maailmanvaltojen suhteen. Niinpä meillä on täysi syy luottaa häneen koskien sitä ainoaa valtakuntaa, joka on vielä toteutumatta: Jumalan ikuista valtakuntaa, joka perustetaan Jeesuksen toisen tulemisen jälkeen.

Kyllä, Danielin kirja on voimallinen ja uskoa vahvistava asiakirja, erityisesti meille adventisteille, jotka löydämme sen sivuilta tekstejä, erityisesti Dan. 8:14: "Hän sanoi minulle: 'Vielä on kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö vanhurskautetaan.'" (RK 2012 marg.) Tämä jae on yhdensuuntainen Danielin kirjan 7. luvun jakeiden 22, 26 ja 27 kanssa, mikä osoittaa, että suuren taivaallisen tuomion jälkeen, jossa "Korkeimman pyhät saivat oikeutensa", Jumalan ikuinen valtakunta perustetaan. Toisin kuin ohikiitävät maalliset valtakunnat, se kestää ikuisesti.

Ja kaiken aikaa tämän suuren kokonaiskuvan rinnalla me näemme, miten äärettömän lähellä Kristus voi olla meitä henkilökohtaisesti. Kuningas Nebukadnessarin unesta alkaen aina Danielin vapautumiseen leijonien luolasta kirja osoittaa meille Jumalan läsnäoloa ja sitä, kuinka lähelle hän tulee meitä; kuten Daniel sanoi jumalattomalle kuningas Belsassarille, että Jumala on Jumala, "jonka kädessä on sinun elämäsi ja kohtalosi" (Dan. 5:23).

Lyhyesti sanottuna, Danielin kirja, joka on tutkistelumme kohteena tämän neljänneksen ajan, on edelleen sitä, mitä se oli tuhansia vuosia sitten, kun se kirjoitettiin: vahva ilmoitus meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rakkaudesta ja luonteesta.

Elias Brasil de Souza toimii maailmanlaajuisen adventtikirkon Raamatuntutkimusinstituutin (Biblical Research Institute) johtajana. Hänellä on tohtorin tutkinto Vanhan testamentin eksegetiikasta ja teologiasta Andrews Universitystä.

Ellen G. Whiten kirjojen lyhenteet:

AG	– God’s Amazing Grace	M	– Maranata, Herramme tulee
AKT	– Ajankohtainen työ	MCP	– Mind, Character, and Personality
AO	– Alfa ja omega	ML	– My Life Today
AP	– Armahdettu ja pyhitetty	MM	– Medical Ministry
ApT	– Apostolien teot	MR	– Manuscript Releases
AT	– Aikakausien Toivo	Ms	– Manuscript (käsikirjoitus)
BC	– Bible Commentary (The Seventh-day Adventist)	OHC	– Our High Calling
BD	– Bible Dictionary (The Seventh-day Adventist)	PK	– Profeetat ja kuninkaat
CC	– Conflight and Courage	PM	– Publishing Ministry
CD	– Counsels on Diet and Foods	PP	– Patriarkat ja profeetat
CG	– Child Guidance	Päi	– Päivästä päivään
CH	– Counsels on Health	R	– Raittius
CL	– Country Living	RC	– Reflecting Christ
CS	– Counsels on Stewardship	RH	– Review and Herald (artikkeli)
CSW	– Counsels on Sabbath School Work	RI	– Rakkaudella Isältä (AT:n lyh.)
CT	– Counsels to Parents, Teachers, and Students	RY	– Retirement Years
CW	– Counsels to Writers and Editors	SDG	– Sons and Daughters of God
EE	– Ettemme eksyisi	SG	– Spiritual Gifts
EK	– Elämä ja kasvatust	Signs	– Signs of the Times
EU	– Elävä usko	SLS	– Suuren Lääkärin seuraajana
Ev	– Evangelism	SM	– Selected Messages
FE	– Fundamentals of Christian Education	SN	– Sanomia nuorisolle
FW	– Faith and Works	SP	– Spirit of Prophecy
GW	– Gospel Workers	ST	– Suuri taistelu
HA	– Herätyksen aika	T	– Testimonies for the Church
HK	– Hengellisiä kokemuksia	Ta	– Todistusaarteita
HP	– In Heavenly Places	TDG	– This Day With God
KI	– Kodin ihanteita	TKK	– Turvassa kriisin keskellä
KKO	– Kristillisiä kokemuksia ja opetuksia	TKL	– Tie Kristuksen luo
KPH	– Kun Pyhä Henki tulee	TM	– Testimonies to Ministers
KV	– Kristuksen vertaukset	TMH	– That I May Know Him
LH	– Lunastuksen historia	TSB	– Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce
LHU	– Lift Him Up	UL	– The Upward Look
LS	– Life Sketches of Ellen G. White	Vs	– Vuorisaarna
LYL	– Letters to Young Lovers	VSS	– Voice in Speech and Song
		WM	– Welfare Ministry
		YI	– Youth’s Instructor (artikkeli)

Lukemisesta ymmärtämiseen

”Filippos juoksi vaunujen luo, ja kuullessaan miehen lukevan profeetta Jesajaa hän sanoi. ”Sinä kyllä luet, mutta mahdatko ymmärtää?” (Ap. t. 8:30.)

Avaintekstit:

Luuk. 24:25–27;
2. Piet. 3:11–13;
Joona 3:3–10;
4. Moos. 14:34;
Dan. 9:23; 10:11, 12.

Tässä neljänneksessä tutkimme Danielin kirjaa, jonka sivuilta adventtikirkko on saanut alkunsa. Aloittaessamme meidän tulisi pitää seuraavat seikat mielessä mallina, joka auttaa meitä etenemään tutkistelussamme.

Ensinnäkin meidän tulee aina muistaa, että Kristus on Danielin kirjan keskiössä, aivan kuten hän on koko Raamatun keskiössä.

Toiseksi Danielin kirja on jäsennelty kirjalliselta ilmaisultaan ilmentämään kauneutta ja auttamaan meitä ymmärtämään kirjan keskeistä sanomaa.

Kolmanneksi meidän on ymmärrettävä, mikä ero on klassisilla ja apokalyptisillä profetioilla. Tämä auttaa meitä erottamaan Danielin kirjan profetiat muista profetioista, esimerkiksi Jesajan, Aamoksen ja Jeremian profetioista.

Neljänneksi tutkiessamme Danielin kirjan aikaprofetioita meidän tulisi ymmärtää, että hänen saamansa profeetalliset suuntaviivat ulottuvat pitkälle aikavälille ja niitä lasketaan vuosi=päivä -periaatteen mukaan.

Viidenneksi haluamme korostaa, että Danielin kirja ei ainoastaan välitä profeetallista tietoa, vaan se on syvällisellä tavalla ajankohtainen meidän henkilökohtaisen elämämme kannalta tänä päivänä.

9.-11.1. Kymmenen rukouksen päivää
Tämä tutkistelu on sapatiksi 4.1.20120

KRISTUS: DANIELIN KIRJAN KESKUS

Lue Luuk. 24:25-27; Joh. 5:39 ja 2. Kor. 1:19, 20. Millä tavoin Kristus on Raamatun keskus?

Jeesus on Raamatussa keskeisellä sijalla, myös Danielin kirjassa. Luku 1 osoittaa, joskin rajoittuneella tavalla, että Danielin kokemuksessa on paljon samaa kuin Kristuksen, joka jätti taivaan asuakseen tässä synnin maailmassa ja haastakseen pimeyden voimat. Danielille ja hänen tovereilleen suotiin taivaasta Kristuksen kaltaista viisautta, joka auttoi kohtaamaan babylonialaisen kulttuurin haasteet. Luku 2 kertoo lopunaikana ilmaantuvasta kivistä, joka kuvaa Kristuksen valtakuntaa, joka syrjäyttää kaikki tämän maailman valtat. Luku 3 esittää Kristuksen kävelemässä uskollisten palvelijoihinsa rinnalla tulisessa uunissa. Luvussa 4 Jumala suistaa Nebukadnessarin vallasta tietyksi aikaa, jotta kuningas oppisi, että "todellinen valta on Taivaan" (Dan. 4:23). Ilmaisu "valta on Taivaan" muistuttaa siitä, että Kristus, "Ihmisen Pojan kaltainen" (Dan. 7:13, RK 2012/VKR), saa vallan ja valtakunnan, kuten Dan. 7 kuvailee. Luvussa 5 nähdään kuningas Belsassarin ja Babylonian tuho persialaisten käsissä näiden hyökätessä heidän kimppuunsa heidän juominkiansa ja irstaiden juhliensa aikana. Tämä on esikuva tappiosta, jonka Paholainen ja lopunajan Babylon kokevat Kristuksen ja hänen enkeliansa saapuessa. Luvussa 6 näemme, että juonessa, joka punottiin Danielia vastaan, on yhtäläisyyksiä niiden väärin syytösten kanssa, joita ylipapit esittivät Jeesuksesta. Ja kuten kuningas Dareios yritti säästää Danielin hengen, samoin Pilatus yritti säästää Jeesuksen hengen (Matt. 27:17-24). Luku 7 kuvaa Kristusta Ihmisen Poikana, joka ottaa valtakunnan haltuunsa ja hallitsee kansaansa. Luku 8 esittää Kristuksen taivaallisen pyhäkön pappina. Luku 9 kuvaa Kristuksen uhrina, jonka kuolema vahvistaa Jumalan ja hänen kansansa liiton. Luvut 10-12 esittävät Kristuksen ylipäällikkö Mikaelina, joka taistelee pahuuden voimia vastaan ja pelastaa Jumalan kansan jopa kuoleman vallalta.

Danielin kirjan jokaisessa luvussa on esitetty jokin kokemus tai ajatus, joka viittaa Kristukseen.

Kuinka voimme pitää Kristuksen elämämme keskipisteenä kaikissa elämämme vaiheissa, niin taisteluissa ja koetuksissa kuin onnen ja menestyksenkin hetkissä? Miksi se on niin tärkeää?

**DANIELIN
KIRJAN
RAKENNE**

Osa Danielin kirjaa on kirjoitettu hepreaksi, osa arameaksi. Arameankielisen osuuden (Dan. 2-7) rakenne vahvistaa kyseisen osuuden ja koko kirjan keskeistä sanomaa:

- A. Nebukadnessarin näky neljästä valtakunnasta (Dan. 2)
- B. Jumala pelastaa Danielin ystävät tulisesta uunista (Dan. 3)
- C. Nebukadnessarin saama tuomio (Dan. 4)**
- C'. Belsassarin saama tuomio (Dan. 5)**
- B'. Jumala pelastaa Danielin leijonien luolasta (Dan. 6)
- A'. Danielin näky neljästä valtakunnasta (Dan. 7).

Tällainen kirjallinen sommittelu tähtää siihen, että rakenteen keskelle sijoittuva pääsanoma korostuisi. Tässä tapauksessa pääsanoma on C ja C' (Dan. 4 ja 5): Jumala ottaa pois valtakunnan Nebukadnessarilta väliaikaisesti ja Belsassarilta pysyvästi. Siksi lukujen 2-7 pääpaino on siinä, että Jumalalla on täysi hallintavalta kaikkiin maailman valtiaisiin, sillä hän nostattaa heidät valtaan ja suistaa vallasta.

Yksi tehokkaimmista tavoista välittää viesti ja saada asia perille on käyttää toistoa. Esimerkiksi Jumala antoi faraon nähdä kaksi unta, jotka molemmat kertoivat Egyptin lähitulevaisuudesta (1. Moos. 41:1-7). Ensimmäisessä unessa seitsemän lihavaa lehmää joutuivat seitsemän laihan lehmän syömiksi. Toisessa unessa seitsemän täyteläistä tähkää joutuivat seitsemän itätuulen polttaman tähkän nielemiksi. Molemmat unet kuvastivat samaa asiaa: seitsemää vaurauden vuotta seuraisi seitsemän niukkuuden vuotta.

Myös Danielin kirjassa Jumala käyttää toistoa. Kirjasta löytyy neljä profeetallista sykliä, jotka toistavat kaikki samaa perusrakennetta. Lopussa tämä rakenne osoittaa meille Jumalan täydellisen hallintavallan. Vaikka jokainen profeetallinen kuvaus tuo oman erilaisen näkökulmansa ne yhdessä kattavat saman historiallisen ajan, joka alkaa profeetan ajasta ja päättyy maailman loppuun, kuten seuraava taulukko osoittaa:

Daniel 2	Daniel 7	Daniel 8, 9	Daniel 10-12
Babylonia	Babylonia		
Meedia ja Persia	Meedia ja Persia	Meedia ja Persia	Meedia ja Persia
Kreikka	Kreikka	Kreikka	Kreikka
Rooma	Rooma	Rooma	Rooma
Jumalan valtakunta perustetaan	Taivaallinen tuomio, jota seuraa Uusi maa	Pyhäkön puhdistaminen	Mikael tulee apuun

Mitä suurta toivoa seuraavat jakeet antavat pitkän tähtäimen tulevaisuudennäkymistämme? Dan. 2:44; Ps. 9:8-13; 2. Piet. 3:11-13.

APOKA- LYPTISET PROFETIAT

Danielin profeetalliset näyt ovat luonteeltaan erilaisia kuin useimmat Vanhan testamentin profeettojen sanomat. Ne ovat *apokalyptisiä profetioita*, kun taas suurin osa muista Vanhan testamentin profetioista kuuluu *klassisiin profetioihin*. Näiden profeetallisten genrejen eli lajityyppien välisen eron ymmärtäminen on tärkeää profetioiden oikein tulkitsemisen kannalta.

Apokalyptisiin profetioihin kuuluu erityispiirteitä, jotka erottavat ne klassisista profetioista:

Näkyjä ja unia. Apokalyptisissä profetioissa Jumala käyttää pääasiallisesti unia ja näkyjä välittääkseen sanomansa profeetalle. Klassisissa profetioissa profeetta saa ”Herran sanan”. Tätä ilmausta on käytetty n. 1 600 kertaa klassisten profetioiden yhteydessä. ”Herran sanaan” voi sisältyä näkyjäkin.

Yhdistettyä symboliikkaa. Klassisissa profetioissa symboliikka on rajallista. Siihen kuuluu lähinnä tosielämästä tuttuja symboleita, kun taas apokalyptisissä profetioissa Jumala näyttää symboleja ja kuvia ihmisen kokemusmaailman ulkopuolelta: eläinyhdistelmiä tai hirviöitä, joilla on siipiä ja sarvia.

Jumalan valta ja profetioiden ehdottomuus. Klassisten profetioiden toteutuminen oli usein kiinni siitä, miten kansa pysyi liitossaan Jumalan kanssa. Apokalyptiset profetiat sen sijaan eivät ole ehdollisia. Niissä Jumala paljastaa maailman valtojen nousun ja tuhon Danielin päivistä ajan loppuun asti. Tällaiset profetiat ovat Jumalan ennaltatietämisen ja hänen valtansa varassa. Ne toteutuvat ihmisten valinnoista riippumatta.

Lue Joonan 3:3-10. Onko tämä klassinen vai apokalyptinen profetia? Entä Danielin 7:6?

Erityyppisten profetioiden tunnistaminen on hyödyllistä. Ne osoittavat, että Jumalalla on erilaisia tapoja välittää profeetallista totuutta (Hepr. 1:1). Tieto lajityypeistä auttaa arvostamaan Raamatun kauneutta ja monisäikeisyyttä sekä tulkitsemaan profetioita tavalla, joka on johdonmukainen muun Raamatun kanssa. Näin voimme selittää ”totuuden sanaa oikein” (2. Tim. 2:15).

Lue Hoos. 3:4, 5; Aam. 8:11 ja Sak. 9:1. Jotkut odottavat, että viimeiset tapahtumat toteutuvat Lähi-idässä. Mikä tällaisessa tulkinnassa on vikana? Miten ehdolliset ja ehdottomat profetiat voidaan erottaa?

JUMALAN AIKATAULU

Toinen käsite, joka Danielin kirjaa tutkittaessa on hyvä tuntee, on apokalyptisten profetioiden historiallinen tulkintatapa. Lähestymistapa tunnetaan myös nimellä historisoiva tulkinta. Se avautuu paremmin, jos sitä verrataan vastakkaisiin tulkintatapoihin: preterismiin, futurismiin ja idealismiin.

Preterismissä ajatellaan, että Danielin kirjan profeetalliset tapahtumat ovat jo toteutuneet menneisyydessä. *Futurismissa* väitetään, että profetiat odottavat vielä tulevaa täyttymystään. *Idealismissa* puolestaan ajatellaan, että ne ovat symboleita yleisestä hengellisestä todellisuudesta eivätkä ne liity mihinkään tiettyihin historian tapahtumiin.

Historisoivassa tulkinnassa sen sijaan ajatellaan, että Jumala paljastaa apokalyptisissä profetioissa katkeamattoman historiallisen aikajanan profeetan päivästä ajan loppuun asti. Tutkiessamme Danielin kirjaa näemme, että sen jokainen suuri näky (Dan. 2, 7, 8, 11) toistaa samaa historiallista kaavaa, mutta joka kuvauksessa on eri näkökulma ja erilaisia yksityiskohtia. Adventistiuranuurtajat ymmärsivät Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan profetiat historiallisina kuvauksina.

Lue 4. Moos. 14:34 ja Hes. 4:5, 6. Mitä "päivä" yleensä edustaa profeetallisessa kielessä?

Profeetallista aikaa mitataan vuosi=päivä -periaatteella. Yksi profeetallinen päivä tarkoittaa yleensä yhtä vuotta todellisessa historiassa. Täten esimerkiksi profetia 2 300 illasta ja aamusta tulisi ymmärtää tarkoittavan 2 300:aa vuotta (Dan. 8:14, RK 2012 marg.). Samoin profetia 70 viikosta tulisi ymmärtää 490 vuotena (Dan. 9:24-27).

Tällainen ajanmääritys tuntuu oikealta muutamasta syystä: 1) Koska näyt ovat symbolisia, ilmoitettujen aikojenkin pitää olla symbolisessa muodossa. 2) Koska näyissä kuvatut tapahtumat toteutuvat pitkien aikojen kuluessa, joissakin tapauksissa vasta lopun aikana, profetioihin liittyviä aikahaarukoita tulisi tulkita sen mukaisesti. 3) Danielin kirja vahvistaa vuosi=päivä -periaatteen. Hyvä esimerkki on 70 viikkoa koskeva profetia, joka alkoi kuningas Artakserkseen päivästä ja ulottui Jeesuksen tuloon Messiaana. Ilmeinen ja oikea tapa tulkita Danielin kirjan profeetallisia aikajaksoja on käyttää vuosi=päivä -periaatetta.

Jotkut aikaprofetioista kattavat satoja, jopa tuhansia vuosia. Mitä tämä opettaa kärsivällisyyden tarpeesta?

DANIELIN KIRJAN MERKITYS NYKYAJALLE

Vaikka Danielin kirja kirjoitettiin yli 2 500 vuotta sitten, se on edelleen ajankohtainen 2000-luvulla. Tarkastelemme kolmea aluetta, joilla Danielin kirja voi olla meille merkityksellinen.

Jumalalla on ylivalta elämässämme. Silloinkin kun asiat menevät pieleen, Jumalalla on kaikki hallussa ja hän toimii ihmisten toisinaan oikukkaidenkin tekojen kautta tarjoten parasta lapsilleen. Danielin kokemus Babyloniassa muistuttaa Joosefin kokemusta Egyptissä ja Esterin Persiassa. Nämä kolme nuorta olivat vankeina vieraassa maassa, ylivoimaisen pakanallisen hallintavallan alla. Satunnaisesta katsojasta he saattoivat näyttää heikoilta ja Jumalan hylkäämiltä. Herra kuitenkin vahvisti heitä ja käytti voimallisella tavalla. Kun kohtaamme koettelemuksia, kärsimyksiä ja vastustusta, voimme muistella, mitä Jumala teki Danielin, Joosefin ja Esterin elämässä. Voimme olla varmoja, että Herra ei ole hylännyt meitä koettelemustemme ja kiusaustemme keskellä.

Jumala ohjaa historian kulkua. Toisinaan tämä sekaiseksi ja päämäärättömäksi muuttunut synnin ja väkivallan maailma saa meidät huolestumaan. Danielin kirjan jokaisessa luvussa on selkeä viesti siitä, että Jumala ohjaa historian kulkua. Ellen White sanoo: "Ihmiskunnan historian aikakirjoissa kansojen kasvu sekä valtakuntien nousu ja kukistuminen näyttävät riippuvan ihmisen tahdosta ja urhoollisuudesta. Tapahtumien kehityksen näyttää suureksi osaksi määräävän hänen voimansa, kunnianhimosensa ja mielifohteensa. Mutta Jumalan sanassa verho on vedetty syrjään, ja me näemme ihmisten harrastusten, voiman ja intohimojen takana ja yläpuolella armahtavan Jumalan, joka hiljaa ja kärsivällisesti työkentelee oman suunnitelmansa mukaisesti." (EK 165.)

Jumala antaa roolimallin lopunajan kansalleen. Daniel ja hänen ystävänsä toimivat roolimalleina siitä, miten voimme elää yhteiskunnassa, jonka maailmankuva on ristiriidassa Raamatun kanssa. Kun heitä painostettiin luopumaan uskostaan ja mukautumaan Babylonian yhteiskuntajärjestykseen, he pysyivät uskollisina Jumalan sanalle. Heidän uskollisuutensa ja ehdoton sitoutumisensa Herraan tarjoaa meille rohkaisua vastustuksen ja jopa vainon hetkinä. Danielin kirja osoittaa, että meidän on mahdollista pysyä Herraan sitoutuneina ja samaan aikaan olla hyödyksi maaillemme ja yhteiskunnallemme.

Lue Dan. 9:23; Dan. 10:11, 12; Matt. 10:29-31. Mitä ja keet kertovat Jumalan kiinnostuksesta meidän henkilökohtaisia taistelujamme kohtaan?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Raamattu oli aiottu kaikkien niiden oppaaksi, jotka tahtovat oppia tuntemaan Luojansa tahdon. Jumala antoi ihmisille varman profeettallisen sanan. Enkelit ja itse Kristuskin tulivat ilmoittamaan Danielille ja Johannekselle, mitä pian oli tapahtuva. Meidän pelastustamme koskevia tärkeitä asioita ei kätkeyty salaperäisyyteen. Niitä ei ilmoitettu sillä tavalla, että ne hämmentäisivät ja johtaisivat harhaan vilpittömiä totuuden etsijöitä. Herra sanoo profeetta Habakukin kautta: ’Kirjoita näky ja piirrä selvästi – – että sen voi juostessa lukea’ (Hab. 2:2). Jumalan sana on selvä kaikille, jotka sitä rukoilevin sydämin tutkivat. Jokainen vilpittön sielu pääsee totuuden valoon. ’Vanhurskaalle koittaa valkeus’ (Ps. 97:11). Mikään seurakunta ei voi edistyä pyhyudessa, elleivät sen jäsenet etsi totuutta niin kuin kätkeytyä aarretta.” (8AO 34, 35.)

”Tutki Danielin ja hänen ystäviensä vaiheita. Vaikka he elivät paikassa, jossa heitä joka puolelta houkuteltiin antautumaan itsensä hemmotteluun, he kunnioittivat ja kirkastivat Jumalaa päivittäisessä elämässään. He päättivät karttaa kaikkea pahaa. He kieltäytyivät astumasta vihollisen polulle. Jumala palkitsi heidän vakaan uskollisuutensa runsain siunauksin.” (MR nro 224, osa 4, s. 169, 170.)

Keskustelunaiheita:

1. Danielin kirjasta nousee eräs hyvin vahva ajatus. Sen lisäksi että Jumala hallitsee kaikkia kansoja, hän tuntee myös jokaisen meistä henkilökohtaisesti syvimpiä sopukoitamme myöten. Kuten Dan. 2 osoittaa, Jumala pystyi antamaan pakanakuninkaalle unen. Se, että pääsee toisen mielen sisälle silloinkin, kun tämä nukkuu ja että voi vielä antaa tälle unen, osoittaa sellaista läheisyyttä, jota meidän on vaikea edes käsittää. Samaan aikaan kyseinen uni osoittaa, että Jumala hallitsee jopa suuria maailmanvaltoja ja hän tietää, miten kaikki tulee loppumaan. Mitä lohtua ja toivoa nämä kuvaukset todellisuudesta antavat meille? Miltä sinusta tuntuu se, että Herra on niin läheinen, että hän tietää jopa kaikki ajatuksesi? Miksi lupaus rististä on tässä yhteydessä niin tärkeä?

2. Keskustelkaa klassisten ja apokalyptisten profetioiden välisestä erosta. Mitä muita esimerkkejä näistä profetioista löydätte Raamatusta?

Jerusalemissa Babyloniin

”Ja näille neljälle pojalle Jumala antoi taitoa ja kykyä kaiken opin ja viisauden ymmärtämiseen, ja Daniel osasi selittää kaikki näyt ja unet.” (Dan. 1:17.)

Avaintekstit:

2. Kun. 21:10-16;
Dan. 1;
Gal. 2:19, 20;
Matt. 16:24-26;
2. Kor. 4:17;
Jaak. 1:5.

Reamattu ei arastele näyttää langenneen ihmiskunnan heikkouksia. 1. Moosesen kirjan 3. luvusta eteenpäin ihmisten syntisyys ja synnin surulliset seuraukset ovat silmiinpistävästi esillä. Samalla saamme kuitenkin esimerkkejä niiden elämästä, jotka osoittavat suurta uskollisuutta Jumalaa kohtaan silloinkin, kun heitä voimakkaasti kannustetaan uskottomuuteen. Jotkin liikuttavimmista tällaista uskollisuutta osoittavista esimerkeistä löytyvät Danielin kirjasta.

Pitäkäämme kuitenkin mielessämme Danielin kirjaa tutkiessamme, että sen todellinen sankari on Jumala. Olemme niin tottuneita kuulemaan kertomuksia, joissa korostetaan Danielin ja hänen ystäviensä uskollisuutta, että saatamme unohtaa korottaa Jumalan uskollisuutta – hänen, joka ohjasi ja ylläpiti noita neljää nuorta miestä heidän joutuessaan kohtaamaan Babylonian valtakunnan mahdin ja houkutukset. On tarpeeksi iso haaste pysyä uskollisena omassa maassaan ja omalla paikkakunnallaan, puhumattakaan siitä, kun joutuu kokemaan vieraan maan, kulttuurin ja uskonnon paineet. Kertomusten päähenkilöt vastaavat haasteeseen, koska kuten apostoli Paavali, hekin tietävät, kehen uskovat (2. Tim. 1:12), ja häneen he luottavat.

JUMALAN YLIVALTA

Ensisilmäyksellä näyttää siltä, että Danielin kirja alkaa synkissä tappion merkeissä. Juuda on antautunut Nebukadnessarille, ja tempelin astiat on viety Jerusalemistä Sinearin maahan. Sinear on mainittu Raamatussa aiemmin paikkana, johon Babylonin torni rakennettiin (1. Moos. 11:2). ”Sinear” on kuin pahaenteinen merkki, joka viittaa hankkeeseen, joka perustui avoimeen uhmakkuuteen Jumalaa vastaan. Vaikka Babylonin tornin rakentajat epäonnistuivat yrityksessään ylittää taivasiin, vaikutti kuitenkin siltä, että Sinearin maassa hallitseva Nebukadnessar ja hänen jumalansa olivat onnistuneet kukistamaan Israelin liiton Jumalan.

Silti Danielin kirjan avausjakeet tekevät selväksi, että Jerusalemin tappio ei ollut Babylonian kuninkaan ylivaltaisen voiman ansiota, vaan tapahtui siksi, että ”Herra antoi hänen [Nebukadnessarin] käsiinsä Jojakimin, Juudan kuninkaan” (Dan. 1:2). Jo paljon aiemmin Jumala oli ilmoittanut, että jos hänen kansansa unohtaisi hänet ja rikkoisi liiton, hän lähettäisi heidät vankeina vieraaseen maahan. Niinpä Daniel tietää, että Babylonian sotilasvallan takana ja sen yli vaikuttaa maailmanhistorian marssia ohjaava taivaan Jumala. Tämä selkeä näky Jumalan ylivallasta kannattelee näitä nuoria miehiä ja antaa heille voimaa ja rohkeutta kohdata Babylonian valtakunnan kiusaukset ja paineet.

Lue 2. Kun. 21:10-16; 2. Kun. 24:18-20 ja Jer. 3:13. Miksi Jumala antoi Juudan ja Jerusalemin babylonialaisten käsiin?

Kun kohtaamme 2000-luvun haasteita, meidän on mielesämme tavoitettava se näky Jumalasta, joka Danielin kirjasta niin elävästi heijastuu. Kirjan mukaan Jumala, jota palvelemme, paitsi ohjaa ylivallallaan historian kulkua myös armollisesti puuttuu lastensa elämään antaakseen heille ratkaisevaa apua hädän hetkillä. Ja kuten tulemme myöhemmin näkemään, saman, minkä Jumala teki heprealaisille pakkosiirtolaisille, hän tekee myös lopun ajan kansalleen riippumatta siitä, miten heitä ja heidän uskoaan vastaan hyökätään.

Millaisia haasteita olet kohdannut uskonelämässäsi joko ulkoa päin, seurakunnan sisältä tai omien luonteenpuutteittesi takia? Miten voit oppia luottamaan Jumalan voimaan, joka auttaa sinua voittamaan eteesi tulevat ongelmat?

**USKO
PAINEIDEN
ALLA****Lue Dan. 1. Millaisia mukautuspaineita näille nuorille asetetaan?**

Saapuessaan Babyloniaan näiden neljän miehen usko ja vakaumus joutuvat mitä vakavimmalle koetukselle: heidät valitaan erityiskoulutukseen, jonka jälkeen he voivat palvella kuningasta. Muinaiset kuninkaas valitsivat usein ottamiensa vankien joukosta parhaita yksilöitä palvelemaan kuninkaan palatsissa. Näin vangit kohdistaisivat uskollisuutensa uuteen kuninkaaseen ja hänen valtakuntansa jumaliin. Prosessin tarkoitus oli käännyttää vangit ja muovata heidän koko maailmankuvansa uusiksi. Osana prosessia heprealaisvankien nimet muutetaan. Uusi nimi viestittää omistajanvaihdoksesta ja kohtalon muuttumisesta. Uudelleennimeämisen tarkoituksena on osoittaa Babylonian valta ja pakottaa vangit sulautumaan uuden vallan arvoihin ja kulttuuriin. Nuorten alkupepäiset, Israelin Jumalaan viittaavat nimet korvataan vieraita jumalia kunnioittavilla nimillä. Lisäksi kuningas määrää, että heidän tulee syödä hänen pöydästään. Kuninkaan pöydästä syömisellä oli muinoin syvälinen merkitys. Se tarkoitti jakamatonta uskollisuutta kuningasta kohtaan sekä kuninkaasta riippuvuuden tunnustamista. Kuninkaan ruoka uhrattiin usein valtakunnan jumalalle tai jumalille. Sen syömisellä oli myös uskonnollista merkitystä. Se tarkoitti kuninkaan harjoittamien palvontamenojen hyväksymistä ja niihin osallistumista.

Daniel ja hänen ystävänsä ovat siis haastavassa tilanteessa. Jumalalle uskollisena pysyminen ja selviytyminen suuren maailmanvallon paineiden alla vaatii suoranaista ihmettä. Asioita mutkistaa vielä se, että Babylonin kaupunki itsessään oli mahtava ilmaus ihmisen suurista saavutuksista. Temppeleiden arkkitehtuurinen kauneus, riippuvat puutarhat ja kaupungin halki kiemurteleva Eufraatjoki loivat kuvaa ylivoimaisesta voimasta ja loistosta. Danielille ja hänen ystävilleen tarjotaan siis arvon ylennystä ja mahdollisuutta nauttia järjestelmän hyödyistä ja vauraudesta. Heidän ei tarvitse olla enää heprealaisvankeja, vaan heistä voi tulla kuninkaan virkamiehiä. Joustavatko he periaatteistaan saadakseen kulkea helppoa tietä kunniaan?

Miten pojat olisivat voineet järkeillä päätöstään luopua vakaumuksistaan? Millä tavoin saatat kohdata samankaltaisia haasteita?

VAKAA PÄÄTÖS

Lue Dan. 1:7-20. Tässä on nähtävissä kaksi merkittävää tekijää: Danielin vapaa tahto ja Jumalan asioihin puuttuminen. Mitä muita tärkeitä periaatteita katkelmasta löytyy?

Näyttää siltä, että nämä neljä heprealaisvankia eivät vastusta uusia babylonialaisnimiään. Todennäköisesti he eivät mahda asialle mitään, lukuun ottamatta omien heprealaisnimien käyttöä keskenään. Kuninkaan pöydän ruoan ja viinin suhteen heillä on kuitenkin valta päättää joko nauttia niitä tai ei. Tässä tärkeänä tekijänä on siis näiden neljän miehen oma vapaa valinta.

Jos virkamies pystyy muuttamaan heidän nimensä, hän voi kyllä muuttaa myös heidän ruokalistaansa. On kaksi todennäköistä syytä sille, miksi nämä neljä eivät halua syödä kuninkaan pöydästä. Ensinnäkin kuninkaan pöydän antimissa saattaa olla epäpuhdasta lihaa (3. Moos. 11). Toiseksi ruoka uhrataan ensin jollekin jumalankuvalle ja lähetetään sitten kuninkaan nautittavaksi. Turvautumatta verukkeisiin tai petokseen Daniel tuo selvästi esiin, että hänen pyyntönsä perustuu uskonnollisiin motiiveihin eli siihen, että palatsin ruoka saastuttaisi hänet ja hänen ystävänsä (Dan. 1:8). Tällainen on hyvin rohkeaa.

Tarkastellessamme Danielin ja babylonialaisvirkamiehen keskustelua, esiin nousee muutama huomionarvoinen seikka. Ensinnäkin Daniel tuntuu ymmärtävän oikein hyvin virkamiehen vaikean aseman, joten hän ehdottaa koeaikaa. Kymmenen päivää muunlaista ruokaa olisi riittävä aika osoittamaan ruokavalion hyödyt ja poistamaan virkamiehen pelot. Toiseksi Danielin varmuus siitä, että myönteinen tulos näkyisi jo noin lyhyen ajan jälkeen kumpusi täydestä luottamuksesta Jumalaan. Kolmanneksi kasviksista ja vedestä koostuva ruokavalio oli juuri sitä ruokaa, jonka Jumala antoi ihmisille luomisessa (ks. 1. Moos. 1:29). Tämä saattoi olla syy sille, miksi Daniel valitsi tämän ruokavalion. Mikä voisi olla parempi vaihtoehto kuin se, jonka Jumala meille alun perin antoi?

Mikä Danielin vapaassa valinnassa on niin tärkeää, että se avaa Jumalalle tien toimia (Dan. 1:9)? Mitä tämä opettaa meille omien valintojemme tärkeydestä? Miten meidän luottamuksemme Jumalaan tulisi vaikuttaa valintoihimme?

VIRHEET- TÖMIÄ JA VIISAITA

Daniel ja hänen ystävänsä valitaan kuninkaan palvelukseen, koska heidän ominaisuutensa vastaavat Nebukadnessarin odotuksia. Kuninkaan vaatimus on, että palatsin virkamiesten tulee olla kauniita eikä heissä saa olla mitään vammaa (Dan. 1:4). On kiinnostavaa, että myös eläinuhrien ja pyhäkössä palvelevien tuli olla virheettömiä (3. Moos. 22:17–25; 3. Moos. 21:16–24). Se, että Babylonian kuningas vaatii näitä samoja ominaisuuksia palatsissaan palvelevilta, vaikuttaa siltä kuin hän vertaisi itseään Israelin Jumalaan. Toisaalta ominaisuudet saattavat viitata myös siihen, että Daniel ja hänen maanmiehensä olivat eläviä uhreja Jumalalle joutuessaan kohtaamaan Babylonian valtakunnan haasteet.

Lue Gal. 2:19, 20; Matt. 16:24–26 ja 2. Kor. 4:17. Mitä jakeet kertovat siitä, kuinka voimme pysyä uskollisina minkä tahansa kiusauksen kohdatessa meitä?

Jumala kunnioittaa heidän uskollisuuttaan, ja niinpä heidän kymmenpäiväisen koeaikansa jälkeen he näyttävät terveemmiltä ja paremmin ravituilta kuin muut oppilaat, jotka ovat syöneet kuninkaan pöydästä. Jumala antaa neljälle palvelijalleen ”taitoa ja kykyä kaiken opin ja viisauden ymmärtämiseen” ja lisäksi vielä Danielille kyvyn ”selittää kaikki näyt ja unet” (Dan. 1:17). Tämä kyky tulee olemaan ratkaisevassa roolissa Danielin profeetallisessa tehtävässä.

Kuten Jumala kunnioitti palvelijoidensa uskoa Babylonian hovissa, samoin hän antaa meille viisautta kohdatessamme maailman haasteita. Danielin ja hänen ystäviensä kokemuksesta opimme, että on mahdollista säilyä tahrattomana yhteiskuntamme turmelevista vaikutteista huolimatta. Opimme myös sen, ettei meidän tarvitse eristää itseämme yhteiskunnasta ja sen kulttuurielämästä voidaksemme palvella Jumalaa. Daniel ja hänen ystävänsä eivät ainoastaan elä keskellä kulttuuria, joka on rakennettu valheiden, virheellisen ajattelun ja myyttien varaan, vaan myös heidän koulutuksensa perustuu niihin. Ja silti he pysyivät uskollisina.

Asuinpaikastamme riippumatta meillä riittää haastetta pysyä uskollisina sille, mihin uskomme niiden kulttuurillisten ja sosiaalisten vaikutteiden keskellä, jotka ovat uskomme vastaisia. Mieti oman kulttuurisi huonoja vaikutteita ja kysy itseltäsi, kuinka hyvin onnistut torjumaan niitä?

PÄÄTTÖ- TUTKINTO

Lue Dan. 1:17-21. Mikä on näiden neljän miehen menestyksen avain? (Ks. myös Job 38:36; Sananl. 2:6; Jaak. 1:5.)

Kolmen "babylonialaisyliopistossa" vietetyn vuoden jälkeen nuo neljä heprealaista tuodaan kuninkaan eteen päättökokeeseen. Sen lisäksi, että he ovat terveempiä kuin toiset opiskelijat, he päihittävät heidät myös tiedossa ja viisaudessa. Nämä neljä palkataan välittömästi palvelemaan kuningasta. Heidän oppimansa "tieto ja viisaus" sisälsi varmasti myös pakanallista ajattelua. Silti he ovat opetelleet asiat, ja lisäksi vielä ilmeisen hyvin, vaikka eivät välttämättä edes usko kaikkea.

Nebukadnessar saattaa ajatella, että neljän miehen saatutukset ovat palatsissa tarjotun ruoan ja hienon koulutusohjelman ansiota. Daniel ja hänen ystävänsä kuitenkin tietävät, ettei heidän ylivertaisilla suorituksillaan ole mitään tekemistä Babylonian järjestelmän kanssa. Kaikki tulee Jumalalta. Miten vahva esimerkki siitä, mitä Jumala voi tehdä niiden hyväksi, jotka luottavat häneen. Meidän ei tulisi pelätä median, hallitusten tai muiden instituutioiden valtaa. Pannessamme luottamuksemme Jumalaan, voimme olla varmoja, että hän kantattelee meitä vaikeina hetkinä ja auttaa pysymään uskossamme kestävinä kaikista vaikeuksista huolimatta. Menestyksen avain piilee oikeiden valintojen tekemisessä, kun uskoamme haastetaan.

Danielin kirjan 1. luvusta opimme tärkeitä asioita Jumalasta: 1) Jumala hallitsee historian kulkua. 2) Jumala antaa viisautta löytää oikean tien kulttuurimme ja yhteiskuntamme vihamielisyyden keskellä. 3) Jumala kunnioittaa niitä, jotka luottavat häneen ja antavat sen näkyä elämäntavoissaan.

Luku päättyy toteamukseen: "Daniel eli hovissa kuningas Kyyroksen ensimmäiseen hallitusvuoteen asti." (Dan. 1:21.) Kyyroksen mainitseminen tuo toivon välähdyksen pakkosiirtolaisuuskokemuksen keskelle. Herra valitsi Kyyroksen vapauttamaan Jumalan kansan niin, että he saivat palata takaisin Jerusalemiin. Vaikka luku alkaa tappion ja pakkosiirron tunnelmissa, se päättyy toivon välähdykseen kotiinpaluusta. Juuri tällainen meidän Jumalamme on: jopa elämämme vaikeimpina hetkinä hän avaa toivon ikkunan, jotta voimme nähdä kirkkauden ja ilon, joka meitä odottaa kaiken kärsimyksen ja kivun jälkeen.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Daniel ja hänen toverinsa Babylonissa olivat nuoruudessaan näennäisesti onnellisemmassa asemassa kuin Joosef, joka joutui viettämään varhaiset vuotensa Egyptissä. Kuitenkin kokeet, joissa heidän luonteensa punnittiin, olivat tuskin helpompia kuin Joosefin. Suhteellisen yksinkertaisesta juutalaiskodistaan nämä kuninkaallista sukua olevat nuorukaiset siirrettiin silloisen maailman komeimpaan kaupunkiin, sen huomattavimman hallitsijan hoviin. Heidät oli erityisesti valittu kasvatettaviksi kuninkaan palvelukseen. Voimakkaat kiusaukset ympäröivät heitä tuossa turmeltuudessa ja ylellisessä hovissa. Se että he, Herran palvelijat, olivat Babylonin vankeina, samoin kuin se, että Jumalan huoneen astiat oli viety Babylonin jumalien temppeleihin ja että itse Israelin kuningas oli vankina Baabelissa, olivat todisteita, joihin voittajat kerskatেন vetosivat esittäessään oman uskontonsa ja tapojensa paremmuutta heprealaisten uskontoon ja tapoihin verrattuina. Tällaisissa olosuhteissa, niiden nöyryytysten kautta, joihin Israelin luopuminen hänen käskyistään oli johtanut, Jumala antoi Babylonille todistuksen yliheruudestaan, vaatimustensa pyhyydestä ja kuuliaisuuden varmast seurauksesta. Tämän todistuksen hän antoi sillä ainoalla tavalla, jolla se voitiin antaa - niiden kautta, jotka yhä pysyivät uskollisina.” (EK 53, 54.)

Keskustelunaiheita:

1. Keskustelkaa niistä erilaisista kulttuurillisista ja sosiaalisista haasteista, joita te kristittyinä kohtaatte omassa yhteiskunnassanne. Mitä nuo haasteet ovat ja miten voimme seurakuntana oppia vastaamaan niihin?
2. Ajatelkaa, miten helppoa Danielin ja hänen ystäviensä olisi ollut tehdä myönnötyksiä uskonsa suhteen. Olivathan babylonialaiset valloittajia, jotka olivat voittaneet juutalaisen kansan. Mitä muuta enää tarvittiin todistamaan, että Babylonian ”jumalat” olivat suurempia kuin Israelin Jumala? Danielin ja hänen ystäviensä olisi ollut helpointa vain hyväksyä asia. Mitkä mahtoivat olla niitä tärkeitä Raamatun totuuksia, jotka auttoivat noita nuoria kestäämään tuona aikana? (Ks. Jer. 5:19; Jer. 7:22-34.)?
3. Miksi uskollisuus on niin tärkeää, ei vain meille, vaan myös niille, joille uskollisuutemme kertoo palvelemamme Jumalan luonteesta?

Salatusta ilmoitettuun

”Yöllisessä näyssä salaisuus ilmoitettiin Danielille. Hän kiitti taivaan Jumalaa ja sanoi: – Olkoon Jumalan nimi kiitetty ajasta aikaan, sillä yksin hänen on viisaus ja voima.” (Dan. 2:19–20, VKR.)

Avaintekstit:

Dan. 2:1–16;
Ap. t. 17:28;
Dan. 2:17–49;
Ps. 138;
Joh. 15:5;
5. Moos. 32:4;
1. Piet. 2:4.

Grönlantia ympäröiviltä vesiltä löytyy monen kokoisia jäävuoria. Joskus pienemmät jäälautat liikkuvat yhteen suuntaan, kun taas isommat jäävuoret liikkuvat toiseen suuntaan. Tämä johtuu siitä, että pintatuulet liikuttelevat pieniä lauttoja, kun taas suuremmat jäämassat liikkuvat meren syvien virtausten mukana. Kun tarkastelemme kansojen nousua ja tuhoa historian saatossa voimme soveltaa niihin tätä vertausta pintatuulista ja syvistä merivirroista. Tuulet edustavat kaikkea muuttuvaa ja ennakoimatonta, kuten ihmisten tahtoa. Näiden sinne tänne tempovien myrskytuulten kanssa samaan aikaan vaikuttaa kuitenkin myös toinen voima, joka on vielä vahvempi ja jota voidaan verrata merivirtoihin. Tuo voima on Jumalan viisaat ja yliveritaiset suunnitelmat, jotka etenevät hänen tahtonsa mukaan. Kuten Ellen G. White on sanonut: ”Kuten tähdet järkkymättä kiertävät niille määrättyjä suuria ratojaan, niin eivät myöskään Jumalan suunnitelmat tiedä kiireestä tai viivytystä.” (4AO 22.) Vaikka kansojen, ideologioiden ja poliittisten puolueiden nousu ja tuho vaikuttaa olevan täysin ihmisten oikkujen varassa, Danielin kirjan toinen luku osoittaa, että todellisuudessa taivaan Jumala ohjaa ihmiskunnan historiaa aivan sen suureen loppuhuipentumaan asti.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 18.1.2020

JUMALAN LÄSNÄOLO

Lue Dan. 2:1-16. Millainen kriisi kohtaa heprealaisia sen unen tähden, jonka Herra antaa kuninkaalle?

Uniin suhtauduttiin vakavasti muinaisessa maailmassa. Kun uni vaikutti pahaenteiseltä, sitä pidettiin uhkaavan tuhon merkinä. On siis ymmärrettävää, miksi Nebukadnessar tuli levottomaksi unestaan, joka tuntui entistäkin pahaenteisemmältä siksi, ettei hän kyennyt enää muistamaan sitä. Babylonian viisaat uskoivat jumalien pystyvän paljastamaan unien selitykset, mutta tässä tapauksessa asiantuntijatkaan eivät voi mitään, sillä kuningas on unohtanut unensa. Jos unen sisältö vain kerrotaisiin heille, he kyllä keksisivät kuninkaalle mieluisan selityksen. Kun unienselittäjät eivät pysty kertomaan kuninkaalle tämän unen sisältöä, he joutuvat myöntämään, että kuninkaan kysymykseen ”voisivat vastata vain jumalat, jotka eivät asusta kuolevaisten parissa” (Dan. 2:11).

Turhautuneena kuningas määrää kaikki Babylonian viisaat tapettaviksi. Tällainen julmuus ei ollut muinaisessa maailmassa tavatonta. Historialliset lähteet todistavat, että salaliiton takia Dareios I teloitti kaikki tietäjänsä ja Kserkses tapatti in-sinöörit, jotka olivat rakentaneet sillan, joka romahti. Kun Nebukadnessar antaa määräyksensä, Daniel ystävineen on juuri saanut opintonsa suoritettua ja heidät on otettu kuninkaan asiantuntijajoukkoon. Kuninkaan antama tappouhkaus koskee myös heitä. Alkukielestä voi päätellä, että tappaminen alkaa heti, ja Daniel ja hänen ystävänsä teloitetaan seuraavaksi. Daniel puhuttelee kuitenkin ”viisaasti ja taitavasti Arjokia” (Dan. 2:14), jonka on määrä toteuttaa teloitukset. Daniel pyytää kuninkaalta aikaa unen arvoituksen ratkaisemiseen. Vaikka kuningas on syyttänyt tietäjiään siitä, että nämä yrittävät pelata lisää aikaa, hän viipymättä myöntää Danielille tämän pyytämän ajan. Daniel on samaa mieltä tietäjien kanssa siitä, ettei kukaan ihminen voi ratkaista tällaista arvoitusta, mutta hän tuntee Jumalan, joka voi paljastaa sekä unen sisällön että sen merkityksen.

Teologit puhuvat Jumalan läsnäolosta, jossa tämä luomakunnastaan erillisenä olentona on silti läsnä kaikessa sen toiminnassa. Mitä se, että Jumala antaa Nebukadnessarille unen, opettaa meille siitä, kuinka lähellä Jumala voi olla meitä? (Ks. myös Ap. t. 17:28.)

RUKOUS

Daniel pyytää heti kolmea ystäväänsä kanssaan rukoukseen. Hän selittää, että heidät tapetaan, jos Jumala ei anna heille tietoa onesta. Aina kun kohtaamme suuria haasteita, meidänkin tulisi tajuta, että Jumalamme on kyllin suuri ratkaisemaan jopa mahdottomilta näyttävät ongelmat.

Lue Dan. 2:17-23. Tässä esitetään kahdenlaisia rukouksia. Millaisia?

Luvussa mainitaan kaksi erityyppistä rukousta. Ensimmäinen on anomusrukous, jossa Daniel pyytää Jumalaa paljastamaan unen sisällön ja sen merkityksen (Dan. 2:17-19). Emme tiedä rukouksen sanoja, mutta meille kerrotaan, että Daniel ja hänen ystävänsä pyytävät, että "taivaan Jumala olisi armollinen ja ilmaisisi tuon salaisuuden, niin etteivät he tuhoutuisi yhdessä toisten Babylonian viisaiden kanssa" (Dan. 2:18). Kun he rukoilevat, Jumala vastaa heidän pyyntöönsä ja paljastaa kuninkaan unen sisällön ja merkityksen. Voimme olla levollisella mielellä, sillä aina kun pyydämme taivaan Jumalaa olemaan meille armollinen, rukouksemme kuullaan, vaikka emme saisi yhtä dramaattista vastausta kuin tässä, sillä Danielin Jumala on meidänkin Jumalamme.

Saatuana Jumalalta vastauksen pyyntöönsä Daniel ja hänen ystävänsä puhkeavat kiitos- ja ylistysrukoukseen. He ylistävät Jumalaa siitä, että tämä on viisauden lähde ja että tämä hallitsee niin luontoa kuin poliittista historiaakin. Voimme oppia tästä tärkeän läksyn. Rukoilemme ja anomme Jumalalta monia asioita, mutta kuinka usein ylistämme ja kiitämme häntä siitä, että hän vastaa rukouksiimme? Kertomus Jeesuksesta ja kymmenestä spitaalisesta tarjoaa osuvan kuvauksen ihmisten kiittämättömyydestä. Kymmenestä parantuneesta vain yksi palaa takaisin "ylistämään Jumalaa" (Luuk. 17:18). Danielin tapa reagoida muistuttaa meitä siitä, miten tärkeää kiittäminen ja ylistäminen on. Lisäksi se paljastaa Jumalamme luonteen. Kun rukoilemme Jumalaa, voimme luottaa siihen, että hän toimii parhaaksemme. Niinpä meidän tulisi aina ylistää ja kiittää häntä.

Lue Ps. 138. Mitä opimme tästä kiitosrukouksesta, joka ohjaa meitä olemaan kiitollisia Jumalalle olosuhteistamme huolimatta?

**KUVA-
PATSAS,
OSA 1**

Lue Dan. 2:24-30. Daniel sanoo tässä jotakin sellaista, mikä meidän on aina tärkeää muistaa. Mitä hän sanoo? (Katso myös Joh. 15:5.)

Rukousvastauksena Jumala paljastaa unen sisällön ja merkityksen. Daniel ei epäröi kertoa kuninkaalle, että arvoituksen ratkaisu tulee taivaan Jumalalta. Ennen kuin Daniel kertoo unen sisällön ja merkityksen hän mainitsee, millaisia ajatuksia ja huolia kuninkaalla oli ollut tämän maatessa unetomana vuoteellaan. Tämä tilannetieto korostaa entisestään sanoman uskottavuutta, sillä vain jollakin yliluonnollisella tavalla Daniel on voinut saada tällaista vain kuninkaalla ollutta tietoa. Danielin jatkaessa unen sisällön kertomista hän ottaa riskin uuden kriisin syntymisestä, sillä uni ei välttämättä ole mikään hyvä uutinen Nebukadnessarille.

Lue Dan. 2:31-49. Mitä uni kertoo Nebukadnessarin valtakunnan kohtalosta?

Unessa esiintyy suuri kuvapatsas, jonka pää on ”puhdasta kultaa, rinta ja käsivarret hopeaa, vatsa ja reidet pronssia, sääret rautaa, jalat osaksi rautaa, osaksi savea” (Dan. 2:32, 33.) Lopussa kivi ”osui patsaan jalkoihin” (Dan. 2:34) ja mursi koko patsaan, jonka murennet lensivät pois kuin ruumenet tuulessa. Daniel selittää eri metallien kuvaavan peräkkäisiä valtakuntia, jotka ottavat aina edellisen paikan historian kullussa. Nebukadnessarille viesti on selvä: Babylonia kaikessa voimassaan ja loistossaan on vain ohimenevä valtakunta, jonka paikan jokin toinen valtakunta ottaa. Ja valtakunta seuraa toistaan, kunnes tulee luonteeltaan täysin erilainen valtakunta, joka ottaa kaikkien edellisten paikan: Jumalan ikuisen valtakunta.

**Katso, kuinka ohikiitäviä ja hetkellisiä kaikki ihmisten aikaansaannokset ovat. Mitä tämä opettaa siitä suu-
resta toivosta, joka meillä on Jeesuksessa, ja ainoastaan hänessä? (Ks. Joh. 6:54; 2. Kor. 4:18.)**

KUVA- PATSAS, OSA 2

Lue uudelleen uni ja sen selitys (Dan. 2:31-49). Mitä opimme Jumalan kyvystä tietää maailmanhistorian kulku etukäteen?

Unessa välitetty profetia tarjoaa yleiskuvauksen, jota voimme käyttää myös mittapuuna tutkiessamme luonteeltaan yksityiskohtaisempia Danielin kirjan lukuja - lukuja 7, 8 ja 11. Danielin kirjan toisen luvun profetia ei ole ehdollinen. Se on apokalyptinen profetia: ennustus siitä, minkä Jumala on ennalta nähnyt ja minkä hän tulee toteuttamaan.

1. Kultainen pää edustaa Babyloniaa (626-539 eKr.). Mikään muu metalli ei olisi voinut paremmin kuvata Babylonian valtakunnan mahtia ja rikkautta. Raamattu kutsuu sitä kultamaljaksi Herran kädessä (Jer. 51:7; vrt. Ilm. 18:16). Historiankirjoittaja Herodotos kertoo, että kaupunki oli runsaasti kullalla koristeltu.

2. Hopeinen rinta ja käsivarret edustavat Meediaa ja Persiaa (539-331 eKr.). Hopea on kultaa vähempiarvoista, samoin Meedia ja Persia ei koskaan saavuttanut Babylonian loistoa. Hopea sopii persialaisten symboliksi myös siksi, että he käyttivät sitä maksuvälineenä verotuksessaan.

3. Pronssinen vatsa ja reidet symboloivat Kreikkaa (331-168 eKr.). Hes. 27:13 alkuteksti sanoo kreikkalaisten käyttäneen pronssia maksuvälineenä. Kreikkalaisotilaat tunnettiin pronssisista haarniskoistaan, kypäristään, kilvistään ja taistelukirveistään. Herodotos kertoo, että Egyptin hallitsija Psametik I piti maahan tunkeutuvia kreikkalaisia erään oraakkelin profetian toteutumisenä. Oraakkeli oli ennustanut pronssisten miesten tulevan mereltä.

4. Rautaiset jalat edustavat Roomaa (168 eKr.-476 jKr.). Rauta edusti Rooman valtakunnan murskaavaa mahtia, joka kesti pidempään kuin yksikään aiemmista valtakunnista.

5. Jalat osaksi rautaa osaksi savea edustavat jakaantunutta Eurooppaa (476 jKr. - Kristuksen toinen tuleminen). Raudan ja saven sekoitus on sattuva kuvaus siitä, mitä tapahtui Rooman valtakunnan hajoamisen jälkeen. Vaikka Eurooppaa on yritetty moneen kertaan yhdistää esimerkiksi kuningashuoneiden välisten avioliittojen ja nyt Euroopan unionin avulla, jakautuminen ja epäyhtenäisyys ovat jatkuneet. Profetian mukaan hajaannus jatkuu siihen asti, kunnes Jumala perustaa ikuisen valtakuntansa.

KIVI**Lue Dan. 2:34, 35, 44, 45. Mitä jakeet opettavat maailmamme lopullisesta kohtalosta?**

Unen pääpaino on siinä, mitä on tapahtuva ”aikojen lopussa” (Dan. 2:28, RK 2012/VKR). Niin mahtavia kuin metalli- (ja savi-) valtakunnat ovat olleetkin, ne ovat vain alkusoitto kivi- valtakunnan perustamiselle. Metallia ja savea voidaan josakin määrin pitää ihmisen jalostamina, mutta unen kivi lähtee liikkeelle ihmiskäden koskematta. Toisin sanoen vaikka jokainen edellisistä valtakunnista saavuttaa jossakin vaiheessa loppunsa, kiven kuvaama valtakunta kestää ikuisesti. Usein kielikuva kalliosta symboloi Jumalaa (esimerkiksi 5. Moos. 32:4; 1. Sam. 2:2; Ps. 18:32, RK 2012), ja kivi vastaavasti edustaa Messiasta (Ps. 118:22; 1. Piet. 2:4, 7). Mikään ei siis ole kiveä sopivampi symboloimaan Jumalan ikuisen valtakunnan perustamista.

Jotkut väittävät, että kiven edustama valtakunta alkoi Jeesuksen maanpäällisestä työstä ja että evankeliumin leviäminen on osoituksena siitä, että Jumalan valtakunta on vallannut koko maailman. Kivi- valtakunta alkaa kuitenkin vasta sen jälkeen, kun neljä suurta valtakuntaa ovat kaatuneet ja ihmiskunnan historiassa on tultu jakautuneiden valtakuntien aikaan, jota jalat ja varpaat edustavat. Tämä kumoo väitteen, että ennustus olisi saanut täyttymyksensä jo ensimmäisellä vuosisadalla. Jeesuksen maanpäällinen työhän ajoittui Rooman valtakunnan aikaan, joka oli neljäs noista valtakunnista.

”Ja kivistä, joka oli osunut patsaaseen, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maailman.” (Dan. 2:35.) Vuori muistuttaa Siionin vuoresta - paikasta, jolla temppeli Vanhan testamentin aikaan seisoikin konkreettisenä merkinä Jumalan maanpäällisestä valtakunnasta. On kiinnostavaa, että vuoresta irronneesta kivistä kasvaa myös vuori. Tämä vuori, joka tekstin mukaan on jo olemassa, viittaa ilmeisesti taivaalliseen Siioniin, taivaan pyhäkköön, josta Kristus tulee perustamaan ikuista valtakuntaansa. Tämä valtakunta saa lopullisen täyttymyksensä, kun uusi Jerusalemi laskeutuu alas taivaasta (Ilm. 21:1-22:5).

Danielin kirjan 2. luku on pitänyt paikkansa kaikkien tähänastisten valtakuntien osalta. Siksi on loogista ja viisasta luottaa profetiaan myös tulevan Jumalan valtakunnan osalta. Miksi olisi järjetöntä olla uskomatta?

KERTAUS

Lisäaineistoa: On valaisevaa huomata, että Danielin kirjan 2. luvun kuvapatsas oli valmistettu kullasta ja hopeasta, jotka ovat taloudelliseen mahtiin liittyviä metalleja. Kuvapatsaassa oli myös pronssia ja rautaa, joita käytettiin työkalujen ja aseiden valmistukseen. Siinä oli myös savea, jota käytettiin muinaisessa maailmassa kirjoitus- ja kotitaloustarpeisiin. Kuvapatsas tarjoaa siis elävän kuvauksen ihmiskunnasta ja sen saavutuksista. Patsaan erinäiset ruumiinosat välittävät tiedon maailmanvaltakuntien järjestyksestä sekä lopullisesta hajaannuksesta, jota esiintyy ihmiskunnan historian viimeisinä päivinä. Kivi sen sijaan kuvataan nimenomaan sellaiseksi, että sitä eivät ihmiskädet ole valmistaneet (Dan. 2:45). Tämä on vahva muistutus siitä yliluonnollisesta lopusta, joka kohottaa tätä maailmaa ja kaikkia ihmisen saavutuksia.

Vaikka ”ihmissilmällä katsottuna ihmiskunnan historia vaikuttaa kaottilaiselta voimien ja vastavoimien vuorottelulta – Daniel vakuuttaa, että Jumala seisoo kaiken takana. Hän katsoo maailmanmenoa ylhäältä ja toimii toteuttaakseen sen, minkä parhaaksi näkee.” – William H. Shea, *Daniel: A Reader’s Guide* (Nampa, ID: Pacific Press 2005), s. 98.

Keskustelunaiheita:

1. Tämän maailman kaaoksen ja kärsimyksen keskellä Jumalalla on kaikki hallussa ja hän vie kaiken voitokkaaseen päätökseen. Mikä on siihen saakka osuutemme siinä, että teemme voitavamme lievittääksemme langenneen maailman kärsimystä?

2. Miten voimme selittää sen, että Daniel ja muut vangit tekivät niin läheistä yhteistyötä ja ilmeisen uskollisesti pakanakuninkaan kanssa, joka oli aiheuttanut paljon vahinkoa Danielin omalle kansalle?

3. Jotkut pitävät ihmiskäden koskematta irronnutta kiveä viitauksena evankeliumin leviämiseen maailmassa. Tulkinta on väärä. Dan. 2:35 sanotaan, että kivi murskaa kaikki aiemmat vallat ja ”tuuli kantoi ne pois, eikä niitä löytynyt mistään”. Näin ei tapahtunut ristin jälkeen. Yritykset rinnastaa kivivaltakunta seurakuntaan epäonnistuvat myös siksi, että niissä unohdetaan, että kivivaltakunta korvaa kaikki ihmishallinnon muodot. Siksi vain Jeesuksen toinen tuleminen voi käynnistää tapahtumasarjan, jota pidetään tämän profeetalisen unen huippukohtana. Miksi Jeesuksen toinen tuleminen on ainoa järjektivä tulkinta sille, mitä kivi tekee ajan lopussa?

Pätsistä palatsiin

”Jumala, jota me palvelemme, pystyy pelastamaan meidät tulisesta uunista, ja hän voi pelastaa meidät myös sinun käsistäsi, kuningas.” (Dan. 3:17.)

Avaintekstit:

Dan. 3:1-30;
Ilm. 13:11-18;
2. Moos. 20:3-6;
5. Moos. 6:4;
1. Kor. 15:12-26;
Hepr. 11.

Näin nämä nuoret Pyhän Hengen innoittamina julistavat koko maailmalle uskoaan siihen, että hän, jota he palvelevat, on ainoa oikea ja elävä Jumala. Tämä uskonilmaus oli kaikkein vaikuttavin osoitus heidän periaatteistaan. Voidakseen näyttää epäjumalanpalvelijoille elävän Jumalan voiman ja suuruuden, Jumalan palvelijoiden on näytettävä heille, kuinka paljon he itse kunnioittavat Jumalaa. Heidän on tehtävä selväksi, että Jumala on heidän kunnioituksensa ja palvontansa ainoa kohde, eikä mikään, ei edes oman elämän säilyttäminen, voi houkutella heitä tekemään vähässäkään määrin myönnytyksiä epäjumalanpalvonnan suuntaan. Tästä saamillamme opetuksilla on suora ja elintärkeä merkitys kokemuksiimme viimeisinä päivinä.” (HP 149.) Vaikka nyt saattaa tuntua siltä, että Jumalan palvonnan takia asetettu kuolemanuhka on kuin jokin esitieteelliseltä ja taikauskaiselta ajalta oleva asia, Raamattu paljastaa, että ajan lopussa, kun maailma on suuresti ”kehittynyt”, jotakin samantapaista tulee tapahtumaan, mutta maailmanlaajuisessa mittakaavassa. Siten tämän kertomuksen tutkimisesta saamme tietoa asioista, jotka Raamatun mukaan Jumalan uskollinen kansa joutuu kohtaamaan.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 25.1.2020

KULTAINEN KUVAPATSAS

Lue Dan. 3:1-7. Mikä on todennäköisesti kuninkaan motiivi rakennuttaa tällainen patsas?

Unen ja kuvapatsaan rakennuttamisen välillä on saattanut kulua 20 vuotta. Näyttää kuitenkin siltä, ettei kuningas kykene millään unohtamaan unta eikä sitä, että muiden valtojen on määrä syrjäyttää Babylonia. Kuningas ei tyydy siihen, että hän saa olla pelkkä kultainen pää, vaan hän haluaa, että häntä edustaa kokonainen kultainen kuvapatsas, joka viestittää hänen alamaisilleen, että hänen valtakuntansa jatkuu halki historian.

Tällainen ylpeä asenne on samantapainen kuin Babylonin tornin rakentajilla, jotka ylimielisyydessään yrittivät haastaa itse Jumalan. Nebukadnessar ei ole tässä yhtään vähempää ylimielinen. Hän on saavuttanut paljon Babylonian valtiaana eikä voi hyväksyä ajatusta siitä, että hänen valtakuntansa häviää. Niinpä hän itseään korottaen rakentaa kuvapatsaan nostattamaan valtaansa ja auttamaan häntä arvioimaan alamaistensa uskollisuutta. Vaikka ei olekaan täysin selvää, onko patsaan tarkoitus kuvata kuningasta tai jotakin jumalaa, meidän on muistettava, että muinaisessa maailmassa raja politiikan ja uskonnon välillä oli korkeintaan veteen piirretty viiva.

Meidän tulee pitää mielessämme myös se, että Nebukadnessarilla on ollut jo kaksi mahdollisuutta tutustua oikeaan Jumalaan. Ensinnäkin hän on kuulustellut heprealaisnuorukaisia ja havainnut heidät kymmenen kertaa viisaammiksi kuin kaikki Babylonian viisaat. Sitten Daniel on vielä ilmoittanut hänelle hänen ajatuksensa, unensa ja unen selityksen tilanteessa, jossa kaikki valtakunnan asiantuntijat ovat epäonnistuneet. Lopulta kuningas tunnustaa Danielin Jumalan ylemmyyden. Yllättävää kyllä, nämä aiemmat teologiset läksyt eivät estä Nebukadnessaria kääntymästä takaisin epäjumalanpalvontaan. Miksi? Todennäköisimmin ylpeyden tähden. Syn-tiset ihmiset vastustavat sen tunnustamista, että heidän aineelliset ja älylliset saavutuksensa ovat katoamaan tuomitua turhuutta. Saatamme toisinaan toimia kuin pikku Nebukadnessarit, kun kiinnitämme liikaa huomiota saavutuksiimme ja unohdamme, miten merkityksettömiä ne ovat ikuisuutta vasten tarkasteltuina.

Miten voimme välttyä lankeamasta samaan ansaan kuin Nebukadnessar?

KUTSU PALVOMAAN

Lue Dan. 3:8-15 ja Ilm. 13:11-18. Mitä yhtäläisyyksiä löydät siitä, mitä tapahtui Danielin aikoina ja mitä tulee tapahtumaan tulevaisuudessa?

Kuvapatsas seisoo Duran tasangolla. Nimi Dura merkitsee akkadin kielellä muurien ympäröimää paikkaa. Tämä antaa vaikutelman valtavasta pyhäköstä. Lisäksi lähellä oleva tulinen uuni voi tuoda mieleen alttarin. Babylonialaismusiikki on osa liturgiaa. Tekstissä mainitaan seitsemän eri instrumenttia, millä ikään kuin kerrotaan siitä, miten täydellinen ja vaikuttava protokolla palvontamenoilla oli.

Tänä päivänä meitä pommitetaan joka puolelta kutsuilla omaksua uusia elämäntapoja ja uusia ideologioita sekä hylkäämään sitoutumisemme Jumalan auktoriteettiin sellaisena kuin se on ilmaistu hänen sanassaan. Meitä houkutteellaan osoittamaan kuuliaisuutta Babylonian valtakunnan tämänhetkisille vallanperijöille. Maailman houkutus tuntuu toisinaan ylivoimaiselta, mutta meidän tulisi muistuttaa itseämme siitä, että todellinen uskollisuutemme kuuluu Luoja-Jumalalle.

Profeettallisen kalenterin mukaan elämme maailmanhistorian viimeisiä päiviä. Ilmestyskirjan 13. luku ilmoittaa, että maan asukkaat kutsutaan palvomaan pedon kuvaa. Se ”pakkottaa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan oikeaan käteensä tai otsaansa merkin” (Ilm. 13:16).

Kuuden erilaisen ihmisryhmän sanotaan osoittavan kuuliaisuutta pedon kuvalle: ”pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat”. Pedon luku, joka on 666, korostaa myös lukua kuusi. Tämä osoittaa, että Nebukadnessarin pystyttämä kuvapatsas on vain kuvaus siitä, mitä lopun ajan Babylon tekee viimeisinä päivinä (ks. Dan. 3:1 ja sen kuvaamia lukuja 6 ja 60). Teemme hyvin, jos kiinnitämme tarkkaan huomiota siihen, mitä kertomuksessa paljastetaan ja kuinka Jumala ylivaltiaana ohjaa maailman tapahtumia.

Palvonnassa ei ole kyse vain siitä, että kumarramme jonkin tai jonkun edessä ja avoimesti tunnustamme kuuliaisuuttamme. Millä muilla tavoin, jopa hyvin salakavalasti, saatamme päätyä palvomaan jotakin muuta kuin Herraamme?

TULINEN KOETUS

Kolmelle heprealaisnuorelle kuninkaan vaatima kuvapatsaan kumartaminen on räikeä väärennös Jerusalemin temppelijumalanpalveluksesta, jonka he olivat saaneet kokea varhaisimpina vuosinaan. Vaikka heillä on virat valtakunnassa ja he ovat kuninkaalle kuuliaisia, heidän uskollisuutensa Jumalaa kohtaan asettaa heille rajat sen suhteen, kuinka kuuliaisia he voivat olla ihmisille. He ovat tietenkin valmiita jatkamaan kuninkaan palveluksessa uskollisina virkamiehinä, mutta tähän seremoniaan he eivät voi osallistua.

Lue 2. Moos. 20:3-6 ja 5. Moos. 6:4. Mikä on jakeiden sanoma, joka on varmasti vaikuttanut siihen, millaisen kannan nämä miehet ottivat?

Kuninkaan määräämiä ohjeita noudattaen kaikki ihmiset musiikin kuullessaan kumartavat ja palvovat kultaista kuvapatsasta. Vain nuo kolme – Sadrak, Mesak ja Abed-Nego – uskaltaavat uhmata kuninkaan määräystä. Välittömästi jotkut babylonialaiset ilmoittavat asiasta kuninkaalle. Syyttäjät pyrkivät saamaan kuninkaan raivoihinsa mainitsemalla seuraavat asiat: 1) kuningas itse oli asettanut nämä nuoret miehet hoitamaan Babylonin maakunnan hallintoa; 2) juutalaismiehet eivät palvo kuninkaan jumalia ja 3) he eivät palvo kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas on pystyttänyt (Dan. 3:12). Vihastaan huolimatta kuningas tarjoaa kolmelle miehelle toisen mahdollisuuden. Kuningas on valmis toistamaan koko alkuseremonian, jotta he voivat vaihtaa kantaansa ja palvoa kuvapatsasta. Jos he kieltäytyvät, heidät heitetään tuliseen uuniin. Nebukadnessar päättää vetoomuksensa julkeaan väitteeseen: ”Ja mikä Jumala voisi teidät pelastaa minun käsistäni?” (Dan. 3:15.)

Yliluonnollisella rohkeudella varustettuina he vastaavat kuninkaalle: ”Jumala, jota me palvelemme, pystyy pelastamaan meidät tulisesta uunista, ja hän voi pelastaa meidät myös sinun käsistäsi, kuningas. Ja vaikka niin ei kävisikään, kuningas, saat olla varma siitä, että sinun jumaliasi me emme palvele ja sitä kultaista patsasta, jonka olet pystyttänyt, me emme kumarra.” (Dan. 3:17, 18.)

Vaikka miehet tietävät Jumalan voivan pelastaa heidät, siitä ei ole takuita. Silti he kieltäytyvät noudattamasta kuninkaan määräystä, vaikka heidät voidaan polttaa elävältä. Mistä saamme tämänkaltaista uskoa?

NELJÄS MIES

Lue Dan. 3:19-27. Mitä tapahtuu? Kuka on tuo neljäs mies tulen keskellä?

Heitettyään uskolliset heprealaismiehet tuleen Nebukadnessar on hämmentynyt nähdessään neljännen henkilön pätsissä. Parhaan ymmärryksensä mukaan kuningas kuvailee neljännen näyttävän aivan jumalolenolta (Dan. 3:25).

Kuningas ei osaa sanoa tämän enempää, mutta me tiedämme, kuka tuo neljäs oli. Hän ilmestyi Abrahamille ennen Sodomian ja Gomorran tuhoamista, paini Jaakobin kanssa Jabbokjoen varrella ja ilmaisi itsensä Moosekselle palavassa pensaassa. Hän on Jeesus Kristus siinä hahmossa kuin hän oli ennen lihaksi tulemistaan. Jeesus tuli ilmaisemaan heille, että Jumala seisoo kansansa rinnalla sen vaikeuksien keskellä.

Ellen White sanoo: "Mutta Herra ei unohtanut omiaan. Kun hänen todistajansa heitettiin pätsiin, Vapahtaja ilmestyi heille henkilökohtaisesti, ja yhdessä he astelivat liekkien keskellä. Kuumuuden ja kylmyyden Valtiaan läsnäollessa liekit menettivät kuluttavan voimansa." (3AO 275.)

Jumala sanoo Jesajan kirjassa: "Kun kuljet vesien halki, minä olen sinun kanssasi, kun virtojen poikki, ne eivät tempaa sinua mukaansa, kun astut tulen lävitse, sinä et pala eikä liekki sinua polta." (Jes. 43:2.)

Vaikka rakastammekin tämän kaltaisia kertomuksia, ne nostattavat meissä kysymyksiä niistä muista, jotka eivät ihmeellisellä tavalla pelastuneet uskonvainoista, vaan saivat saman kohtalon kuin Jesaja ja Sakarja, jotka joutuivat jumalattomien kuninkaiden surmaamiksi. Läpi pelastushistorian aina meidän päiviimme saakka uskolliset kristityt ovat joutuneet kokemaan valtavia kärsimyksiä, jotka heidän kohdallaan eivät päättyneet ihmeelliseen pelastumiseen vaan tuskalliseen kuolemaan. Danielin ystävien tapauksessa uskolliset kokevat ihmeellisen pelastumisen, mutta kuten tiedämme, tällaista ei yleensä tapahdu.

Toisaalta, mikä on se ihmeellinen pelastuminen, jonka jokainen Jumalan uskollisen kansan jäsen saa kokea riippumatta siitä, mikä heidän kohtalonsa on täällä? (Ks. 1. Kor. 15:12-26.)

VAHVAN USKON SALAISUUS

Tarkastellessamme Sadraakin, Mesakin ja Abed-Negon kohta-
loa saatamme kysyä: Mikä on noin vahvan uskon salaisuus?
Miten he saattoivat tahtoa mieluemmin palaa elävältä kuin
palvoa kuvapatsasta? Ajattele kaikkia niitä tapoja, joilla he
olisivat voineet järkeillä, miksi oli paikallaan kumartaa kuvaa
osoituksena kuuliaisuudesta kuninkaan käskyille. Vaikka mie-
het tajusivat voivansa kuolla niin monen muun tapaan, he py-
sivät kuitenkin vakaumuksessaan.

**Lue Hepr. 11. Mitä luku opettaa meille siitä, mitä usko
on?**

Voidaksemme kehittää tuollaisen uskon meidän tulee ym-
märtää, mitä usko on. Joillakin ihmisillä on määrällinen käsi-
tys uskosta: he mittaavat uskoa niiden vastausten määrän
perusteella, joita he tuntuvat saavan Jumalalta. He menevät
kauppakeskukseen ja rukoilevat vapaata parkkiruutua. Jos he
sattuvat löytämään heti vapaan paikan, he ajattelevat omaa-
vansa vahvan uskon. Jos kaikki ruudut ovat täynnä, he saat-
tavat ajatella, ettei heidän uskonsa ole tarpeeksi vahvaa, jot-
ta Jumala kuulisi heidän rukouksiaan. Tällainen käsitys uskos-
ta muuttuu vaaralliseksi, sillä siinä yritetään manipuloida Ju-
malaa eikä tunnusteta sitä, että Jumalalla on valta ja viisaus.

Todellinen usko, sellainen, jota Danielin ystäväillä oli, mita-
taan jumalasuhteemme laadulla ja sen aikaansaamalla täy-
dellisellä luottamuksella Jumalaan. Aito usko ei pyri taivut-
tamaan Jumalan tahtoa oman tahtomme mukaiseksi; pikem-
minkin siinä meidän oma tahtomme alistetaan Jumalan tah-
dolle. Kuten näimme, kolme heprealaismiestä eivät tiedä tar-
kalleen, mitä Jumalalla on heidän varalleen, päättäessään
uhmata kuningasta ja pysyä Jumalalle uskollisina. He päät-
tävät tehdä oikein seurauksista huolimatta. Tästä tunnistaa
kypsän uskon. Me osoitamme todellista uskoa, kun rukoilem-
me Herralta sitä, mitä toivomme, mutta luotamme kuitenkin
siihen, että hän tekee niin kuin kohdallamme parhaaksi kat-
soo, vaikka emme sillä hetkellä ymmärtäisi mitä tapahtuu tai
miksi.

**Miten voimme harjoittaa uskoamme päivittäin, myös
”pienissä asioissa”, jotka voivat auttaa uskoamme
kasvamaan ja valmistaa meitä ajan myötä suurempiin
haasteisiin? Miksi juuri uskollisuus ”pienissä asioissa”
on monella tapaa kaikkein tärkeintä?**

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Voimme saada tärkeitä opetuksia siitä, mitä heprealaiset nuorukaiset joutuivat kokemaan Duuran lakeudella. Tänä meidän aikanamme joutuivat monet Jumalan palvelijat, vaikka eivät tiedä tehneensä mitään väärää, kokemaan nöyryytystä ja huonoa kohtelua niiden taholta, jotka saatanan yllyttäminä ovat kateuden ja uskonnollisen kiihkon vallassa. Ihmisten viha tulee kohdistumaan varsinkin niihin, jotka pyhittävät neljännen käskyn sapattia, ja lopulta näille langetetaan yleismaailmallisella käskyllä kuolemantuomio.

Jumalan kansalta vaaditaan edessä olevan ahdingon aikana järkkymätöntä uskoa. Hänen lastensa täytyy ilmoittaa, että hän on heidän ainoa palvonnan kohteensa ja että he ovat valmiit uhraamaan henkensäkin mieluummin kuin myöntymään vähääkään väärään palvontaan. Iankaikkisen Jumalan sanan rinnalla ei syntisten, rajallisten ihmisten käskyillä ole sydämestään uskolliselle mitään merkitystä. Hän tottelee totuutta vankeuden, maasta karkotuksen tai kuoleman uhalla." (3AO 277, 278.)

Keskustelunaiheita:

1. Lue 1. Piet. 1:3–9. Miksi Jumala pelastaa joitakin mutta ei kaikkia kärsimyksiltä? Vai eikö tällaisiin kysymyksiin voikaan saada vielä vastausta? Miksi meidän on luotettava Jumalan hyvytyteen sellaistenkin pettymysten edessä, kun ihmeellistä pelastusta ei kuulukaan?
2. Jos tämä kertomus olisi loppunut siihen, että nuo heprealaiset miehet olisivat kuolleet tuliseen pätsiin, mitä opetuksia olisimme silti voineet saada siitä?
3. Mikä tulee meidän lopunajan tapahtumia koskevan ymmärryksemme mukaan olemaan se merkki, josta palvontamme kohde tulee erityisesti näkymään? Mitä tämä kertoo meille siitä, kuinka tärkeä sapatti todella onkaan?
4. Lue Luuk. 16:10. Miten nämä Kristuksen sanat auttavat meitä ymmärtämään, mitä uskosta eläminen todella tarkoittaa?
5. Lue uudestaan Dan. 3:15, jossa Nebukadnessar sanoo: "[M]ikä jumala voisi teidät pelastaa minun käsistäni?" Miten itse vastaisit tähän kysymykseen?

Ylpeydestä nöyryyteen

”Kuinka ihmeelliset ovatkaan hänen merkkinsä, kuinka suuret hänen tekonsa! Hänen valtakuntansa on ikuinen valtakunta, hänen kuninkuutensa pysyy polvesta polveen.” (Dan. 3:33.)

Avaintekstit:

Dan. 3:31–33;
Dan. 4:1–30;
Sananl. 14:31;
2. Kun. 20:2–5;
Joona 3:10;
Dan. 4:31–34;
Fil. 2:1–11.

Ylpeyttä on kutsuttu alkuperäiseksi synniksi. Ensin sitä ilmenee Luciferissa, taivaassa asustavassa enkelissä. Siksi Jumala sanoo hänestä Hesekielin kautta: ”Kauneutesi houkutti sinut korskeuteen, loistosi sokaisemana haasasit viisautesi. Nyt olen syössyt sinut alas, jättänyt kuninkaiden katseltavaksi ja pilkattavaksi.” (Hes. 28:17.)

Ylpeys johtaa Luciferin lankeemukseen, ja niinpä hän nyt käyttää ylpeyttään johtaakseen lukemattoman määrän muitakin samaa polkua, joka johtaa alas tuhoon. Olemme kaikki langenneita ihmisolentoja, joiden pelkkä olemassaolo on täysin Jumalasta riippuvaista. Kaikki lahjat ja se mitä lahjoillamme saavutamme, on Jumalalta saatua. Kuinka siis uskallamme olla ylpeitä, kerskaavia tai ylimielisiä, kun todellisuudessa nöyryyden tulisi hallita kaikkea tekemistämme?

Kestää kauan ennen kuin Nebukadnessar ymmärtää nöyryyden tärkeyden. Ei edes jumalolentoa muistuttavan neljännen miehen näkeminen tulisessa uunissa (ks. viime viikon tutkistelu) muuta hänen elämänsä suuntaa. Vasta sitten kun Jumala ottaa häneltä pois valtakunnan ja lähettää hänet elämään kedon villieläinten pariin, kuningas tajuaa todellisen tilansa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 1.2.2019

TÄMÄ ON SE SUURI BABYLON

Lue Dan. 3:31-4:30. Mitä kuninkaalle tapahtui ja miksi?

Jumala antaa Nebukadnessarille toisen unen. Tällä kertaa kuningas ei unohda untaan. Koska Babylonian viisaat kuitenkin epäonnistuvat jälleen kerran, kuningas kutsuu Danielin luokseen antamaan unelle selityksen. Unessa kuningas näkee suuren puun, joka ulottuu taivaaseen asti, ja taivaallisen olennon, joka käskee hakkaamaan puun maahan. Vain kanto ja juuret jäisivät jäljelle yökasteen kasteltaviksi. Unessa Nebukadnessaria jäi varmasti vaivaamaan seuraava osa, jossa taivaallinen olento sanoi: ”Sen sydän lakatkoon olemasta ihmisen sydän, saakoon se sijaan eläimen sydämen, ja sellaisena se olkoon seitsemän vuotta.” (Dan. 4:13.) Tajuten unen vakavuuden Daniel kohteliaasti esittää toiveensa siitä, että uni koskisi kuninkaan vihollisia. Ollen kuitenkin uskollinen unen välittämälle sanomalle Daniel kertoo, että uni puhuu kuninkaasta itsestään.

Puita käytetään Raamatussa usein symboloimaan kuninkaita, kansakuntia ja valtakuntia (Hes. 17; 31; Hoos. 14; Sak. 11:1, 2; Luuk. 23:31). Niinpä suuri puu on sopiva kuvaus ylimielisestä kuninkaasta. Jumala antaa Nebukadnessarille hallintavallan ja voiman, mutta järeäpäisesti tämä kieltäytyy ymmärtämästä, että kaikki hänen mahtinsa tulee Jumalalta.

Keskity kohtaan Dan. 4:27. Mitä sellaista kuningas sanoo, mikä osoittaa, ettei hän vielääkään ole ymmärtänyt Herran hänelle antamaa varoitusta?

Kenties ylpeydessä vaarallista on juuri se, että se voi johtaa meidät unohtamaan, kuinka riippuvaisia olemme kaikessa Jumalasta. Heti kun unohdamme tämän, olemme hengellisesti vaarallisella alueella.

Millaisia asioita olet saavuttanut elämässäsi? Voitko olla ylpeä saavutuksistasi ylpistymättä niistä? Jos tämä on mahdollista, niin miten?

PROFEETTA ANTAA VAROI- TUKSEN

Lue Dan. 4:24. Sen lisäksi, että Daniel antaa kuninkaalle varoituksen tulevasta, mitä muuta hän sanoo kuninkaalle ja miksi? (Ks. myös Sananl. 14:31.)

Sen lisäksi, että Daniel tulkitsee unen, hän kertoo Nebukadnessarille tavan, jolla tämän tilannetta voisi muuttaa: ”Siksi, kuningas, olkoon tämä neuvoni sinulle mieluisa: sovita syntisi tekemällä hyvää ja pahat tekosi olemalla suojea köyhille. Jospa onnesi siten kestäisi kauemmin.” (Dan. 4:24.)

Nebukadnessar tekee valtavan työn rakentaessaan Babyloonia. Puutarhat, kanaaliverkostot, sadat temppelit ja muut rakennusprojektit tekevät kaupungista yhden muinaisen maailman ihmeistä. Tällainen loisto ja kauneus saadaan kuitenkin ainakin osittain aikaiseksi orjatyövoiman käytöllä ja köyhien laiminlyömisellä. Lisäksi valtakunnan vaurautta käytetään kuninkaan ja hänen seurueensa mielihalujen tyydyttämiseen. Nebukadnessarin ylpeys estää häntä tunnustamasta Jumalaa ja tekee hänet lisäksi välinpitämättömäksi avuntarpeessa olevien ihmisten vastoinkäymisistä. Kun muistamme, miten erityistä huolta Jumala kantaa köyhistä, ei ole yllättävää, että kaikista mahdollisista synneistä, joita Daniel olisi voinut mainita kuninkaalle, hän poimii nimenomaan köyhien laiminlyönnin synnin.

Tämä Nebukadnessarin sama viesti ei ole missään tapauksessa uusi. Vanhan testamentin profeetat varoittavat usein Jumalan kansaa köyhien sortamisesta. Itse asiassa yksi keskeisimmistä synneistä, jotka johtavat kuninkaan karkotukseen on piittaamattomuus hädänalaisia kohtaan. Myötätunto köyhiä kohtaan on kristillisen armeliaisuuden korkein ilmaus; ja vastaavasti köyhien hyväksikäyttö tai laiminlyönti on hyökkäys itse Jumalaa vastaan. Huolehtiessamme avuntarpeessa olevista tunnustamme, että Jumala omistaa kaiken, mikä tarkoittaa sitä, että emme ole omistajia vaan ainoastaan Jumalan omaisuuden hoitajia.

Palvelemalla toisia varoillamme kunnioitamme Jumalaa ja tunnustamme hänen herruutensa. Jumalan omistajuuden tulisi viime kädessä määrittää aineellisen varallisuuden arvon ja käyttötarkoituksen. Tässä Nebukadnessar ei ole onnistunut. Tässä mekin olemme vaarassa epäonnistua, ellemmme tunnusta Jumalan ylivaltiutta kaikkien saavutustemme taustalla ja tuo ilmi tätä tunnustustamme auttamalla hädänalaisia.

KORKEIN HALLITSEE

Vaikka Nebukadnessaria kehoitettiin katumaan ja etsimään Jumalan anteeksiantoa, hänen suunnaton ylpeytensä sai aikaan sen, että taivaallinen määräys toteutettiin (Dan. 4:25-30). Kuninkaan kävellessä palatsissaan ja ylistäessä itseään kaikista aikaansaannoksistaan, hänen mielenterveytensä järkkyy, mikä johtaa hänen karkottamiseensa palatsista. Hänelle saattoi tulla psyykinen sairaus, jota kutsutaan lykantropiaksi (engl. kielessä myös *zoanthropy*). Kyse on mielen sairaudesta, jossa ihminen alkaa käyttäytyä eläimen tavoin. Nykyaikana tällaista tilaa on kutsuttu tunteeksi siitä, että oma keho ei vastaa kokemusta, ja siksi ihmisellä on halu olla jokin eläin.

Lue 2. Kun. 20:2-5; Joon 3:10 ja Jer. 18:7, 8. Mitä nämä raamatunpaikat kertovat kuninkaan mahdollisuuksista välttää rangaistus?

Valitettavasti Nebukadnessarin piti oppia kantapäähän kautta. Kun Nebukadnessarilla on kuninkaallinen valta, hän on kykenemätön pohtimaan suhdettaan Jumalaan. Ottamalla kuninkaalta vallan pois ja lähettämällä tämän elämään kedon eläinten pariin Jumala antaa kuninkaalle mahdollisuuden tunnustaa täydellisen riippuvuutensa hänestä. Perimmäinen läksy, jonka Jumala haluaa ylimielisen kuninkaan oppivan, on se, että "todellinen valta on Taivaan" (Dan. 4:23). Kuninkaan saamalla tuomiolla on Jumalan suunnitelmissa vielä laajempi tarkoitus, kuten taivaalliset olennot niin selkeästi ilmoittavat: " – jotta elävät tulisivat tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja että hän antaa kuninkuuden kenelle tahtoo ja voi nostaa valtaan alhaisimmankin ihmisistä." (Dan. 4:14.)

Nebukadnessarin saaman kurinpalautuksen tulisi olla opetuksiksi meille kaikille. Koska kuulumme "eläviin", meidän tulisi paremmin huomioida läksy, joka meidän tulisi oppia: "Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia".

Miksi sen ymmärtäminen, että Korkein hallitsee, on niin tärkeä asia? Miten tämän tiedon tulisi vaikuttaa esimerkiksi siihen, kuinka kohtelemme niitä, joihin meillä on valtaa?

SILMIEN NOSTAMINEN KOHTI TAIVASTA

Lue Dan. 4:31-34. Miten ja miksi asiat muuttuvat kuninkaan kohdalla?

Jumala antaa erikoisen sairauden iskeä Nebukadnessariin, mutta lopulta hän auuliisti palauttaa tälle vakaan mielenterveyden. On kiintoisaa, että kaikki muuttuu, kun profeetan ennustamat seitsemän vuotta tulevat täyteen ja sairas kuningas nostaa silmänsä taivasta kohti (Dan. 4:31).

”Seitsemän vuotta Nebukadnessar oli kaikkien alamaisensa kummasteltavana, seitsemän vuotta häntä nöyryytettiin kaiken maailman nähden. Sitten hän tuli taas järkiinsä. Hän käänsi katseensa nöyrästi kohti taivaan Jumalaa ja tunnusti kurituksensa tulleen Herran kädestä. Julkisessa lausunnossaan hän tunnusti syyllisyytensä ja ylisti Jumalaa, joka suuressa arnessaan oli parantanut hänet.” (3AO 282.)

Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö suuria muutoksia voi tapahtua, kun nostamme katsemme taivasta kohti. Heti kun kuningas saa ymmärryksensä takaisin, hän antaa todistuksen siitä, että on oppinut tämän läksyn.

Tässä kertomuksessa ei ole kyse niinkään Nebukadnessarista, vaan Jumalan armosta. Kuningas on menettänyt kolme aiempaa tilaisuutta ottaa Israelin Jumala elämänsä Herraksi. Nuo tilaisuudet tarjoutuivat kuninkaalle silloin, kun hän huomasi neljän juudealaisvangin poikkeuksellisen viisauden (Dan. 1), kun Daniel tulkitse kuninkaalle tämän unen (Dan. 2) ja kun kolme heprealaisnuorta pelastuivat tulisesta uunista (Dan. 3). *Jos nuorten pelastuminen tulisesta uunista ei saa kuningasta nöyrytymään, niin mikä sitten?* Hallitsijan itsepäisyydestä huolimatta Jumala tarjoaa tälle neljännen mahdollisuuden, ja lopulta hän voittaa kuninkaan sydämen ja palauttaa tälle tämän kuninkaallisen aseman (Dan. 4). Kuten Nebukadnessarin tapaus osoittaa, Jumala antaa meille kerta toisensa jälkeen mahdollisuuksia palata oikeanlaiseen suhteeseen hänen kanssaan. Paavali kirjoittaa useita vuosisatoja myöhemmin: “[Herra] tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan toisuuden.” (1. Tim. 2:4.) Tässä kertomuksessa näemme voimallisen esimerkin tuosta totuudesta.

Millä tavoin Jumala on saanut sinut nöyrytymään edessään? Mitä opit kokemuksesta? Millaisia muutoksia sinun olisi tehtävä, jotta voisit välttyä siltä, että joudut opettelemaan samaa läksyä uudelleen?

NÖYRÄNÄ JA KIITOL- LISENA

Katuva kuningas julistaa: ”Maan asukkaat ovat kaikki tyhjän veroiset.” (Dan. 4:32.) Mitä tärkeää seikkaa kuningas tässä asiayhteydessä korostaa?

Mistä tiedämme, että Nebukadnessar aidosti vastaanottaa oikean Jumalan? Meillä on hyvä syy uskoa, että Nebukadnessar itse on kirjoittanut Danielin kirjan neljännen luvun, sillä suurin osa sitä vaikuttaisi olevan kopio kirjeestä, jonka kuningas lähettää kaikkialle laajaan valtakuntaansa. Kirjeessään kuningas kertoo ylpeydestään ja mielettömyydestään. Nöyrästi hän tunnustaa, miten Jumala puuttui hänen elämäänsä. Harvoin muinaiset hallitsijat kirjoittivat mitään alentavaa itsestään. Lähes kaikki tuntemamme muinaiset kuninkaalliset asiakirjat ylistävät kuningasta. Asiakirja, jossa kuningas tunnustaa ylpeytensä ja eläimellisen käytöksensä, viittaa aitoon kääntymykseen. Lisäksi kuningas toimii lähetystyöntekijänä kirjoittamalla kirjeen, jossa hän kertoo kokemuksestaan ja nöyrästi tunnustaa Jumalan ylivertaisuuden. Hän ei voi enää pitää vain omana tietonaan sitä, minkä on kokenut ja oppinut oikeasta Jumalasta. Kuninkaan rukous ja ylistys (Dan. 4:31-34) paljastavat, että hänen kokemuksensa oli aito.

Nyt kuninkaalla on erilaiset arvot. Hän tajuaa ihmisvoiman rajallisuuden. Syvällisessä kiitosrukouksessaan kuningas ylistää Danielin Jumalan voimaa ja myöntää, että maan asukkaat ovat kaikki tyhjän veroiset (Dan. 4:32). Ihmisellä itsellään ei siis ole mitään, mistä ylpeillä. Viimeinen Danielin kirjasta saamamme tieto Nebukadnessarista kuvaa hänet nöyränä ja kiittolisena, laulamassa Jumalan ylistystä ja varoittamassa meitä ylpeydestä.

Jumala muuttaa ihmisten elämää vielä tänäkin päivänä. Vaikka he olisivat kuinka ylpeitä ja syntisiä tahansa, Jumalalla on armoa ja voimaa muuttaa kapinallisia syntisiä taivaan Jumalan lapsiksi.

Lue Fil. 2:1-11. Mitä sellaista löydämme tekstistä, jonka tulisi auttaa meitä juurimaan ylpeys pois elämästämme?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Tuosta kerran niin ylpeästä yksinvaltiaasta oli tullut nöyrä Jumalan lapsi, sortavasta ja mahtailleevasta hallitsijasta viisas ja myötätuntoinen kuningas. Hän joka oli halveksinut ja pilkannut taivaan Jumalaa, tunnisti nyt Korkeimman vallan ja koetti vakavasti edistää Herran pelkoa ja alamaistensa onnellisuutta. Kuningasten Kuninkaan nuhtelemana Nebukadressar oli lopultakin saanut sen opetuksen, jonka oppiminen on tarpeen kaikille hallitsijoille – että todellinen hyvyys on tosi suuruutta. Hän tunnusti Herran eläväksi Jumalaksi ja sanoi: ’Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta; sillä kaikki hänen työnsä ovat totiset ja hänen tiensä oikeat. Ja hän voi nöyryyttää ne, jotka ylpeydessä vaeltavat.’

Nyt täytyi se Jumalan tarkoitus, jonka mukaan maailman suurimman valtakunnan tuli ylistää häntä. Tämä julkinen lausunto, jossa Nebukadressar tunnusti Jumalan armon, hyvyyden ja arvovallan, on viimeinen teko, joka hänen elämänsä vaiheista on merkitty pyhään historiaan.” (3AO 283.)

Keskustelunaiheita:

1. ”Ylpeys johtaa kaikkiin muihin paheisiin. Se on täysin jumalanvastainen mielentila. Kuulostaako tämä sinusta liioittelulta? Jos kuulosta, mietipä asiaa tarkemmin. – [M]itä ylpeämpi joku on, sitä enemmän hän inhoaa ylpeyttä toisissa. Jos tahdot saada selville, kuinka ylpeä itse olet, helpoin tapa on kysyä itseltäsi: ’Kuinka inhottavalta minusta tuntuu, kun toiset kohtelevat minua yliolkaisesti tai sekaantuvat asioihini tai yrittävät näyttää, että ovat parempia kuin muut?’ Asian ydin on siinä, että jokaisen ihmisen ylpeys kilpailee jokaisen muun ylpeyden kanssa. Koska olisin itse halunnut olla huomion keskipisteenä kutsuilla, minua harmittaa niin kovasti, että joku muu oli huomion keskipiste. Pata kattilaa soimaa.” – C. S. Lewis, *Tätä on kristinusko* (Helsinki: Kirjapaja, 2012, 3. painos, suom. Marja Liljeqvist), s. 174. Mitä sellaista Lewis tässä sanoo, joka voi kenties auttaa sinua huomaamaan ylpeyttä omassa elämässäsi?

2. Tämän luvun ja jo joidenkin tätä edeltäneiden lukujen teema on Jumalan yliveraisuus. Miksi tämä on niin tärkeä aihe ymmärtää? Miten sapatti voi auttaa meitä ymmärtämään tätä keskeistä totuutta?

Ylimielisyydestä tuhoon

”Hän antaa muuttua aikojen ja hetkien, hän suistaa kuninkaat vallasta ja nostaa kuninkaat valtaan, antaa viisaille viisauden ja ymmärtävällisille tiedon.” (Dan. 2:21.)

Avaintekstit:

Dan. 5-6:1;
Ilm. 17:4-6;
Ps. 96:5;
Kol. 1:15-17;
Room. 1:16-32;
Saarn. 8:11;
Ilm. 14:8.

Danielin kirjan viidennessä luvussa Jumalan sana antaa voimallisen esimerkin ihmisen ylimielisyydestä, joka saa tyrmäävän ja dramaattisen lopun. Vaikka Nebukadnessarilla kesti kauan oppia läksynsä, lopulta hän kuitenkin oppi sen. Belsassar puolestaan ei opi. Käyttämällä Jumalan temppelin astioita palatsissa järjestämissään orgioissa Belsassar häpäisee ne. Tällainen hävätysty merkitsee paitsi Jumalan haastamista jopa suoraa hyökkäystä häntä vastaan. Näin Belsassarin tekemien vääryyksien malja tulee täyteen hänen käyttäytymisensä tavalla, joka tuo mieleen pienen sarven (ks. Dan. 8), joka hyökkäsi Jumalan pyhäkköä vastaan. Ottamalla Belsassarilta pois hallintavallan Jumala antaa esikuvan siitä, mitä hän tulee tekemään kansansa vihollisille maailman viimeisinä päivinä. Danielin kirjan viidennen luvun kuvaamat asiat tapahtuivat vuonna 539 eKr. sinä yönä, jona Babylon kukistui Meedian ja Persian armeijan hyökätessä. Tässä siirrytään kullasta hopeaan, joka ennustettiin Danielin kirjan toisessa luvussa. Jälleen kerran tulee selväksi, että Jumala hallitsee maailman tapahtumia.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 8.2.2020

BELSASSARIN PIDOT

Lue Dan. 5:1-4 rinnakkain Dan. 1:1, 2 kanssa. Mikä Belsassarin teossa on niin paha? Miten hänen tekonsa osoittaa hänen todellisen luonteensa? Vertaa hänen tekojaan Ilm. 17:4-6 kanssa. Mitä yhtäläisyyksiä löydät?

Kuningas määrää, että Jerusalemin temppelin pyhiä astioita tulee käyttää juoma-astioina. Nebukadnessar oli ottanut astiat Jerusalemin temppelistä, mutta hän oli sijoittanut ne oman jumalansa temppeliin, mikä osoittaa, että hän sentään kunnioitti astioiden pyhyyttä. Belsassar sen sijaan ottaa pyhät astiat juoma-astioiksi, mitä voidaan pitää suurena häpäisyinä.

Juodessaan pyhistä astioista Belsassarin ylimykset ”ylistyivät kultaisia ja hopeisia, pronssisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumaliaan” (Dan. 5:4). On merkillepantavaa, että tässä mainitaan kuusi eri materiaalia. Babylonialaiset käyttivät nykypäivänä käytetyn kymmenjärjestelmän sijaan lukujärjestelmää, joka perustui lukuun 60. Niinpä luetellut kuusi eri materiaalia edustavat babylonialaisjumalien täydellistä kattavuutta ja siten myös koko babylonialaista uskontojärjestelmää. Mielenkiintoista on myös se, että luettelossa materiaalit mainitaan samassa järjestyksessä kuin Nebukadnessarin kuvapatsasta koskevan unen materiaalit, paitsi että tässä puu korvaa saven. Kuten unessa, kivi mainitaan viimeisenä. Vaikka se tässä edustaa epäjumalien rakennusainetta, se tuo mieleen myös Jumalan tuomion maailman valtakunnille (ks. Dan. 2:44, 45), joita Babylon symboloi.

Nämä pidot ovat osuva esikuva lopun ajan Babylonista, jota kuvataan Ilmestyskirjassa. Belsassarin tavoin lopun ajan Babylonin nainen pitää kädessään kultaista maljaa ja tarjoaa saastaista juomaa kansoille. Toisin sanoen väärin oppien ja vääristyneen jumalanpalveluksen avulla nykyajan Babylon viettelee maailman pahuuteen (Ilm. 17:4-6) piittaamatta tuomiosta, joka sitä pian kohtaa. Eräänä päivänä tuomio kuitenkin tulee.

Millä tavoin yhteiskuntamme ja kulttuurimme häpäisee Jumalan sanan totuutta? Miten voimme välttää osallistumasta tähän häväistykseen vähimmäissäkään määrin?

KUTSU- MATON VIERAS

Lue Dan. 5:5-8. Mitä tapahtuu? Miksi kuningas reagoi kyseisellä tavalla? Miten kertomus muistuttaa Danielin kirjan toisen luvun kertomusta? Miksi yhtäläisyys näiden välillä on tärkeä? (Ks. Ps. 96:5; Kol. 1:15-17.)

Belsassar toimii kuten Nebukadnessar kohdatessaan kriisin (Dan. 2:2; Dan. 4:4): hän kutsuu tähdistäennustajat, kaldealaiset viisaat ja tietäjät selittämään salaperäistä kirjoitusta. Varmistaakseen, että he todella tekevät parhaansa, kuningas lupaa heille ylenpalttisia kunnianosoituksia: 1) purppuraiset vaatteet; muinaisina aikoina purppura oli kuninkaallisten käyttämä väri (Est. 8:15); 2) kultakäädty kaulaan osoittamaan korkeaa sosiaalista asemaa (1. Moos. 41:42), ja 3) nousun arvossa kolmanneksi valtakunnassa. Tämä viimeinen palkinto heijastaa totuudenmukaisesti tuon ajan Babylonian historiallista tilannetta. Koska Belsassar oli rinnakkaishallitsija yhdessä isänsä Nabunaidin (Nabonidus) kanssa ja täten arvoasemaltaan toisena, hän tarjoaa pääsyä arvossa kolmanneksi valtakunnassa. Houkuttelevista palkkioista huolimatta viisaat epäonnistuvat jälleen kerran selityksen antamisessa.

Kaikkien muiden syntiensä lisäksi kuningas yrittää siis löytää viisautta väärästä lähteestä. Babylonian asiantuntijat eivät kykene selvittämään viestin merkitystä. Se on kirjoitettu heidän omalla kielellään, arameaksi, mutta sanojen merkitys ei avaudu heille. Herra onkin sanonut Jesajan kautta: "[Kansan] viisaitten viisaus häviää, ja sen älyniekkojen ymmärrys katoaa." (Jes. 29:14, RK 2012.) Lainattuaan kyseistä jaetta apostoli Paavali toteaa: "Missä ovat viisaat ja oppineet, missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi? Jumala on kyllä osoittanut viisautensa, mutta kun maailma ei omassa viisauudessaan oppinut tuntemaan Jumalaa, Jumala katsoi hyväksi julistaa hulluutta ja näin pelastaa ne, jotka uskovat." (1. Kor. 1:20, 21.)

Jotkut totuudet ovat liian tärkeitä, jotta niitä voitaisiin jättää ihmisten itse selvittäväksi. Siksi Jumala paljastaa nämä totuudet meille.

Mieti viisaille luvattuja palkintoja siinä valossa, mitä pian oli tapahtuva ja miten arvottomia ne todellisuudessa olivat. Miksi meidän on aina pidettävä ikuisuusnäkökulma mielessämme kaikessa, mitä teemme?

KUNINKAAN ÄITI

Lue Dan. 5:9-12. Kuningatar sanoo Danielista jotakin, mitä kuninkaan olisi tullut jo tietää. Mitä? Mitä kertoo kuninkaasta se, ettei hän tunnu edes tietävän Danielin olemassaolosta?

Pitosalissa olevien joutuessa hämmennyksen valtaan seinälle ilmaantuneen salaperäisen kirjoituksen takia kuninkaan äiti astuu sisään ja neuvoo järkyttynyttä kuningasta. Hän muistuttaa tätä Danielista, jonka kyky tulkita unia ja ratkaista arvoituksia on tullut ilmi Nebukadnessarin aikana. Jos Belsassar olisi ollut yhtä viisas kuin edeltäjänsä, hän olisi tiennyt, kenen puoleen kääntyä saadakseen selville tämän salaperäisen kirjoituksen merkityksen. Kuningattaren puuttuminen tilanteeseen on välttämätöntä, sillä kuningas on niin poissa tolaltaan, ettei tiedä, mitä tehdä seuraavaksi. Kuningattaren sanat kuulostavat moitteelta siitä, että Belsassar on jättänyt huomioimatta valtakunnan ainoan ihmisen, joka kykenee tulkitsemaan salaperäisen kirjoituksen. Kuningatar esittää suullisesti Belsassarille Danielin ansioluettelon: Profeetassa on elävän Jumalan henki; hänellä on valaistusta, ymmärrystä ja taivaallista viisautta; hänellä on ymmärrys ja taito sellittää unia, tulkita arvoituksia ja ratkaista mysteerejä; hän oli enteiden selittäjän, loitsupappien, kaldealaisten viisaiden ja maanajien päämies Nebukadnessarin aikana (Dan. 5:11, 12.)

Tässä kohtaa ihmettelemme jälleen, miksi Belsassar ei ole aiemmin huomionnut Danielia. Teksti ei tarjoa suoraa vastausta kysymykseen, mutta oletamme, että Daniel, joka oli palvellut ainakin Belsassarin kolmanteen hallitusvuoteen asti (Dan. 8:1, 27), oli jäänyt jo pois aktiivisesta palveluksesta ikänsä tähden. Hän oli arviolta noin 80-vuotias, ja kuningas oli saattanut haluta vaihtaa vanhat virkamiehet nuoremman polven edustajiin. Kuningas saattoi myös jättää hänet huomiotta tarkoituksella, sillä hän ei halunnut sitoutua Danielin Jumalan tahdon noudattamiseen. Oli syy mikä tahansa, tuntuu käsittämättömältä, että tällaisen ansioluettelon omaava mies saatettiin unohtaa niin nopeasti.

Lue Room. 1:16-32. Millä tavoin näemme tässä tekstissä esiintyvän periaatteen ilmenevän ei ainoastaan yllä esitetyn kertomuksen kohdalla vaan yleensä maailmassa tänä päivänä?

**PUNNITTU
JA
KEYYEKSI
HAVAITTU**

Lue Dan. 5:13-28. Minkä syyn Daniel antaa sille, että kuningas tullaan pian syrjäyttämään?

Olosuhteiden pakosta kuningas pyytää apua Danielilta, vaikkakin ilmeisen vastahakoisesti. Tämä kertoo ehkä enemmän hänen suhtautumisestaan Danielin Jumalaan kuin itse Danieliin.

Vastaavasti Danielin vastaus kuninkaan tarjoamiin kunnianosoituksiin kertoo Danielin arvoista ja luonteesta. Daniel, joka ymmärtää salaperäisten sanojen merkityksen, käsittää myös, miten arvottomia kuninkaan palkinnot ovat.

Daniel esittää kolme syytöstä:

1) Belsassar on ollut täysin piittaamaton Nebukadnessarin kokemuksesta. Jos se olisi koskettanut häntä, hän olisi katonut ja nöyryntynyt kuten edeltäjänsä.

2) Belsassar on käyttänyt temppelin astioita juodakseen niistä viiniä ja ylistääkseen epäjumaliaan. Tässä kohtaa Daniel mainitsee ne kuusi materiaalia, joista epäjumalat on valmistettu. Hän luettelee ne samassa järjestyksessä kuin ne mainittiin aiemminkin.

3) kuningas ei ole kunnioittanut Jumalaa, ”jonka kädessä on sinun elämäsi ja kohtalosi” (Dan. 5:23).

Osoitettuaan kuninkaalle tämän epäonnistumiset Daniel siirtyy kirjoituksen selittämiseen. Jumalallinen seinäkirjoitus koostuu kolmesta aramean kielen sanasta (ensimmäinen sana toistetaan kahdesti). Sanojen perusmerkitys oli varmasti kuninkaalle ja hänen viisailleen tuttu: *mene* = 'laskettu', *tekel* = 'punnittu' ja *u-farsin* = 'jaettu'.

Nyt kun Meedian ja Persian armeija oli Babylonin porteilla, kuningas ja viisaat varmasti aavistivat, että kirjoituksella oli pahaenteinen merkitys, mutta viisaat eivät uskaltaneet sanoa kuninkaalle mitään epämiellyttävää. Vain Daniel osoittautuu kykeneväksi tulkitsemaan sanat merkityksellisiksi lauseiksi, jonka kautta viesti välittyi kokonaisuudessaan: ”Mene’ merkitsee, että Jumala on laskenut sinun künkinkuutesi päivät ja tekee niistä lopun. ‘Tekel’ merkitsee, että sinut on vaa’alla punnittu ja kevyeksi havaittu. ‘U-farsin’ merkitsee, että sinun valtakuntasi jaetaan ja annetaan meedialaisille ja persialaisille.” (Dan. 5:26-28.)

Miten voimme oppia luottamaan Jumalaan silloinkin, kun oikeus ja tuomio eivät ole vielä toteutuneet? (Ks. Saarn. 3:17; Saarn. 8:11; Matt. 12:36; Room. 14:12.)

BABYLONIN KUKISTUMI- NEN

Lue Dan. 5:29-6:1 ja Ilm. 14:8; 16:19; 18:2. Mitä Belsassarin Babylonin kukistuminen opettaa lopun ajan Babylonin kukistumisesta?

Belsassar tyytyy Danielin selitykseen ja antaa profeetalle lupaamansa palkkiot. Hyväksymällä Danielin sanoman kuningas epäsuorasti tunnustaa Danielin Jumalan todellisuuden. Daniel hyväksyy lahjat, vaikka on aiemmin kieltäytynyt niistä. Ehkä hän tekee sen siksi, että lahjat eivät voi enää vaikuttaa hänen tulkintaansa. Tässä vaiheessa lahjat ovat joka tapauksessa merkityksettömiä, sillä valtakunta on tuhon partaalla. Kenties Daniel hyväksyy palkkiot silkasta kohteliaisuudesta tietäen koko ajan, että hän on kolmas valtakunnassa vain muutaman tunnin ajan.

Profeetan ilmoituksen mukaisesti Babylon kukistuu. Se tapahtuu nopeasti: kuninkaan ja ylimysten juopotellessa kaupunki vallataan ilman taistelua. Historioitsija Herodotoksen mukaan persialaiset kaivoivat kanavan ja käänsivät Eufratin veden virtaamaan sen kautta, sitten he marssivat kaupunkiin joenuomaa pitkin. Samana yönä Belsassar surmataaan. Hänen isänsä, kuningas Nabunaid, on jättänyt kaupungin jo tätä ennen. Myöhemmin Nabunaid antautuu uusille vallanpitäjille. Näin saa loppunsa suurin maailmanvalta, jonka ihmiskunta on siihen asti tuntenut. Babyloniaa, kultaista päätä, ei enää ole.

”Belsassarille oli annettu monta tilaisuutta oppia tuntemaan Jumala ja tehdä hänen tahtonsa. Hän oli nähnyt, miten hänen isoisänsä Nebukadnessar oli karkotettu ihmisten parista ja miten tuon ylpeän hallitsijan älykkyys, josta tämä kerskaili, oli otettu tältä pois sen toimesta, joka oli sen tälle antanutkin. Hän oli nähnyt, miten kuningas ajettiin valtakunnastaan ja miten tästä tehtiin kedon eläinten seuralainen. Kuitenkin Belsassarin huvittelunhalu ja henkilökohtaisen kuningian tavoittelu pyyhkivät hänen mielestään ne opetukset, joita hän ei olisi saanut unohtaa. Hän teki vastaavia syntejä kuin ne, joista Nebukadnessar sai opettavaiset tuomiionsa. Hän heitti hukkaan tilaisuudet, joita hänelle armollisesti tarjottiin eikä hyödyntänyt ulottuvillaan olevia mahdollisuuksia oppia tuntemaan totuus.” - Ellen G. White, *Bible Echo*, 25. huhtikuuta 1898.

Mitä kaikkea totuuden tunteminen tarkoittaa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Suuret pidot olivat yleisiä muinaisen maailman hoveissa. Kuninkaat halusivat järjestää tuhlailevia ja ylläpitäviä juhlia osoittaakseen suuruuttaan ja itsevarmuuttaan. Vaikka emme tiedä näiden kyseisten pitojen yksityiskohtia, tiedämme kuitenkin sen, että ne järjestettiin hetkenä, jolloin Meedian ja Persian armeija oli aikeissa hyökätä Babyloniin. Inhimillisesti ajateltuna babylonialaisilla ei ollut syytä huoleen. Kaupungilla oli paksut muurit, ruokavarastoja moneksi vuodeksi ja runsaasti vettä, sillä Eufrat virtasi kaupungin keskustan läpi. Niinpä kuningas Belsassar ei näe ongelmaa siinä, että järjestää juhlat samaan aikaan kun vihollinen saartaa kaupunkia. Hän määrää suuret pidot, jotka pian kehittyvät hillittömiksi juomingeiksi. Miten vahva esimerkki ihmisen ylimielisyydestä. Danielin kautta Jumala kertoo kuninkaalle, että niistä tilaisuuksista huolimatta, joita hänelle on annettu oppia tuntemaan totuus, ”Jumalaa, jonka kädessä on sinun elämäsi ja kohtalosi, sinä et ole kunnioittanut” (Dan. 5:23).

”Kansojen historia puhuttelee meitä tänään. Jumalalla on paikka suuressa suunnitelmassaan jokaiselle kansalle ja jokaiselle yksilölle. Nykyään tutkitaan ihmisiä ja kansakuntia luotaimella, ja se on hänen kädessään, joka ei koskaan erehdy. Kaikki ratkaisevat kohtalonsa omalla valinnallaan, ja Jumala hallitsee yli kaikkien toteuttaen tarkoituksiaan.” (3AO 293.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten yhteiskuntamme ja kulttuurimme häpäisee Jumalan sanan totuutta? Miten meidän tulisi seurakuntana ja yksilöinä reagoida tällaiseen häväistykseen?
2. Mitä kertomus opettaa siitä, että pelastuksessa ei ole niinkään kyse siitä, mitä tiedämme, vaan siitä, kuinka reagoimme siihen, mitä tiedämme? (Ks. Dan. 5:22.)
3. Lue Dan. 5:23. Mitä tärkeitä hengellisiä periaatteita jakeesta löytyy? Miten jae varoittaa meitä Jumalan uhmaamisesta? Mitä se opettaa Jumalasta paitsi Luojana myös elämän ylläpitäjänä?
4. Tietämättä edes mitä sanat tarkoittivat, Belsassar säikähti (Dan. 5:6). Mitä tämä kertoo meille siitä, millaista on elää huonolla omallatunnolla?

Leijonien luolasta enkelin siipien suojaan

”Silloin toiset valvojat ja satraapit alkoivat etsiä sopivaa aihetta voidakseen syyttää Danielia valtakunnan vahingoittamisesta. Mitään syytöstä he eivät kuitenkaan pystyneet esittämään, sillä Daniel oli rehellinen eikä mitään laiminlyöntiä tai rikkomusta löytynyt.”
(Dan. 6:5.)

Avaintekstit:

Dan. 6;
1. Sam. 18:6–9;
Matt. 6:6;
Ap. t. 5:27–32;
Matt. 6:14–29;
Hepr. 11:35–38.

Meedian ja Persian vallattua Babylonian meedialainen Dareios huomaa Danielin viisauden ja kutsuu tämän osaksi uutta valtiojohtoa. Ikääntyvä profeetta menestyy julkisissa tehtävissään niin hyvin, että uusi kuningas nimittää hänet koko Meedian ja Persian valtakunnan hallinnon korkeimmaksi virkamieheksi.

Luvun edetessä Daniel kohtaa kateutta, jota voitaisiin oikeutetusti kutsua ”alukuperäiseksi synniksi”. Huomaamme kuitenkin, ettei Daniel ole uskollinen ainoastaan maallisille velvollisuuksilleen meedialaisten ja persialaisten alaisena vaan ennen kaikkea Jumalalleen. Voimme olla varmoja siitä, että Danielin uskollisuus Jumalaa kohtaan on suurelta osin vaikuttamassa siihen, että hän on uskollinen näillä muillakin alueilla.

Danielin kokemus vaino on mallina siitä, mitä Jumalan kansa joutuu kokemaan ajan lopussa. Kertomus ei viittaa siihen, että Jumalan kansa säästettäisiin koetelemuksilta ja kärsimyksiltä, mutta se takaa sen, että taistelussa pahaa vastaan hyvä tulee lopulta voittamaan ja Jumala tulee vapauttamaan kansansa.

15.2. Kristillisen kodin ja avioliiton päivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 15.2.2020

KATEELLISET Jopa taivaan täydellisessä ympäristössä Lucifer alkaa kadehtia Kristusta. "Lusifer oli pahansuopa ja kateellinen Jeesusta Kristusta kohtaan. Kaikkien enkeleiden kumartaessa Jeesusta Hänen ylivaltansa, korkean arvovaltansa ja laillisen valta-asemansa tunnustukseksi hän kuitenkin kumarsi yhdessä heidän kanssaan, mutta hänen sydämensä oli täynnä katkeruutta ja vihaa." (LH 7, 8.) Kateus on niin vaarallinen tunne hellittäväksi, että kadehtiminen on mainittu kymmenessä käskyssäkin rinnakkain murhaamis- ja varastamiskielon kanssa (ks. 2. Moos. 20:17).

Lue Dan. 6:2-6 rinnakkain 1. Moos. 37:11 ja 1. Sam. 18:6-9 kanssa. Mikä osuus kateudella on kaikissa näissä kertomuksissa?

Danielin hallinnolliset kyvyt tekevät kuninkaaseen vaikutuksen, mutta herättävät toisissa virkamiehissä kateutta. Niinpä nämä juonittelevat päästäkseen Danielista eroon ja etsivät aihetta syyttää häntä väärinkäytöksistä. Läheisestä tarkkailusta huolimatta he eivät löydä mitään vääryyttä Danielin tavasta hoitaa virkaansa. "Mitään syytöstä he eivät kuitenkaan pystyneet esittämään, sillä Daniel oli rehellinen eikä mitään laiminlyöntiä tai rikkomusta löytynyt." (Dan. 6:5.) Aramean kielen sana, joka on tässä käännetty sanalla "rehellinen", tarkoittaa myös luotettavaa.

Daniel on moitteeton; muut virkamiehet eivät voi nostaa häntä vastaan minkäänlaisia syytteitä. He kuitenkin huomaaavat myös, miten uskollinen Daniel on Jumalalleen ja kuinka kuuliaisesti hän noudattaa Jumalansa lakia. Niinpä he pian tajuaavat, että sadakseen Daniel ansaan heidän täytyy saada aikaan tilanne, jossa Daniel joutuu tekemään päätöksen totella joko Jumalan lakia tai valtakunnan lakia. Sen perusteella mitä virkamiehet tuntevat Danielia, he ovat täysin varmoja siitä, että tilanteen niin vaatiessa tämä valitsisi Jumalan lain noudattamisen valtakunnan lakien sijaan. Millainen todistus Danielin uskollisuudesta!

Millaisia taisteluja sinä olet joutunut käymään kateuden takia? Miten hoidit tilanteet? Miksi kateus on niin lamaannuttava ja kuolettava hengellinen heikkous?

JUONI DANIELIA VASTAAN

Lue Dan. 6:7-10. Millaista ajattelua määräyksen takaa löytyy? Miten ehdotus hivelee kuninkaan turhamaisuutta?

Dareios voi vaikuttaa typerältä saattaessaan voimaan määräyksen, jonka hän pian haluaisi peruuttaa. Hän lankeaa virkamiesten virittämään ansaan. Nämä ovat kyllin älykkäitä kytkeäkseen juonensa vastaperustetun valtakunnan poliittiseen tilanteeseen. Dareios on hajauttanut valtionjohdon ja nimennyt 120 satraappia tehostaakseen hallintoaan. Tähän liittyy omat riskinsä. Vaikutusvaltainen virkamies voi helposti ruokkia kapinaa ja jakaa valtakunnan. Siksi laki, joka määrää kaikkia anomaan yksin kuninkaalta 30 päivän ajan, vaikuttaa hyvältä strategialta, joka edistää kuuliaisuutta ja estää kapinointia. Virkamiehet johtavat kuningasta harhaan sanoessaan, että ehdotuksella on kaikkien valtakunnan valvojen, käskeyntäjien, satraappien, hovimiesten ja maaherrojen tuki. Tämä ei pidä paikkaansa, sillä Daniel ei tiedä suunnitelmasta. Lisäksi kuninkaasta saattoi tuntua houkuttelevalta, että häntä kohdeltaisiin kuin jumalaa.

Siitä ei ole todisteita, että Persian kuninkaat olisivat julistautuneet jumaliksi. Määräyksen tarkoituksena oli kuitenkin kohdella kuningasta ainoana jumalten edustajana 30 päivän ajan eli jumalille esitetyt rukoukset tuli tänä aikana esittää kuninkaan kautta. Kuningas ei tutki ehdotuksen takana piileviä motiiveja eikä huomaa, että laki, jonka tarkoituksena on estää salaliitot, on itsessään salaliitto Danielin vahingoittamiseksi.

Lain kaksi piirrettä ovat huomionarvoisia. Määräyksen rikkomisesta seuraa rangaistuksena leijonien luolaan heittäminen. Koska tällaista rangaistusta ei ole mainittu muualla, voi olla, että Danielin viholliset suunnittelivat sen varta vasten tätä varten. Muinaiset Lähi-idän monarkit pitivät leijonia häkeissä voidakseen vapauttaa ne tietyissä tilanteissa saalistamista varten. Leijonista ei ollut pulaa, ja niiden raadeltavaksi saattoi viedä kenet tahansa, joka rikkoi määräystä. Määräystä ei myöskään voinut muuttaa. Meedian ja Persian lakien peruuttamattomuus on mainittu myös Est. 1:19 ja 8:8. Historioitsija Diodoros Sisilialainen mainitsee tapauksesta, jossa Dareios III (ei Danielin kirjan Dareios) muutti mielensä, mutta ei voinut enää kumota kuolemanrangaistusta, jonka oli langettanut syyttömälle miehelle.

DANIELIN RUKOUS

”Kun sinä rukoilet, mene sisälle huoneeseesi, sulje ovi ja rukoile sitten Isääsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.” (Matt. 6:6.)

Lue Dan. 6:11. Miksei Daniel rukoile hiljaa itsekseen ilman, että kukaan näkee häntä?

Daniel on kokenut valtiomies, mutta ennen kaikkea hän on Jumalan palvelija. Hän ainoana hallinnon edustajana ymmärtää, mitä kuninkaan määräyksen takana piilee. Dareios näkee siinä vain tilaisuuden vahvistaa valtakunnan yhtenäisyyttä, mutta vehkeilijöille se on keino hankkiutua eroon Danielista.

Tietysti todelliset syyt ja motiivit juonen takaa löytyvät siitä kosmisesta taistelusta, jota käydään Jumalan ja pahan voimien välillä. Tässä vaiheessa (539 eKr.) Daniel on jo saanut näyt, jotka on kirjoitettu Danielin kirjan seitsemänteen (553 eKr.) ja kahdeksanteen (551 eKr.) lukuun. Niinpä Daniel pystyy näkemään, että kuninkaallinen käsky ei ole ainoastaan ihmisten harjoittamaa politiikkaa vaan tämän kosmisen taistelun ilmentymä. Näky Ihmisen Pojasta antamassa valtakuntaa Korkeimman pyhille ja näyn tulkitsemisessa auttaneen enkelin tarjoama lohdutus (Dan. 7) ovat voineet olla tekijöitä, jotka antoivat Danielille rohkeutta kohdata edessään oleva kriisi. Hän on saattanut muistella myös ystäviensä kokemuksia, kun nämä rohkeasti uhmasivat Nebukadnessarin määräystä (Dan. 3).

Niinpä Daniel ei muuta päivittäisiä hartaustapojaan, vaan jatkaa kolmesti päivässä rukoilua Jerusalemiin päin. Vaikka muiden kuin kuninkaan rukoileminen on kielletty, Daniel ei yritä piilottaa tai naamioida rukouselämänsä tuon kriittisen 30 päivän jakson ajan. Hän kuuluu ehdottomasti vähemmistöön, sillä hän on ainoa noiden lukuisten maaherrojen ja virkamiesten joukossa, joka ei noudata kuninkaan määräystä. Avoimen rukouselämänsä kautta hän osoittaa, että hänen kuuliaisuutensa Jumalaa kohtaan menee edelle hänen kuuliaisuuttaan kuningasta ja tämän peruuttamatonta määräystä kohtaan.

Lue Ap. t. 5:27-32. Vaikka tekstin kehoitus on selvä, miksi meidän on ihmisten säätämiä lakeja uhmatesamme aina oltava täysin varmoja siitä, että todella toimimme Jumalan tahdon mukaan?

LEIJONIEN LUOLASSA

Lue Dan. 6:12-24. Mitä sellaista kuningas sanoo Danielille, mikä paljastaa, kuinka voimallisena todistuksena Jumalasta Danielin uskollisuus on?

Salaliittolaiset näkevät pian Danielin rukoilemassa eli tekevässä juuri sitä, mikä määräyksessä oli kielletty. Kun he kanтелеvat kuninkaalle, he viittaavat Danieliin halventavaan sävyyn: "Daniel, joka on Juudan pakkosiirtolaisia - -." (Dan. 6:14.) Heidän silmissään yksi valtakunnan merkittävimmistä virkamiehistä - kuninkaan suosikki - ei ole muuta kuin sotavanki. Lisäksi he antavat Danielista kuvan kuninkaan vastustajana sanomalla, että tämä "ei ole välittänyt sinusta, kuningas, eikä antamastasi kirjallisesta määräyksestä". Nyt kuningas tajuaa, että määräyksen allekirjoittaminen olikin ansa. Tekstissä sanotaan, että hän auringonlaskuun saakka etsi keinoja säästääkseen Danielin rangaistukselta (Dan. 6:15). Hän ei voi kuitenkaan tehdä mitään pelastaakseen profeettaa säädetyltä rangaistukselta. Meedian ja Persian peruuttamaton lakia on noudatettava pilkulleen. Niinpä kuningas hyvin vastahakoisesti käskää heittää Danielin leijonien luolaan. Samalla hän lausuu toivon sanoja, jotka kuulostavat rukoukselta: "Sinun jumalasi, jota sinä alati palvelet, pelastakoon sinut!" (Dan. 6:17.)

Raamatussa ei kerrota, mitä Daniel tekee leijonien keskelä, mutta voimme olettaa, että hän rukoilee. Jumala kunnioittaa Danielin uskoa lähettämällä enkelin varjelemaan häntä. Aamulla Daniel löydetään vahingoittumattomana ja valmiina jatkamaan hallinnollisia tehtäviään. Ellen G. White kirjoittaa asiasta näin: "Jumala ei estänyt Danielin vihamiehiä heittämästä häntä leijonien luolaan. Hän salli pahojen enkeleiden ja jumalattomien miesten toteuttaa hankettaan siihen asti. Mutta siten hän vain teki palvelijansa vapauttamisen huomattummaksi ja totuuden ja vanhurskauden vihollisten tappion täydellisemmäksi." (3AO 297.)

Tällä kertomuksella oli onnellinen loppu (ainakin Danielin osalta), mutta entäpä ne tapaukset, jopa Raamatusta löytyvät (ks. esim. Mark. 6:14-29), jotka eivät pääty vapautukseen täällä? Mitä meidän tulisi ajatella niistä?

EPÄILYK- SISTÄ PUHDISTA- MINEN

Lue Dan. 6:25-29. Minkä todistuksen kuningas antaa Jumalasta?

Yksi kertomuksen tärkeistä asioista on se, että Dareios ylistää Jumalaa ja tunnustaa hänen ylivermaisuuksiensa. Tähän huijautuu kaikki se ylistys ja tunnustus, jota Jumalalle on aiemmin luvuissa annettu (Dan. 2:20-23; Dan. 3:28, 29; Dan. 3:31-33; Dan. 4:31-34). Nebukadnessarin tavoin Dareios reagoi Danielin pelastumiseen ylistämällä Jumalaa. Hän peruuttaa aiemman määräyksensä ja käskää nyt kaikkien pelätä Danielin Jumalaa (Dan. 6:27).

Daniel kokee ihmeellisen pelastumisen, hänen uskollisuutensa palkitaan, paha saa palkkansa ja Jumalan kunnia ja voima puhdistetaan epäilyksistä. Kertomuksen tapahtumat ovat pienoismalli siitä, mitä tulee tapahtumaan maailmanlaajuisella tasolla: Jumalan kansa vapautetaan, pahuudesta rangaistaan ja Herra puhdistetaan epäilyksistä koko maailman-kaikkeuden silmissä.

Lue Dan. 6:25. Mikä jakeessa tuntuu meistä jokseenkin kiusalliselta, ja miksi?

Meitä häiritsee se, että vaimot ja lapset, jotka tietääksemme ovat viattomia, kärsivät saman kohtalon kuin syyllisetkin. Miten voimme selittää tämän epäoikeudenmukaiselta tuomiolta vaikuttavan asian?

Ensinnäkin tulee muistaa, että teko on kuninkaan päättäjä ja toimeenpanema. Hän toimii Persian lain mukaan, joka määrää syyllisen perheenkin rangaistavaksi. Muinaisen periaatteen mukaan koko perhe on vastuussa yhden perheenjäsenen rikoksesta. Tämä ei tarkoita, että se olisi oikein; se tarkoittaa ainoastaan sitä, että kertomus on sopusoinnussa sen kanssa, mitä tiedämme muinaisen Persian laista.

Toiseksi Raamatussa vain kerrotaan tapahtumasta, mutta ei anneta kuninkaan toiminnalle hyväksyntää. Itse asiassa Raamatussa selkeästi kielletään lasten tappaminen vanhempien syntien tähden (5. Moos. 24:16).

Millaista lohtua saamme 1. Kor. 4:5 kaltaisista raamatunpaikoista yllä mainittua epäoikeudenmukaista tilannetta muistuttavissa tapauksissa?

KERTAUS

Lisääaineistoa: Danielin vapautus mainitaan Heparalaiskirjeen 11. luvussa, jota voidaan kutsua uskonsankareiden kunnigalleriaksi. Siellä sanotaan, että profeetat muun muassa ”tukkivat leijonien kidat” (Hepr. 11:33). Tämä on hienoa, mutta meidän tulee muistaa, että uskonsankareita eivät ole ainoastaan ne, jotka välttyivät kuolemalta kuten Daniel, vaan nekin, jotka kärsivät ja kuolivat urhoollisesti, kuten luvussa myös kerrotaan. Jumala kutsuu jotkut todistamaan elämälään, toiset kuolemallaan. Niinpä kertomus Danielin vapautuksesta ei merkitse sitä, että kaikki vapautettaisiin. Tämänhän tiedämme jo niiden lukuisten miesten ja naisten kohta-loista, jotka ovat kärsineet marttyyrikuoleman sen tähden, että uskovat Jeesukseen. Danielin ihmeellinen vapauttaminen kuitenkin osoittaa sen, että Jumala hallitsee ja tulee lopulta vapauttamaan kaikki lapsensa synnin ja kuoleman valasta. Tämä käy selväksi Danielin kirjan seuraavista luvuista.

Keskustelunaiheita:

1. Ranskalainen Jean Paul Sartre kirjoitti kerran, että ”paras tapa ymmärtää ihmisen perustehtävä on sanoa, että hän on olento, jonka tehtävänä on olla Jumala” (Jean Paul Sartre, *Being and Nothingness: A Phenomenological Essay on Ontology*, Washington Square Press, 1956, s. 724.) Miten ajatus auttaa meitä ainakin jollakin tasolla ymmärtämään, miksi kuningas lankesi hänelle viritettyyn ansaan? Miksi meidän kaikkien on asemastamme riippumatta tiedostettava tämä sama vaarallinen taipumus, esiintyköön sitä meissä kuinka hienovaraisesti tahansa? Millä muilla tavoin saatamme haluta olla kuin Jumala?
2. Minkälaisen todistuksen annamme toisille uskollisuudellamme Jumalaa ja hänen lakiaan kohtaan? Ajattelisivatko tuntemasi ihmiset, että seisoisit uskosi puolesta, vaikka se maksaisi sinulle työpaikkasi tai jopa henkesi?
3. Mitä sellaista näet Danielissa, mikä tekee hänestä ihmisen, jota Jumala voi tehokkaasti käyttää omiin tarkoituksiinsa? Miten voit Herran avulla kehittää itsellesi samankaltaisia ominaisuuksia?
4. Millä tavoin Daniel olisi voinut määräyksen valossa oikeuttaa päätöksensä muuttaa rukoustopojaan? Vai olisiko niiden muuttaminen ollut vaarallinen myönnötyks? Jos olisi, niin miksi?

Myrskyisältä mereltä taivaan pilviin

”Kuninkuus ja valta ja valtakuntien mahti kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat ja tottelevat häntä.” (Dan. 7:27, RK 2012.)

Avaintekstit:

Dan. 7;
2. Tess. 1:1-12;
Room. 8:1;
Mark. 13:26;
Luuk. 9:26;
Luuk. 12:8;
1. Tim. 2:5.

Tämän viikon tutkistelunaiheena on Danielin kirjan seitsemäs luku, jossa kuvailtu näky muistuttaa meitä Danielin toisen luvun unesta. Seitsemäs luku täsmentää tietoa, jota saimme jo toisessa luvussa. Ensinnäkin, näky tulee Danielille yöllä ja hän näkee, miten neljä tuulta panevat valtameren kuohumaan. Pimeys ja vesi tuovat mieleen luomisen, mutta tässä luomakunta vaikuttaa jollakin tapaa vääristyneeltä tai ikään kuin sitä kohtaan hyökättäisiin. Toiseksi, näyn eläimet ovat epäpuhtaita tai risteytyksiä, mikä edustaa luodun järjestyksen rikkomista. Kolmanneksi, eläimet kuvataan käyttämässä valtaa; vaikuttaa siis siltä, että nämä vallat ovat anastaneet sen vallan, jonka Jumala antoi Aadamille puutarhassa. Neljänneksi, Ihmisen Pojan tullessa Jumalan valta annetaan takaisin niille, joille se kuuluu. Sen, minkä Aadam puutarhassa menetti, Ihmisen Poika saa takaisin taivaallisella tuomiolla.

Yllä oleva selostus antaa meille yleiskuvan siitä raamatullisesta kuvakielestä, joka vaikuttaa tämän hyvin symbolisen näyn taustalla. Onneksemme enkeli seittää joitakin näyn keskeisiä yksityiskohtia, jotta voimme pääpiirteittäin ymmärtää tätä uskomattoman hienoa profetiaa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 22.2.2020

NELJÄ ELÄINTÄ

Lue Dan. 7. Mitkä ovat Danielille näytetyn näyn perusasiat, ja mistä näyssä on kyse?

Jokainen Danielille näytetty eläin vastaa tiettyä osaa Nebukadnessarille näytetystä kuvapatsaasta, mutta nyt kustakin valtakunnasta annetaan yksityiskohtaisempaa tietoa. On kiintoisaa, että kaikki nämä oliot, jotka kuvastavat pakanakansoja, ovat epäpuhtaita eläimiä. Daniel kuvaa kaikki muut paitsi neljännen eläimen jotakin tunnettua eläintä muistuttaviksi. Eläimet eivät ole sattumanvaraisia symboleita, sillä kukin muistuttaa jollakin tapaa edustamaansa valtakuntaa tai viittaa kyseisen valtakunnan piirteisiin.

Leijona: Leijona on mitä sopivin kuvaus Babyloniasta. Siivelliset leijonat koristivat Babylonian palatsien seiniä ja muita taideteoksia. Näyn leijonalta revitään lopulta siivet irti ja se pannaan seisomaan kahdelle jalalle ihmisten tavoin ja sille annetaan ihmisen sydän. Tämä prosessi symboloi Babylonian valtakunnan rappeutumista sen myöhempien hallitsijoiden aikana.

Karhu: Karhu edustaa Meedian ja Persian valtakuntaa. Se, että se on nostettu toiselle kyljelleen, kuvaa persialaisten ylemmyyttä meedialaisiin nähden. Kolme kylkiluuta karhun hampaiden välissä edustaa kolmea keskeisintä Meedian ja Persian tekemää valloitusta: Lyydia, Babylonia ja Egypti.

Leopardi: Nopea leopardi edustaa Aleksanteri Suuren vaikiinnuttamaa Kreikan valtakuntaa. Neljä siipeä tekevät tästä pedosta vieläkin nopeamman, mikä on sopiva kuvaus Aleksanteri Suuresta, joka vain muutamassa vuodessa alisti koko sen ajan tunnetun maailman valtaansa.

Pelottava ja kauhistuttava eläin: Siinä missä aiemmat eläimet muistuttavat mainittuja eläimiä, tämä on aivan oma olionsa. Aiempia eläimiä kuvataan sanoilla "kuin leijona" tai "kuin karhu", mutta tämä eläin ei muistuta mitään toista. Tämä monisarvinen peto vaikuttaa myös paljon julmemmalta ja saaliinhimoisemmalta kuin edeltäjänsä. Se onkin osuva kuvaus pakanallisesta Roomasta, joka valloitti, hallitsi ja tallasi maailmaa rautaisin jaloin.

Historia on vuosituhansien saatossa toteutunut ennustuksen mukaan. Kuinka paljon lohtua saamme tiedosta, että kaiken elämöinnin, levottomuuden ja joskus täyden kaaoksenkin keskellä, Jumala hallitsee?

PIENI SARVI

Lue Dan. 7:7, 8, 19-25. Mikä on se pieni sarvivalta, joka nousee suoraan neljännestä pedosta ja jää osaksi sitä?

Eilen opimme, että tuo raivokas peto, jolla on kymmenen sarvea ja joka hallitsee maailmaa äärimmäisen julmasti, edustaa pakanallista Roomaa. Nyt meidän on pohdittava pientä sarvea ja sen edustamaa valtaa. Kuten näystä käy ilmi, neljännellä eläimellä on kymmenen sarvea, joista kolme irtoaa pienen sarven tieltä. Pienellä sarvella on ihmisen silmät ja se puhuu ”suuria sanoja” (Dan. 7:8). On selvää, että pieni sarvi nousee siitä järjestelmästä, jota kauhistuttava peto edustaa eli pakanallisesta Roomasta. Tavallaan pieni sarvi laajentaa tai jatkaa joitakin pakanallisen Rooman piirteitä. Se on vain saman vallan myöhempi vaihe.

Daniel näkee tämän esiin kasvaneen sarven alkavan sotia pyhiä vastaan. Enkeli selittää, että tämä sarvi on kuningas, joka tekee kolme laitonta tekoa: 1) puhuu suuria sanoja Korkeinta vastaan; 2) tuhoaa Korkeimman pyhiä; ja 3) pyrkii muuttamaan juhla-ajat ja lain. Tämän seurauksena Korkeimman pyhät annetaan hänen armoilleen. Seuraavaksi enkeli määrittelee ajan, jonka pieni sarvi saa toimia: aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Tässä profeettallisen kielen tapauksessa ”aika” tarkoittaa vuotta, ja ”kaksi aikaa” kahta vuotta. Kyseessä on siis yhteensä kolmen ja puolen profeettallisen vuoden aikajakso, joka vuosi=päivä -periaatteen mukaan tarkoittaa 1 260 vuoden jaksoa. Tällaisen ajanjakson ajan pieni sarvi hyökkää Jumalaa vastaan, vainoaa pyhiä ja pyrkii muuttamaan Jumalan lain.

Lue 2. Tess. 2:1-12. Mitä yhtäläisyyksiä löytyy laittoimuuden ihmisen ja pienen sarven väliltä? Mistä vallasta uskomme tässä olevan kyse? Miksi? Mikä on ainoa valta, joka nousi pakanallisesta Roomasta, mutta pysyi osana Roomaa? Mikä on valta, joka ulottuu pakanallisesta Roomasta maailman loppuun asti, eli se on olemassa vielä tänäkin päivänä?

**OIKEUS
ASETTUI
ISTUMAAN**

Neljää eläintä ja pienen sarven toimintaa kuvailevan näyn jälkeen profeetta näkee näyn tuomioistuimesta taivaassa (Dan. 7:9, 10, 13, 14). Oikeuden kokoontuessa istuimet asetetaan paikoilleen ja Ikiaikainen istuu omalle paikalleen. Kuten näystä käy ilmi, tuhannet ja taas tuhannet taivaalliset olennot palvelevat Iki aikaista. Oikeus asettuu istumaan ja kirjat avataan.

Huomionarvoista tuomiossa on se, että se annetaan pienen sarven toiminta-ajan eli 1260 vuoden jälkeen (538-1798 jKr.; ks. perjantain tutkisteluosuus), mutta kuitenkin ennen Jumalan lopullisen valtakunnan perustamista. Itse asiassa seuraavat asiat ilmenevät näyssä kolme kertaa peräkkäin:

**Pienen sarven aika (538-1798)
Taivaallinen tuomio
Jumalan ikuinen valtakunta**

Lue Dan. 7:13, 14, 21, 22, 26, 27. Millä tavoin tuomio hyödyttää Jumalan kansaa?

Vanha testamentti kuvailee useita pyhäköstä ja temppeleistä lähteviä tuomioita, mutta tämä tuomio on erilainen. Tässä on kyse koko maailmankaikkeuden kattavasta tuomiosta, joka vaikuttaa paitsi pieneen sarveen myös Korkeimman pyhiin, jotka tulevat lopulta saamaan valtakunnan.

Danielin kirjan 7. luku ei kuvaile tuomiota eikä anna yksityiskohtia sen aloittamisesta eikä päättämisestä. Se antaa kuitenkin ymmärtää sen, että tuomio alkaa sen jälkeen kun pieni sarvi hyökkää Jumalaa ja hänen kansaansa vastaan. Tärkeää tässä on korostaa nimenomaan kosmiset mittasuhteet omaavan tuomion alkua. Danielin kirjan luvuista 8 ja 9 (ks. tulevat tutkistelut) opimme, milloin tuomio alkaa ja että tämä tuomio liittyy taivaallisen pyhäkön puhdistamiseen tai vaan suurena sovituspäivänä. Opimme tässä, että taivaassa selvästikin annetaan ennen Jeesuksen toista tulemistä Jumalan kansaa puoltava tuomio (Dan. 7:22).

Miksi ymmärrys siitä, mitä Jeesus teki puolestamme ristillä, on niin keskeistä siinä, että voimme tuomiopäivänä seisoa varmoina asemastamme? Mitä toivoa meillä olisi ilman ristiä? (Ks. Room. 8:1.)

IHMISEN POJAN TULEMINEN

Lue Dan. 7:13, RK 2012. Kuka on tässä kuvattu Ihmisen Poika? Miten hänet voidaan tunnistaa? (Ks. myös Mark. 13:26; Matt. 8:20; Matt. 9:6; Luuk. 9:26; Luuk. 12:8.)

Oikeusistunnon alkaessa paikalle saapuu mitä tärkein henkilö: Ihmisen Poika. Kuka hän on? Ensinnäkin, Ihmisen Poika näyttäytyy persoonallisena taivaallisena olentona, mutta kuten hänen nimensä kertoo, hänessä on nähtävissä myös ihmisen piirteitä. Hän on toisin sanoen jumalallinen ihmisolento, joka tulee ja ottaa aktiivisen roolin tuomiossa. Toiseksi, kuva taivaan pilvissä saapuvasta Ihmisen Pojasta on yleinen Uudessa testamentissa käytetty ilmaus. Dan. 7:13 ei kuitenkaan kuvaa Ihmisen Poikaa saapumassa taivaasta maan päälle, vaan liikkumassa taivaassa horisontaalisesti paikasta toiseen tullakseen Ikiaikaisen eteen. Kolmanneksi, Ihmisen Pojan kuvaaminen saapumassa taivaan pilvissä viittaa Herran näkyvään ilmestymiseen. Tässä kuvaus muistuttaa kuitenkin myös ylipappia, joka suitsutuksesta muodostuneen sapupilven ympäröimänä astuu kaikkeinpyhimpään suurena sovituspäivänä suorittamaan pyhäkön puhdistamisen.

Ihmisen Poika on myös kuninkaallinen hahmo. Hänelle annetaan "valta, kunnia ja kuninkuus" ja "kaikkien kansojen, kansakuntien ja kielten tuli palvella häntä" (Dan. 7:14). Verbi "palvella" voidaan kääntää myös sanalla "palvoa". Sana esiintyy yhdeksän kertaa luvuissa 1-7 (Dan. 3:12, 14, 17, 18, 28; Dan. 6:17, 21; Dan. 7:14, 27) ja siitä välittyy ajatus kunnian antamisesta jumaluudelle. Jumalan lain muuttamisen seurauksena pienen sarven edustama uskonnollinen järjestelmä turmelee Jumalalle kuuluvan palvonnan. Tässä kuvattu tuomio osoittaa, että oikea jumalanpalvonta lopulta ennallistetaan. Paavillisen järjestelmän pystyttämässä jumalanpalveluskäytännössä asetetaan muun muassa langennut ihminen välittäjäksi Jumalan ja ihmisten välille. Daniel osoittaa, että ainoa välittäjä, joka kykenee edustamaan ihmiskuntaa Jumalan edessä, on Ihmisen Poika. Kuten Raamattu sanoo: "Jumala on yksi, ja yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus." (1. Tim. 2:5.)

Kaikesta siitä päätellen, mitä olemme Raamatusta lukeeet Jeesuksen elämästä ja luonteesta, miksi on niin lohdullista tietää, että juuri hän on keskeisessä asemassa tässä kuvatulla tuomiolla?

KORKEIM- MAN PYHÄT

Mitä Jumalan kansalle tapahtuu seuraavien jakeiden mukaan? Dan. 7:18, 21, 22, 25, 27.

”Korkeimman pyhät” on nimitys Jumalan kansasta. Pienen sarven edustama valta hyökkää heitä vastaan. Koska he itsepintaisesti pysyvät uskollisina Jumalan sanalle, heitä vainotaan paavillisen vallan aikana. Kristittyjä vainottiin myös pakanallisen Rooman valtakunnan aikana (neljäs peto itsessään), mutta vaino, josta Dan. 7:25 puhuu, on vasta pakanallisen Rooman ajan jälkeen nousseen pienen sarven suorittama pyhien vainoa. Jumalan kansan ei kuitenkaan tarvitse alistua maallisen vallan sorron alle ikuisesti. Jumalan valtakunta tulee syrjäyttämään tämän maailman valtakunnat. On mielenkiintoista, että itse näyssä Ihmisen Pojalle ”annettiin valta, kunnia ja kuninkuus” (Dan. 7:14), mutta enkelin tarjoamassa selityksessä pyhät saavat vallan (Dan. 7:18). Tässä ei ole minkäänlaista ristiriitaa. Koska Ihmisen Poika on sukua sekä Jumalalle että ihmisille, hänen voittonsa on niiden voitto, joita hän edustaa.

Kun ylipappi kysyy Jeesukselta, onko tämä Messias, Jumalan Poika, Jeesus viittaa Ps. 110:1 ja Dan. 7:13, 14 ja sanoo: ”Olen – – ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien keskellä.” (Mark. 14:62.) Jeesus on siis se, joka edustaa meitä taivaallisessa tuomioistuimessa. Hän on jo voittanut pimeyden valat ja jakaa voittonsa niiden kanssa, jotka tulevat hänen lähelleen. Siksi ei ole syytä pelkoon. Kuten apostoli Paavali niin osuvasti toteaa: ”Mutta kaikissa näissä ahdingoissa meille antaa riemuvoiton hän, joka on meitä rakastanut. Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” (Room. 8:37–39.)

Katso kuinka tarkkaan Danielin näky kuvaa historiaa tuhansia vuosia ennen tapahtumia. Miten tämän tulisi auttaa meitä luottamaan kaikkiin tulevaisuutta koskeviin Jumalan lupauksiin?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Pintapuolinen historian tarkastelu paljastaa, että Rooman valtakunnan luhistumisen jälkeen, joka johtui pohjoisesta tulevien barbaarikansojen hyökkäyksistä, Rooman piispa hyödynsi kolmen barbaariheimon kukistumista ja nimitti itsensä Rooman ainoaksi valtiaaksi alkaen vuodesta 538 jKr. Tässä prosessissa hän omi itselleen useita Rooman keisarin yhteiskunnallisia ja poliittisia tehtäviä. Tästä sai alkunsa paavius, jolla oli maallista ja uskonnollista valtaa aina siihen asti, kunnes Napoleon suisti sen vallasta vuonna 1798. Tämä ei kuitenkaan ollut Rooman loppu, ainoastaan tuon erityisen vainonajan loppu. Paavi paitsi julistautui Kristuksen sijaiseksi pani myös alulle useita Raamatun vastaisia oppeja ja tapoja. Kiirastuli, katumusharjoitus, papille ripittäytyminen ja lepopäivän muuttaminen sapatilta sunnuntaille ovat vain muutamia niistä monista muutoksista, joilla paavinvalta on pyrkinyt ”muuttamaan juhla-ajat ja lain”.

”Omassa voimassaan ihminen ei kykene kumoamaan vihollisen syytöksiä. Synnin tahraamissa vaatteissaan ja syyllisyytensä tunnustaen hän seisoo Jumalan edessä. Mutta Jeesus, Puolustajamme, esittää pätevän vetoamuksensa kaikkien niiden puolesta, jotka katuen ja uskoen ovat jättäneet sielunsa hänen huostaansa. Hän ajaa heidän asiaansa ja voittaa heidän syyttäjänsä Golgatan voimallisilla perusteilla. Hänen täydellinen kuuliaisuutensa Jumalan laille on antanut hänelle kaiken vallan taivaassa ja maan päällä, ja hän vaatii Isältään armoa ja sovitusta syylliselle ihmiselle. Kansansa syyttäjälle hän lausuu: ’Herra nuhdelkoon sinua, saatana. Heidät on ostettu minun verelläni, tulesta temmattuina kekäleinä.’ Ja niille, jotka uskossa luottavat häneen, hän vakuuttaa: ’Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin’ (Sak. 3:4).” (3AO 324.)

Keskustelunaiheita:

1. Tutki uudelleen ominaisuuksia, jotka kuuluvat pienelle sarvelle. Mikä valta on noussut pakanallisesta Roomasta (neljäs peto) useita vuosisatoja sitten, vainonnut Jumalan kansaa ja on yhä olemassa? Kyse on Rooman kirkosta, vaikka jotkut arvelevat, että pieni sarvi viittaisi pakanalliseen kreikkalaiskuninkaaseen, joka katosi maailmanhistoriasta yli puolitoista vuosisataa ennen Jeesuksen ensimmäistä tulemistä. Miten näiden selkeiden tunnusmerkkien pitäisi suojella meitä uskosta siihen, että pieni sarvi olisi jokin tulevaisuuden valta, joka vielä odottaa nousuaan?

Saastuneesta puhtaaksi

*”Hän sanoi minulle: ‘Vielä on kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö vanhurskautetaan.’”
(Dan. 8:14, RK 2012 marg.)*

Avaintekstit:

Dan. 8;
Dan. 2:38;
1. Moos. 11:4;
3. Moos. 16;
Hepr. 9:23–28.

Danielin kirjan kahdeksannen luvun näky tuli profeetalle vuonna 548 tai 547 eKr., ja se tarjoaa merkittävää selvennystä tuomioon, johon Danielin kirjan luvussa seitsemän viitattiin. Toisin kuin lukujen kaksi ja seitsemän näyt, kahdeksannen luvun näky jättää pois Babylonian ja alkaa Meedian ja Persian ajasta, sillä näyn antamishetkellä Babylonia oli jo heikentymässä ja persialaiset olivat seuraavana maailmanvaltana syrjäyttämässä sen. Kahdeksannen luvun näky on samansuuntainen seitsemännen luvun näyn kanssa. Kahdeksannessa luvussa kieli ja symbolit vaihtuvat, sillä luvussa korostetaan voimakkaasti taivaallisen pyhäkön puhdistamista taivaallisen suuren sovintopäivän yhteydessä. Niinpä Danielin kirjan kahdeksannen luvun tunnusomainen anti ovatkin taivaalliseen pyhäkköön keskittyvät näkökulmat. Siinä missä Dan. 7 näyttää taivaallisen tuomioistuimen ja Ihmisen Pojan, joka saa valtakunnan, Dan. 8 näyttää taivaallisen pyhäkön puhdistamisen. Kuten näiden kahden luvun yhtymäkohdat osoittavat, kahdeksannessa luvussa kuvattu taivaallisen pyhäkön puhdistaminen vastaa seitsemännen luvun tuomiokuvausta.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 29.2.2020

PÄSSI JA VUOHIPUKKI

Lue Dan. 8. Mistä näyssä on kyse ja miten se liittyy siihen, mistä olemme lukeneet luvuissa 2 ja 7?

Kuten luvuissa 2 ja 7, meille annetaan tässäkin näky maailmanvaltojen noususta ja tuhosta, joskin nyt erilaista symboliikkaa käyttäen. Se liittyy suoraan Jumalan pyhäkköön. Pässä ja vuohipukki symboleina liittyvät pyhäkkörituaaleihin, joita suoritettiin suurena sovituspäivänä, joka oli tuomion aikaa muinaiselle Israelille. Pässejä ja vuohipukkeja käytettiin uhrieläiminä pyhäkköpalveluksessa, mutta vain suurena sovituspäivänä nämä kaksi eläintä mainitaan yhdessä. Siksi ne on tietoisesti valittu tähän tuomaan heti mieleen suuren sovituspäivän, johon näyssä keskitytäänkin.

Näyn alussa Daniel näkee pässin puskemassa kolmeen ilmansuuntaan: länteen, pohjoiseen ja etelään (Dan. 8:4). Tämä kolmeen suuntaan tapahtuva liike osoittaa vallan laajenemisen: "[E]ivätkä muut eläimet kyenneet vastustamaan sitä, eikä ketään voitu pelastaa joutumasta sen ruhjomaksi. Se teki mitä tahtoi ja tuli yhä mahtavammaksi." (Dan. 8:4.) Kuten enkeli selittää, pässi edustaa Meedian ja Persian valtakuntaa (Dan. 8:20), ja kolme ilmansuuntaa viittasivat todennäköisesti kirjaimellisesti niihin kolmeen suureen valloitukseen, jotka tämä maailmanvalta teki.

Seuraavaksi kuvaan astuu vuohipukki, jolla on suuri sarvi. Vuohi edustaa Aleksanteri Suuren johtamaa Kreikan valtakuntaa (Dan. 8:21). Se, että vuohipukki liikkuu "tuskin maanpintaa koskettaen" (Dan. 8:5), kertoo siitä, että se liikkuu nopeasti. Tämä symboliikka viestittää Aleksanterin valloitusten nopeutta. Dan. 7 kuvaileekin hänen valtakuntaansa siivelliseksi leopardiksi (panteriksi). Mutta kuten profetia osoittaa, vuohipukin "ollessa mahtavimmillaan sen suuri sarvi katkesi ja tilalle nousi neljä suurta sarvea, yksi kuhunkin ilmansuuntaan" (Dan. 8:8). Tämä profetia toteutuu, kun Aleksanteri kuolee Babylonissa kesäkuussa vuonna 323 eKr. 32 vuoden iässä, ja hänen valtakuntansa jaetaan hänen neljän kenraalinsa kesken.

Dan. 2:38 ja 8:20, 21 välillä meille on kerrottu nimeltä kolme niistä valtakunnista, jotka ovat esiintyneet näyissä. Miten tämän hämmästyttävän seikan tulisi auttaa vahvistamaan näistä profetioista tekemiemme tulkintojen paikkansapitävyyttä?

PIENEN SARVEN NOUSU

Lue Dan. 8:8-12 huolellisesti. Mihin suuntiin pieni sarvi liikkuu? Miksi liikkeen suunta on tärkeä ymmärtää?

Teksti kuvaa ensin neljän sarven nousemista kuhunkin ilman-suuntaan ja sitten sanotaan, että yhdestä niistä puhkeaa esiin pieni sarvi. Nouseeko tämä sarvi/valta yhdestä niistä neljästä sarvesta, joiden totesimme edustavan Aleksanterin neljää kenraalia, vai nouseeko se yhdestä neljästä ilman-suunnasta? Alkutekstin kieliopillinen rakenne osoittaa sarven nousevan yhdestä taivaan tuulesta eli ilmansuunnasta. Koska tämä valta nousee Kreikan valtakunnan ja sen neljän perillisen jälkeen, yleisesti ymmärretään sarven tarkoittavan Roomaa, ensin pakanallista ja sitten paavillista. ”Pieni sarvi edustaa Roomaa sen molemmissa vaiheissa: pakanallisessa ja paavillisessa. Daniel näki Rooman ensin sen pakanallisessa, keisarillisessa vaiheessa, jolloin se soti juutalaista kansaa ja varhaisia kristittyjä vastaan, sitten hän näki Rooman sen paavillisessa vaiheessa, joka on jatkunut meidän päiviimme asti ja jatkuu vielä tulevaisuuteenkin.” (4BC 841.)

Pieni sarvi liikkui ensin horisontaalisesti ja ”kasvoi kasvamistaan etelää, itää ja lhanaa maata päin” (Dan. 8:9). Nämä kolme suuntaa vastaavat niitä kolmea suurta aluetta, jotka joutuivat pakanallisen Rooman hallintavallan alle.

Kun pieni sarvi ottaa näyssä pääosan, sen pystysuuntaan etenevä liike saa yksityiskohtaista huomiota. Sarvi muistuttaa läheisesti Dan. 7. luvun pientä sarvea, kuten seuraava vertailu osoittaa: 1) Molemmat sarvet ovat aluksi pieniä (Dan. 7:8; Dan. 8:9). 2) Molemmat kasvavat myöhemmin suuriksi (Dan. 7:20; Dan. 8:9). 3) Molemmat ovat vainoavia valtoja (Dan. 7:21, 25; Dan. 8:10, 24). 4) Molemmat ovat itseään korottavia ja julkeita (Dan. 7:8, 20, 25; Dan. 8:10, 11, 25). 5) Molemmat hyökkäävät Jumalan kansaa vastaan (Dan. 7:25; Dan. 8:24). 6) Molempien toimintaan liittyy profeettallinen aikarajoitus (Dan. 7:25; Dan. 8:13, 14). 7) Molempien valta jatkuu ajan loppuun asti (Dan. 7:25, 26; Dan. 8:17, 19). 8) Molempien tuho on ylikuonnollinen (Dan. 7:11, 26; Dan. 8:25). Koska 7. luvun pieni sarvi edustaa paavinvaltaa, 8. luvun sarven pystysuuntaan tapahtuvan laajenemisen täytyy edustaa samaa valtaa. Niinpä kuten luvuissa 2 ja 7, viimeinen suuri maailmanvalta on Rooma, pakanallinen ja paavillinen.

HYÖKKÄYS PYHÄKKÖÄ VASTAAN

Lue Dan. 8:10-12. Mitä pienen sarven sanotaan tekevän?

Dan. 8:10 sanoo pienen sarven yrittävän matkia hengellisellä tasolla Babylonin tornin rakentajien toimintaa (1. Moos. 11:4). Vanhassa testamentissa termit ”taivaan joukot” ja ”tähdet” voivat tarkoittaa Jumalan kansaa. Israelia kutsutaan Herran joukoiksi (2. Moos. 12:41, RK 2012). Danielkin sanoo Jumalan uskollisten loistavan kuin tähdet (Dan. 12:3). Nyt ei ole kyse kirjaimellisesta hyökkäyksestä taivaan joukkoja vastaan, vaan vainosta Jumalan kansaa kohtaan, jotka ovat ”taivaan kansalaisia” (Fil. 3:20). Vaikka tuhannet kristityt joutuivat pakanallisten keisarien murhaamiksi, tässä huomio kiinnitetään pienen sarven pystysuuntaiseen toimintaan. Profetian lopullinen täyttymys liittyy paavilliseen Roomaan ja sen suorittamiin vainoihin.

Dan. 8:11 puhuu myös valtiaasta, josta muualla Danielin kirjassa puhutaan voideltuna hallitsijana (Dan. 9:25) ja enkeliruhtinas Mikaelina (Dan. 10:21; Dan. 12:1). Ilmauksella ei voida tarkoittaa ketään muuta kuin Jeesusta Kristusta. Hän on yllä mainittujen joukkojen valtiias ja ylipäälliköksi taivaassa. Paavinvalta ja sen edustama uskonnollinen järjestelmä yrittää syrjäyttää Jeesuksen papillisen tehtävän.

Dan. 8:11 mainitsee päivittäisen uhrin yhdessä maallisen pyhäkön kanssa osoituksena niistä monista palvelumenoista, joihin kuuluvat myös uhrin ja esirukous. Näiden palvelumenojen kautta syntiset saavat anteeksi, ja synnit käsitellään pyhäkössä. Tämä maallinen järjestelmä edustaa Kristuksen välitystyötä taivaallisessa pyhäkössä. Kuten profetiassa ennustetaan, paavinvalta vaihtaa Kristuksen esirukouksen papin esirukoukseen. Tämän väärennetyn jumalanpalveluksen kautta pieni sarvi riistää Kristuksen esirukoustyön ja symbolisesti turmelee Kristuksen pyhäkön perustukset.

”[T]otuus sortui maahan. Ja sarvi menestyi yhä kaikissa toimituksissa.” (Dan. 8:12.) Jeesus kutsuu itseään totuudeksi (Joh. 14:6) ja viittaa Jumalan sanaan totuutena (Joh. 17:17). Paavinvalta kielsi Raamatun kääntämisen kansankielelle, antoi sen tulkintavallan kirkolle ja nosti perinteet Raamatun rinnalle uskon korkeimmaksi ohjenuoraksi.

Kuinka arvokasta ja tärkeää raamatullinen totuus on verrattuna ihmisten perinteisiin?

PYHÄKÖN PUHDISTA- MINEN

Lue Dan. 8:14, RK 2012 marg. Mitä tässä tapahtuu?

Sarven tekemän tuhoavan hyökkäyksen jälkeen ilmoitetaan, että pyhäkkö tullaan vanhurskauttamaan. Ymmärtääksemme tätä sanomaa, meidän on pidettävä mielessämme, että Dan. 8:14 mainittu pyhäkön vanhurskauttaminen vastaa sitä tuomionäkymää, jota Dan. 7:9-14 kuvailee. Koska tuo tuomio tapahtuu taivaassa, pyhäkönkin on sijaittava siellä. Siinä missä Dan. 7 kuvailee tuomion näkökulmasta Jumalan suhdetta ihmisiin ja puuttumista heidän tekoihinsa, Dan. 8 kuvailee samaa tapahtumaa pyhäkön näkökulmasta.

Maallinen pyhäkkö jäljitteli taivaallista esikuvaansa, ja sen tehtävänä oli kuvastaa pelastussuunnitelman laajoja suunta- viivoja. Joka päivä syntiset toivat uhrejaan pyhäkköön, jossa he saivat tunnustamansa synnit anteeksi, sillä synnit ikään kuin siirrettiin pyhäkköön. Tämän seurauksena pyhäkkö saastui. Siksi tarvittiin säännöllisin väliajoin toistuvaa pyhäkön puhdistamista eli vanhurskuttamista kaikista sinne kertyneistä synneistä. Tätä puhdistuspäivää kutsuttiin suureksi sovituspäiväksi ja sitä vietettiin kerran vuodessa (ks. 3. Moos. 16).

Miksi taivaallinen pyhäkkö tarvitsisi puhdistamista (Hepr. 9:23)? Vastaavasti kuin katuviiden israelilaisten synnit siirrettiin maalliseen pyhäkköön, voimme sanoa, että Jeesuksen vastaanottaneiden ihmisten tunnustamat synnit on ”siirretty” taivaalliseen pyhäkköön. Maanpäällisen suuren sovituspäivän aikana teurastettiin useita eläimiä symboleina Jeesuksen tulevasta kuolemasta, jonka ansiosta syntiset olivat turvassa suurena sovituspäivänä.

Aivan kuten syntien lopullinen käsittely tapahtui maanpäällisenä suurena sovituspäivänä, jolloin pyhäkkö puhdistettiin, kuinka paljon enemmän taivaallisena suurena sovituspäivänä, jolloin yksin Kristuksen veri saa meidät kestämään tuomiolla? Pyhäkön puhdistaminen, jota Dan. 8:14 kuvaa, on maallisen pyhäkkötoimituksen taivaallinen vastine. Sen perussanoma kuuluu: syntisinä me tarvitsemme Messiaan verta syntiemme anteeksi saamiseksi, jotta voimme seistä tuomiolla.

Lue Hepr. 9:23-28. Miten jakeet paljastavat sen pelastuksen, joka meillä on Jeesuksessa hänen meidän puolestamme antaman uhrin kautta?

PROFETIAN AIKATAULU

Lue Dan. 8:13 (RK 2012/VKR). Mikä kysymys tässä esitetään ja miten kysymys auttaa ymmärtämään seuraavassa jakeessa annetun vastauksen?

Mihin ajankohtaan 2 300 iltaa ja aamua sijoittuu? Ensin on kiinnitettävä huomio siihen, että sen jälkeen, kun Danielille on näytetty pässi ja vuohipukki sekä näiden jälkeen tulleen pienen sarven toiminta ja sen aiheuttama vahinko, näky muuttuu kysymykseksi (Dan. 8:13). Kysymyksessä ollaan kiinnostuneita erityisesti siitä, mitä tapahtuu profeetallisen ajanjakson jälkeen, ei niinkään ajanjakson pituudesta. Lisäksi ajanjakso ei voi rajoittua vain pienen sarven toiminta-aikaa kattavaksi, sillä käsite ”näky” (Dan. 8:13, RK 2012/VKR) sisältää kaiken aina pässistä pienen sarven toimintaan asti. Tämän on siis tarkoitettava pitkää ajanjaksoa todellisessa historiassa.

Kysymykseen ”Kuinka pitkää aikaa tarkoittaa näky - -” (Dan. 8:13, RK 2012/VKR) - ja näyllä tarkoitettiin siis näkyä pässistä (Meedia ja Persia), vuohesta (Kreikka) ja pienestä sarvesta ja sen toimista (Rooma, pakanallinen ja paavilinen) - toinen taivaallinen olento vastasi: ”Vielä on kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö vanhurskautetaan.” (Dan. 8:14, RK 2012 marg.) Ajanjakso on näin pitkä, koska se alkaa Meedian ja Persian valtakunnan ajasta ja ulottuu Kreikan valtakunnan ajan halki pakanallisen ja paavillisen Rooman aikaan asti, siis tuhansia vuosia. Historisoivan tulkinnan mukaan (ks. tutkistelu 1) tämä profeetallinen ajanjakso tulisi laskea vuosi=päivä -periaatteen mukaan, mikä tarkoittaa, että 2 300 iltaa ja aamua vastaa 2 300:a vuotta. Jos kyse olisi vain päivistä, ajanjakso olisi vain hieman yli kuusi vuotta, joka olisi mahdottoman lyhyt aika sille, että kaikki näyssä esitetyt tapahtumat ehtisivät toteutua. Siksi tässä täytyy käyttää vuosi=päivä -periaatetta.

Dan. 8 ei tarjoa tietoa, jonka pohjalta voisi laskea jakson alkamisajankohdan, josta saisi selville myös päättymisajankohdan. Dan. 9 tarjoaa ratkaisevan puuttuvan tiedonjyvän (ks. ensi viikon tutkistelu).

Profetian ilmoittamat 2 300 vuotta ovat Raamatun pisin aikaprofetia. Miten tämän tajuaminen auttaa meitä olemaan kärsivällisiä Jumalaa kohtaan ja lopunajan tapahtumien ajoittamisessa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Alla on taulukko, joka tiivistää sen, mitä olemme tähän asti oppineet Danielin kirjan 2., 7. ja 8. luvun peräkkäisistä valtakunnista. Mitä huomaamme pyhäkön vanhurskauttamisesta?

Daniel 2	Daniel 7	Daniel 8
Babylonia	Babylonia	-
Meedia ja Persia	Meedia ja Persia	Meedia ja Persia
Kreikka	Kreikka	Kreikka
Pakanallinen Rooma	Pakanallinen Rooma	Pakanallinen Rooma
Paavillinen Rooma	Paavillinen Rooma	Paavillinen Rooma
-	Tuomio taivaassa	Pyhäkön vanhurskauttaminen
Jeesuksen toinen tuleminen (kivi, joka vierii ihmiskäden koskematta)	Jeesuksen toinen tuleminen (pyhät saavat valtakunnan)	Jeesuksen toinen tuleminen (murskataan käden koskematta)

Luvuista löytyy yhtäläisyyksiä. Sen lisäksi, että valtakuntia kuvaillaan yhden-suuntaisesti, seitsemännen luvun näky, joka alkaa paavillisen Rooman 1 260 vuoden valtakauden jälkeen (538-1798 jKr.), on suora rinnastus pyhäkön puhdistamiseen, joka kahdeksannessa luvussa alkaa myös Rooman jälkeen. Seitsemännen luvun taivaallinen tuomio - tuomio, joka johtaa maailman loppumiseen - on sama asia kuin pyhäkön puhdistaminen luvussa kahdeksan. Meille annetaan kaksi erilaista kuvausta samasta asiasta, ja molemmat tapahtuvat niiden 1 260 vuoden jälkeen, jolloin pieni sarvivalta syyllistyy vainoihin.

Keskustelunaiheita:

1. Miten yllä oleva taulukko osoittaa meille, että pyhäkön puhdistamisen, joka vastaa seitsemännen luvun tuomiota, on ajoitettava pienelle sarvelle profetoitujen 1 260 vuoden jälkeen ja kuitenkin ennen Jumalan lopullisen valtakunnan perustamista?

2. Danielin 8. luvun profetia kuvaa historian hyvin väkivaltaiseksi ja pahuudentäyteiseksi. Kaksi eläintä, jotka kuvaavat kahta maailmanvaltaa, taistelevat keskenään (Dan. 8:4-8). Niiden jälkeen nouseva pieni sarvivalta on väkivaltainen ja vainoava valta (Dan. 8:10, 11; 23-25). Raamattu ei pyri kaunistelemaan kärsimyksen todellisuutta tässä maailmassa. Miten tämä auttaa meitä luottamaan Jumalaan ja hänen hyvyyteensä ympärillämme näkemästämme pahuuden todellisuudesta huolimatta?

Synnintunnustuksesta lohdutukseen

”Herra, kuule! Herra, anna anteeksi! Herra, kuuntele ja täytä pyyntömme! Auta pian, kuniasi tähden, Jumalani! Se kaupunki on sinun nimellesi omistettu, ja sinun kansaasi kutsutaan sinun nimelläsi.” (Dan. 9:19.)

Avaintekstit:

Dan. 9;
Jer. 25:11, 12;
29:10;
2. Kun. 19:15–19;
Matt. 5:16;
Jaak. 5:16.

Danielin kirjan yhdeksännestä luvusta löytyy yksi Raamatun mahtavista rukouksista. Elämänsä ratkaisevilla hetkillä Daniel turvautuu rukoukseen olakseen valmis kohtaamaan edessään olevat haasteet. Kun Daniel ja hänen ystävänsä ovat vaarassa tulla tapetuiksi pakanakuninkaan salaperäisen unen tähden, profeetta lähestyy Jumalaa rukouksessa (Dan. 2). Ja kun kuninkaallinen määräys kieltää rukoilemasta mitään Jumalaa, vain kuningasta, Daniel jatkaa päivittäisiä rukouksiaan Jerusalemiin päin (Dan. 6). Kun tarkastelemme Danielin yhdeksännen luvun rukousta, muistakaamme, että kahdeksannen luvun näky 2 300 illasta ja aamusta on tehnyt profeettaan suuren vaikutuksen. Vaikka tuo profetia selitettiin Danielille pääpiirteittäin, hän ei saa selvyyttä aikajaksosta, joka hänelle kerrottiin kahden taivaallisen olennon välisessä keskustelussa: ”Vielä on kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö vanhurskauteen.” (Dan. 8:14, RK 2012 marg.) Vasta nyt, luvussa yhdeksän, profeetalle annetaan lisää valoa, ja tälläkin kertaa hän saa sitä sen jälkeen kun on ensin rukoillut hartaasti.

7.3. Kansainvälinen naisten rukouspäivä
9.3.–13.4. Nykyaika-lehden kevätnumeron myyntikampanja
Tämä tutkistelu on sapatiksi 7.3.2020

JUMALAN SANAN KESKEISYYS

Lue Dan. 9:1, 2. Daniel sanoo, että hän kirjoituksia tutkiessaan havaitsi kyseisen aikaprofetian. Mitä Raamatun kirjaa tai kirjoja hän tarkoittaa?

Tarkastellessamme Danielin rukousta meille käy selväksi, että rukous kumpuaa Jumalan aiemmin Moosekselle ja profeetoille antaman ilmoituksen huolellisesta tutkimisesta. Opittuaan Jeremian kirjakääröstä, että pakkosiirtolaisuus kestäisi 70 vuotta (ks. Jer. 25:11, 12; Jer. 29:10), Daniel tajuaa, miten merkittävää historiallista hetkeä hän elää.

Muistakaamme, että Daniel esittää tämän rukouksen vuonna 539 eKr., samana vuonna, kun Persian valtakunta syrjäyttää Babylonian. Lähes 70 vuotta on kulunut siitä, kun Nebukadnessar valloitti Jerusalemin ja tuhosi temppelin. Niinpä Jeremian profetian mukaan Jumalan kansa pääsee pian palaamaan kotimaahansa. Luottaen Jumalan sanaan Daniel tietää, että jotakin hyvin tärkeää tulee pian tapahtumaan hänen kansalleen: Jumalan sanan lupauksen mukaan Babylonian pakkosiirtolaisuus päättyy ja juutalaiset palaavat kotiin.

Tutkittuaan saatavilla olleita kirjoituksia Daniel ymmärtää myös, kuinka vakavia hänen kansansa synnit ovat. Koska he ovat rikkoneet liiton, heidän jumalasuhteensa on katkennut. Tämän vääjäämätön seuraus on pakkosiirto (3. Moos. 26:14-45). Jumalan ilmoituksen tutkiminen antaa Danielille ymmärrystä siitä, mitä aikaa hän elää. Tämä puolestaan saa hänet tuntemaan, että hänen on kiireesti rukoiltava Jumalaa kansansa puolesta.

Lähestyessämme maailmanhistorian viimeisiä päiviä, meidän on tarpeen enemmän kuin koskaan ennen tutkia Jumalan sanaa ja elää sen mukaan. Yksin Raamattu voi tarjota meille arvovaltaisen selityksen maailmasta, jossa elämme. Se kertoo suuresta taistelusta hyvän ja pahan välillä, ja paljastaa, että ihmiskunnan historia tulee päättymään pahuiden hävittämiseen ja Jumalan ikuisen valtakunnan perustamiseen. Mitä enemmän tutkimme kirjoituksia, sitä paremmin ymmärrämme nykyistä maailmantilannetta ja paikkaamme siinä. Samoin voimme nähdä toivoa tämän maailman keskelä, joka ei toivoa tarjoa.

Miten Raamattu auttaa meitä jossakin määrin ymmärtämään tätä maailmaa, joka itsessään voi vaikuttaa järjettömältä paikalta?

ARMON ANOMINEN

Lue Dan. 9:3-19. Mihin Daniel perustaa sen, että hän anoo armoa?

Meidän on kiinnitettävä tässä rukouksessa erityistä huomiota muutamaan asiaan. Ensinnäkään, Daniel ei missään kohtaa rukousta kysy minkäänlaista selitystä juutalaisen kansan onnettomalle kohtalolle. Hän tietää syyn. Itse asiassa suuri osa rukousta koostuu siitä, että Daniel itse kertoo kurjuuden syitä: "[O]lemme luopuneet sinusta emmekä ole kuunnelleet sinun ääntäsi emmekä vaeltaneet niiden lakien mukaan, jotka sinä olet antanut palvelijoittesi, profeettojen, opettaa meille." (Dan. 9:9, 10.) Viimeksi kun tapasimme Danielin kahdeksannen luvun lopussa, hän oli hämmentynyt, kun ei ymmärtänyt näkyä 2 300 illasta ja aamusta (ks. Dan. 8:27).

Toinen huomioitava asia on se, että tässä rukouksessa Daniel vetoaa Jumalan armoon ja hänen halukkuuteensa antaa kansalleen anteeksi, vaikka se on tehnyt syntiä ja monenlaisia pahaa. Näemme tässä vahvan kuvan evankeliumista: syntiset ihmiset, joilla ei ole mitään omia ansioita, etsivät silti armoa, jota he eivät ansaitse, ja anteeksiantoa, joka ei heille kuuluisi. Eikö tässä olekin esimerkki siitä, millaisessa tilassa jokainen meistä yksilöinä on Jumalan edessä?

Lue Dan. 9:18, 19. Mitä muita syitä Daniel antaa sille, että Herran tulisi kuulla hänen rukouksensa?

Danielin rukouksesta on syytä mainita myös se, että siinä vedotaan Jumalan nimen kunniaan. Rukous ei siis lähde Danielin henkilökohtaisesta tai hänen kansansa mukavuudesta, vaan Jumalan itsensä tähden (Dan. 9:17-19). Pyyntöön tulisi vastata siksi, että se tuottaisi Jumalan nimelle kunniaa.

Lue 2. Kun. 19:15-19. Millä tavoin Hiskian rukous muistuttaa Danielin rukousta? Mitä Matt. 5:16 sanoo siitä, miten me voimme kirkastaa Jumalaa?

**ESI-
RUKOUKSEN
ARVO**

Lue Dan. 9:5-13. Mikä merkitys on sillä, että Daniel toistaa sitä, että me olemme tehneet väärin, ja lukeutuu näin niiden synnintekijöiden joukkoon, jotka ovat vetäneet onnettomuuden kansan ylle?

Danielin rukous on vain yksi monesta merkittävästä esirukouksesta, mitä Raamattu sisältää. Tällaiset rukoukset koskettavat Jumalan sydäntä torjuen tuomion ja tuoden sen sijaan vapautuksen vihollisten vallasta. Kun Jumala on valmis tuhoamaan koko Israelin kansan, Mooseksen esirukous pysäyttää hänen kätensä (2. Moos. 32:7-14; 4. Moos. 14:10-25). Silloinkin kun ankara kuivuus on tuhota maan, Jumala vastaa Eliaan rukoukseen ja vuodattaa sateen maan elvyttämiseksi (1. Kun. 18).

Kun me rukoilemme perheenjäsenten, ystävien ja muiden ihmisten puolesta, Jumala kuulee rukouksemme ja voi puuttua tilanteisiin. Joskus rukouksen vastaamiseen voi kulua pidempikin aika, mutta voimme olla varmoja, ettei Jumala koskaan unohda lastensa tarpeita (ks. Jaak. 5:16.)

Tässä tapauksessa Daniel toimii esirukoilijana tai välittäjänä Jumalan ja kansan välillä. Kirjoitusten tutkimisen pohjalta profeetta näkee, miten syntisiksi ihmiset ovat tulleet rikkoessaan Jumalan lakia ja kieltäytyessään kuuntelemasta Jumalan varoituksia. Tajuten heidän epätoivoisen hengellisen tilansa Daniel rukoilee parantumista ja anteeksiantoa. Profeetta myös samastuu kansaansa. Tietyllä tapaa Danielin rooli kuvastaa Kristuksen tehtävää meidän esirukoilijanamme (Joh. 17). Heidän välillään on kuitenkin ratkaiseva ero: Kristus on ilman syntiä (Hepr. 4:15) ja siksi hänen ei tarvitse tunnustaa omia syntejään tai uhrata uhreja saadakseen itse anteeksi (Hepr. 7:26, 27). Ainutlaatuisella tavalla hän kuitenkin samastuu syntisiin: "Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden." (2. Kor. 5:21.)

"Jos kaikki se hyvä, pyhä, jalo ja rakastettava, mitä ihmisestä löytyy, koottaisiin ja esitettäisiin Jumalan enkeleille ansiona, joka voisi tuoda ihmiselle pelastuksen, ehdotusta pidettäisiin maanpetoksena." (FW 24.) Mitä nämä sanat opettavat meille esirukoilijan tarpeestamme?

MESSIAAN TYÖ

Danielin esirukouksessa nousee esille kaksi keskeistä asiaa: kansan synnit ja Jerusalemin autio tila. Niinpä Jumalan vastaus käsittelee näitä kahta anomusta. Messiaan työn kautta kansa tullaan lunastamaan ja pyhäkkö voidellaan. Näihin kahteen erityiseen pyyntöön vastataan kuitenkin tavoilla, jotka ylittävät Danielin sen hetkisen historiallisen näköpiirin: Messiaan työ tulisi hyödyttämään koko ihmiskuntaa.

Lue Dan. 9:21-27. Mikä työ tuli tehdä 70 vuosiviikon aikana? Miksi ainoastaan Jeesus voi viedä työn päätökseen?

1. "Jumalattomuus päättyy." Heprean kielen sana "jumalattomuus" (*pāšaʿ*) viittaa alemman henkilön tahalliseen rikkomukseen ylempäänsä vastaan (ks. esim. Sananl. 28:24). Sana esiintyy Raamatussa myös kohdissa, joissa puhutaan ihmisten avoimesta uhmasta Jumalaa vastaan (Hes. 2:3). Jeesuksen veren kautta kapina Jumalaa vastaan kukistetaan ja ihmisille tarjotaan ristiltä virtaavia ansioita.

2. "Synnistä tulee loppu." Alkutekstin verbi merkitsee myös sinetöimistä, ja tässä se tarkoittaa, että synnit annetaan anteeksi. Syntiinlankeemuksesta lähtien ihmiskunta on ollut kykenemätön elämään Jumalan odotusten mukaisesti, mutta Messias hoitaa meidän epäonnistumisemme.

3. "Pahat teot sovitetaan." Kuten Paavali sanoo: "Jumala näki hyväksi antaa kaiken täyteen asua hänessä sekä hänen välityksellään tehdä sovinnon ja hänen ristinsä verellä vahvistaa rauhan kaiken kanssa, mitä on maan päällä ja taivaissa." (Kol. 1:19, 20.) Vain Jeesus voi saada tämän toteutumaan.

4. "Ikuinen oikeudenmukaisuus saatetaan voimaan." Kristus otti paikkamme ristillä ja siunasi meitä ennallistetulla suhteella Jumalaan. Vain uskon kautta voimme vastaanottaa tämän vanhurskauden, joka tulee Jumalalta.

5. "Näky ja profetia sinetillä vahvistetaan." Kun Kristus tarjosi itsensä uhrina, ne Vanhan testamentin profetiat, jotka viittasivat hänen sovitustyöhönsä, saivat täyttymyksensä. Tätä sinetillä vahvistaminen kuvaa.

6. "Kaikkeinpyhin voidellaan." Kaikkeinpyhin ei tässä viittaa henkilöön, vaan paikkaan. Sanat viittaavat siis Kristuksen virkaanasettamiseen, hänen taivaallisessa pyhäkössä alkavaan välitystyöhönsä (Hepr. 8:1).

PROFEE- TALLINEN KALENTERI

2 300:a iltaa ja aamua koskevan profetian lopussa Daniel on hämmentynyt, koska ei ymmärrä näkyä (Dan. 8:27). 10 vuotta myöhemmin Gabriel auttaa Danielia ymmärtämään näyn (Dan. 9:23). Hän tarjoaa puuttuvan tiedon ja paljastaa, että Messiaan työ saa päätöksensä 70 vuosiviikon lopulla. Vuosi=päivä -periaatteen mukaan 70 vuosiviikkoa tarkoittaa 490:a vuotta. Aikajakso alkaa siitä, kun tulee käsky jälleenrakentaa Jerusalem (Dan. 9:25). Käskyn antoi Artakserkses vuonna 457 eKr. Sen mukaan juutalaiset saivat Esran johdolla jälleenrakentaa Jerusalemin (Esa 7). Raamatuntekstin mukaan 70 vuosiviikkoa on "määrätty" tai "leikattu". 490 vuoden jakso on leikattu pidemmästä ajanjaksosta, eli niistä 2 300 vuodesta, jotka mainittiin 8. luvun näyssä. 2 300 vuodella ja 490 vuodella on siis sama alkuajankohta eli vuosi 457 eKr.

Profetia 70 viikosta jaetaan kolmeen osaan: 7 viikkoa, 62 viikkoa ja 70. viikko.

Seitsemän viikkoa (49 vuotta) viittaavat aikaan, joka kuului Jerusalemin jälleenrakentamiseen. 7 viikon jälkeen tulee 62 viikkoa (434 vuotta), jotka johtavat "voidellun hallitsijan tuloon" (Dan. 9:25). Niinpä 483 vuotta Artakserkseen määräyksen jälkeen (27 jKr.) Jeesus kastetaan ja voidellaan Pyhälä Hengellä messiaanista tehtävänsä varten.

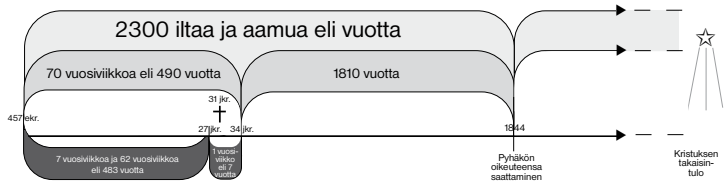
70. vuoden aikana tapahtuu muutakin tärkeää: 1) Voideltu raivataan tieltä (Dan. 9:26), mikä viittaa Jeesuksen kuolemaan. 2) Messias "tekee lujan liiton monien kanssa yhdeksi vuosiviikoksi" (Dan. 9:27, RK 2012). Tämä on se lähetystehtävä, joka Jeesuksella ja apostoleilla oli juutalaisen kansan keskuudessa. Se toteutuu viimeisen viikon aikana 27-34 jKr. 3) "mutta viikon puolivälissä hän lakkauttaa teurasuhrin" (Dan. 9:27, RK 2012). Kolme ja puoli vuotta kasteensa jälkeen (vuosiviikon puolivälissä) Jeesus lakkauttaa uhrijärjestelmän, jolla ei ole enää profeetallista merkitystä, koska Jeesus uhraa itsensä täydellisenä uhrina. 70 vuosiviikon profetian viimeinen viikko päättyy vuoteen 34 jKr., kun Stefanos kivitetään ja evankeliumi alkaa tavoittaa juutalaisten lisäksi myös pakoita.

Lue Dan. 9:24-27. Messiaslupauksen rinnalla kulkee ilmoitus väkivallasta, sodasta ja tuhosta. Miten tieto auttaa meitä olemaan rohkeita ja toiveikkaita elämässä kohtaavan hädän keskellä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Taulukko alla selittää, kuinka Dan. 9:24-27 esitetty 70 viikon profetia liittyy Dan. 8:14 annettuun profetiaan 2 300 vuodesta. Jos laskemme 2 300 vuotta eteenpäin vuodesta 457 eKr. (muistaen, ettei vuotta 0 ole olemassaakaan), päädyimme vuoteen 1844. Tai jos laskemme vuodesta 34 jKr. eteenpäin 1810 vuotta (jotka jäävät jäljelle, jos vähennämme 2 300:sta ensimmäiset 490 vuotta), päädyimme myös vuoteen 1844. Niinpä Dan. 8:14 ennustettu pyhäkön vanhurskauttaminen alkaa vuonna 1844.

Huomaa myös, miten vuosi 1844 sopii yhteen sen kanssa, mitä näimme Danielin kirjan luvuissa 7 ja 8. Luvussa 7 kuvattu tuomio tarkoittaa samaa tapahtumaa kuin luvussa 8 kuvattu pyhäkön vanhurskauttaminen (katso kahden viime viikon tutkistelut). Se alkaa 1 260 vainon vuoden *jälkeen* (Dan. 7:25), mutta kuitenkin *ennen* Jeesuksen toista tulemistä ja hänen ikuisen valtakuntansa perustamista.



Keskustelunaiheita:

1. Tutkijat ovat oikeutetusti sanoneet, että 2 300 päivää koskeva profetia ja 70:ä vuosiviikkoa koskeva profetia ovat oikeastaan yksi ja sama profetia. Miksi näin? Mitä todisteita löydämme väitteen tueksi?
2. Mitä sellaista opimme Danielin esirukouksesta, joka voi auttaa meitä omassa esirukouselämässämme?
3. Kristuksen uhri puolestamme on ainoa toivomme. Miten tämä auttaa meitä pysymään nöyrinä ja ennen kaikkea tekemään meistä rakastavampia ja anteeksiantavampia toisia kohtaan? Mitä Luuk. 7:40-47 opettaa meille kaikille?
4. Kirjoitukset ovat keskeisellä sijalla Danielin rukouksessa ja hänen toivossaan. Kansa on kukistettu ja viety pakkosiirtolaisuuteen. Heidän maansa ja pääkaupunkinsa on tuhottu. Silti Danielilla on toivo, että kaikesta huolimatta kansa pääsee palaamaan kotiin. Mistä muualta hän olisi löytänyt tällaisen toivon kuin Raamatusta ja siellä olevista Jumalan lupauksista? Mitä tämä kertoo siitä toivosta, jota mekin voimme ammentaa Jumalan sanan lupauksista?

Taistelusta voittoon

”Älä pelkää, sinä Jumalalle rakas! Kaikki on hyvin. Vahvistu, ole vahva!” (Dan. 10:19.)

Avaintekstit:

Ef. 6:12;
Dan. 10;
Esra 4:1-5;
Joos. 5:13-15;
Ilm. 1:12-18;
Kol. 2:15;
Room. 8:37-39.

Danielin kirjan kymmenennestä luvusta alkaa kirjan päättävä näky, joka jatkuu lukuihin 11 ja 12 asti. Meille kerrotaan heti alussa, että näky merkitsee suurta vaivaa (Dan. 10:1, RK 2012), joka viittaa sodankäyntiin. Luvussa 11 kerrotaan yksityiskohtaisemmin tästä sodankäynnistä, mutta luku kymmenen näyttää sen hengelliset mittasuhteet ja paljastaa, että maallisten taisteluiden taustalla riehuu kosmisella laajuudella vaikuttava hengellinen taistelu. Tutkiesamme kymmenettä lukua huomaamme, että rukoillessamme osallistumme tähän koko maailmankaikkeuden kattavaan taisteluun seurauksiltaan ratkaisevan tärkeällä tavalla. Emme ole kuitenkaan taisteluissamme yksin; Jeesus käy meidän puolestamme taisteluun Paholaista vastaan. Opimme, että pohjimmiltaan taistelut, joita joudumme käymään, eivät ole ihmisiä vastaan, vaan pimeyden voimia vastaan.

Apostoli Paavali ilmaisi asian vuosisatoja Danielin ajan jälkeen: ”Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan.” (Ef. 6:12.) Viime kädessä menestyksemme taistelussa on Jeesuksen Kristuksen varassa, joka yksin voitti Paholaisen ristillä.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 14.3.2020

PAASTOA- MISTA JA RUKOILE- MISTA, JÄLLEEN KERRAN

Lue Dan. 10:1-3. Mitä Daniel jälleen kerran tekee?

Daniel ei kerro suruaikansa syytä. Tällaisen hartaan rukoilemisen motivaationa oli todennäköisesti tilanne, johon juutalaiset olivat joutuneet palattuaan Babyloniasta Palestiinaan.

Lue Esra 4:1-5. Millaisia haasteita juutalaiset kohtavat palattuaan kotimaahansa?

Tiedämme Esra 4:1-5 perusteella, että juutalaiset kohtaavat voimakasta vastustusta yrittäessään jälleenrakentaa temppeleä. Samarialaiset lähettävät vääristeltyjä raportteja Persian hoviin ja yllyttävät kuningasta keskeyttämään jälleenrakennustyöt. Tällaisen kriisin edessä Daniel rukoilee Jumalaa vaikuttamaan kuningas Kyyrokseen niin, että tämä sallisi töiden jatkoa.

Daniel on varmaankin jo lähemmäs 90-vuotias. Hän ei mieli itseään vaan kansaansa ja sen kohtaamia haasteita. Daniel jatkaa rukoiluaan kolmen täyden viikon ajan ennen kuin saa minkäänlaista vastausta Jumalalta. Tänä aikana profeetta noudattaa hyvin yksinkertaista ruokavaliota kieltäytyen tietyistä ruoista ja jopa itsensä voiteluista. Hän on täysin piittaamaton omasta mukavuudestaan ja ulkonäöstään. Sen sijaan hän on syvästi huolissaan juutalaisten hyvinvoinnista Jerusalemissa, lähes parin tuhannen kilometrin päässä.

Tutkiessamme Danielin rukouselämää opimme arvokkaita läksyjä. Ensinnäkin, meidän tulisi olla rukouksessamme sinnikkäitä silloinkin, kun anomuksiimme ei heti vastata. Toiseksi, meidän tulisi varata aikaa sille, että rukoilisimme toisten puolesta. Muistammehan: ”Kun Job oli rukoillut ystäviensä puolesta, Herra käänsi hänen kohtalonsa.” (Job 42:10.) Kolmanneksi, Jumala tekee jotakin konkreettista ja todellista vastauksena rukoukseen. Rukoilkaamme siis lakkaamatta, kaikenlaisia rukouksia. Kestämättömien koettelemusten, suurten ongelmien ja ylitsepääsemättömien haasteiden edessä viekäämme taakkamme rukouksessa Jumalan eteen (Ef. 6:18).

Lue Dan. 10:12. Mitä jae kertoo meille rukouksesta toimintana, joka saa Jumalan liikkeelle, sen sijaan että rukous olisi vain henkilökohtainen kokemus?

NÄKY VALTIAASTA

Lue Dan. 10:4-9. Mitä Danielille tapahtuu tässä?

Danielin kuvaillessa kokemustaan pystymme hädin tuskin kuvittelemaan hänen näkemäänsä ylitsevuotavaa loistoa. Näyn mies (Dan. 10:5, 6) muistuttaa ”Ihmisen Poikaa”, jota kuvattiin taivaallista tuomiota koskevassa näyssä (Dan. 7:13). Miehen pellavavaatteet muistuttavat papin asua (3. Moos. 16:4), mikä saa meidät vertaamaan häntä taivaan joukon valtiaaseen, joka mainittiin taivaallisen pyhäkön yhteydessä (Dan. 8). Kulta kuuluu myös papin tunnukseen merkinä kuninkaallisesta arvokkuudesta. Lopuksi miehen kehon ominaisuuksien vertaaminen salamaan, tuleen ja pronssiin sekä hänen äänensä kuvaaminen pauhuna saavat hänet näyttämään ylikuonnolliselta olennotta. Hänessä on sekä papillisia, kuninkaallisia että sotilaallisia piirteitä. Hän muistuttaa myös mielenkiintoisella tavalla sitä taivaallista olentoa, joka ilmestyi Joosualle juuri ennen Jerikon taistelua (Joos. 5:13, 14). Näyssä Joosua näkee Herran sotajoukon päällikön. On kiintoisaa, että heprean kielen sana *sar*, joka on tässä käännetty päälliköksi, on sama sana, joka Danielin kirjassa Mikaelista puhuttaessa on käännetty sanalla ”ruhtinas” (Dan. 10:21). Eiten yhtäläisyyksiä löytyy kuitenkin Danielin kuvaileman miehen ja Johanneksen kuvaileman miehen välillä.

Mitä yhtäläisyyksiä löydät Danielin 10. luvun kuvauksen ja Joos. 5:13-15 sekä Ilm. 1:12-18 kuvausten välillä?

Danielin kanssa olleet miehet pakenevat peloissaan paikalta. Danielilta itseltään katoavat voimat, ja hän vaipuu maahan. Jumalan läsnäolo yksinkertaisesti musertaa hänet. Vaikka Daniel pelkääkin, näky vakuuttaa, että Jumala hallitsee historiankulkua. Näyn edetessä huomaamme, että Jumala näyttää Danielille ihmiskunnan historian vaiheet profeetan omasta ajasta Jumalan valtakunnan perustamiseen asti (Dan. 11 ja 12).

Jos Herra pystyy hallitsemaan ihmiskunnan historiaa, kuten Danielin kirjasta toistuvasti näemme, mitä hän voikaan tehdä henkilökohtaisessa elämässämme?

ENKELIN KOSKETUS

Lue Dan. 10:10-19. Mitä tapahtuu joka kerta, kun enkeli koskettaa Danielia?

Taivaallisen valon häikäisemänä profeetta lankeaa maahan. Enkeli tulee hänen viereensä koskettamaan ja lohduttamaan häntä. Huomaa, että kertomuksen edetessä enkeli koskettaa Danielia kolme kertaa.

Ensimmäinen kosketus mahdollistaa sen, että profeetta kykenee nousemaan seisomaan kuulemaan taivaasta tulevat lohdutuksen sanat: "Älä pelkää, Daniel. Sinun sanasi kuultiin ensimmäisestä päivästä alkaen, jolloin nöyrästi pyysit ymmärrystä Jumalalta. Minä olen tullut sinun sanojesi vuoksi." (Dan. 10:12.) Danielin rukous on saanut taivaan liikkeelle. Meille tämä vakuuttaa, että Jumala kuulee rukouksemme. Tämä on suuri lohtu vaikeina aikoina.

Enkelin toinen kosketus mahdollistaa sen, että Daniel kykenee puhumaan. Profeetta vuodattaa sanansa Herran eteen tuoden julki pelkonsa ja tunteensa: "Herrani, näyn nähdessäni tuska kouristi minua ja voima pakeni minusta. Miten minä, vähäinen palvelija, voisin puhua herrani kanssa? Enää ei ole minussa jäljellä voimaa, tuskin henkeäkään!" (Dan. 10:16, 17.) Sen lisäksi, että Jumala puhuu meille, hän haluaa meidänkin avaavan suumme, jotta voimme ilmaista hänelle tunteemme, tarpeemme ja pyrkimyksemme.

Kolmas kosketus antaa Danielille voimaa. Danielin huomattavassa riittämättömyytensä, enkeli koskettaa häntä ja lohduttaa häntä Jumalan rauhalla: "Älä pelkää, sinä rakastettu mies, rauha sinulle! Vahvistu! Vahvistu!" (Dan. 10:19, RK 2012.) Muista, että enkeli on lähetetty Danielin luo vastauksena tämän rukouksiin, antamaan tälle tietoa ja ymmärrystä. Toisin sanoen, tämän jälkeen tuleva näky, josta kerrotaan luvussa 11, on tarkoitettu rohkaisemaan Danielia hänen surussaan ja mietiskelyssään Jerusalemin sen hetkisen tilanteen tähden. Kun Jumala on puolellamme, meillä voi olla rauha ahdistuksenkin keskellä. Hänen rakastava kosketuksensa auttaa meitä katsomaan tulevaisuuteen toiveikkaina.

"Taivas voi olla hyvin lähellä meitä, vaikka eläisimme kuinka vaatimattomissa oloissa tahansa." (4AO 31.) Kuinka usein ajattelet, miten läheisesti taivas ja maa ovat toisiinsa sidotut? Miten toisin eläisit, jos aina onnistuisit pitämään tämän totuuden mielessäsi ja sydämessäsi?

SUURI TAISTELU

Lue Dan. 10:20, 21. Mitä Danielille paljastetaan tässä?

Taivaan lähettiläs vetää verhon syrjään ja paljastaa Danielille kosmisen sodan, joka riehuu ihmiskunnan tapahtumien taustalla. Heti kun Daniel alkaa rukoilla, taivaan ja maan välillä alkaa hengellinen sota. Taivaalliset olennot aloittavat taistelun Persian kuningasta vastaan, jotta tämä sallisi juutalaisten jatkaa temppelein jälleenrakennustöitä. Tiedämme Danielin kirjan 10. luvun alun perusteella, että Persian kuninkaana on Kyyros. Kuningas ei kuitenkaan pysty yksin tarjoamaan vastusta taivaalliselle olennot. Tämä osoittaa, että kuninkaan takana seisoo henkiolento, joka yllyttää Kyyrosta keskeyttämään juutalaisten temppelein rakennustyöt.

Samantapainen tilanne on kuvattu Hes. 28, jossa Tyyroksen kuningas edustaa Paholaista eli kaupungin kuninkaan taustavoimana vaikuttavaa henkivaltaa. Ei siis ihme, että Persian kuninkaisiin, joita vastaan Mikael tulee taistelemaan, kuuluvat Paholainen ja hänen enkelinsä. Tämä osoittaa, että sille ihmisten osoittamalle vastustukselle, jota Jerusalemin temppelein rakentaminen herättää, löytyy vastinetta myös henkivaltojen taholta.

Lue Dan. 10:13. Millaista taistelua tässä kuvataan?

”Enkelit auttoivat maanpakolaisia saatana koettaessa saada heidät Meedia-Persian valtakunnan hallintoviranomaisten epäsuosioon. Koko taivas oli kiinnostunut tästä taistelusta. Profeetta Danielilta saamme tietää jotakin tästä valtavasta kamppailusta hyvän ja pahan voimien välillä. Kolme viikkoa Gabriel painiskeli pimeyden voimien kanssa, jotka pyrkivät vaikuttamaan Kyyroksen mieleen, ja ennen taistelun päättymistä itse Kristus tuli Gabrielin avuksi. 'Persian valtakunnan enkeliruhtinas seiso vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää', selitti Gabriel, 'mutta katso, Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli minun avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten tykö' (Dan. 10:13). Tehtiin kaikki, mitä taivas saattoi tehdä Jumalan kansan hyväksi. Voitto saatiin lopulta, vihollisen joukkoja pidätettiin koko Kyyroksen ajan ja koko hänen poikansa Kambyseen ajan, joka kesti noin seitsemän ja puoli vuotta.” (3AO 314.)

VOITOKAS RUHTINAS

Danielin kirjan merkittävin hahmo on olento, jota ensin kutsutaan Ihmisen Pojaksi (Dan. 7:13, RK 2012/VKR) tai taivaan joukon valtiaaksi (Dan. 8:11). Lopulta saamme tietää, että hänen nimensä on Mikael (Dan. 10:13), joka tarkoittaa 'Jumalan kaltainen'. Hän saapuu auttamaan Gabrielia taistelussa, jota tämä käy Persian kuningasta vastaan (Dan. 10:13). Enkeli viittaa tähän taivaalliseen olentoon Mikaelina, teidän enkeliruhtinaananne (Dan. 10:21). Myöhemmin Mikael esiintyy Danielin kirjassa olentona, joka seisoo Jumalan kansan suojana (Dan. 12:1). Juud. 9 kertoo, että Mikael, jota kutsutaan myös ylienkeliksi, taistelee Paholaista vastaan ja herättää Mooseksen. Ilm. 12:7 paljastaa Mikaelin taivaallisen armeijan johtajaksi, joka kukistaa Paholaisen ja langenneet enkelit. Näin Mikael tarkoittaa itse Jeesusta Kristusta. Kuten Persian valtakunnalla on ylin johtaja, henkiolento, joka seisoo valtakunnan ihmisjohtajan takana, samoin Jumalan kansalla on Mikaelissa ylipäällikkö, joka astuu taistelulentälle ja voittaa maailmankaikkeutta koskevan sodan kansansa puolesta.

Lue Kol. 2:15. Kuinka Jeesus on saavuttanut voiton kosmisessa taistelussa?

Kohdatessamme pahan voimia voimme turvautua Jeesukseen, sankariimme. Maanpäällisen työnsä aikana hän kukistaa Paholaisen erämaassa, kun tämä esittää hänelle kiusauksiaan. Hän taistelee demonisia joukkoja vastaan ja vapauttaa ihmisiä pimeyden vallasta. Jeesus voittaa pahan jopa silloin, kun se on naamioitu Pietarin yritykseen saada hänet luopumaan Golgatasta. Viimeisissä sanoissaan opetuslapsilleen Jeesus puhuu lähestyvistä kuolemastaan taisteluna, joka huipentuu ratkaisevaan voittoon Paholaisesta: "Nyt tämä maailma on tuomiolla, nyt tämän maailman ruhtinas syöstään vallasta. Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni." (Joh. 12:31, 32.)

Joskus katsomme ympärillemme ja asiat näyttävät todella pahalta: väkivaltaa, moraalittomuutta, turmelusta ja sairautta kaikkialla. Vihollinen, joka ei ole lihaa ja verta, hyökkää julmasti meitä vastaan joka suunnalta. Olivat taistelumme kuinka vaikeita tahansa, Jeesus sotii puolestamme ja seisoo ruhtinaanamme ja ylipappinamme taivaan pyhäkössä.

Lue Room. 8:37-39. Miten tämä riemuvoitto voi olla todellisuutta omassa kristillisessä elämässämme?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Kolme viikkoa Gabriel painiskeli pimeyden voimien kanssa, jotka pyrkivät vaikuttamaan Kyyroksen mieleen – -. Tehtiin kaikki, mitä taivas saattoi tehdä Jumalan kansan hyväksi. Voitto saatiin lopulta, vihollisen joukkoja pidäteltiin koko Kyyroksen ajan ja koko hänen poikansa Kambyseen ajan – -.” (3AO 314.)

”Miten suurenmoisesti taivaan Majesteetti kunnioittikaan Danielia. Hän lohduttaa vapisevaa palvelijaansa vakuuttaen hänelle, että hänen rukouksensa on kuultu taivaassa. Vastauksena tuohon palavaan rukoukseen enkeli Gabriel lähetettiin vaikuttamaan Persian kuninkaan sydämeen. Tuo hallitsija oli vastustanut Jumalan Henkeä kolmen viikon ajan, jolloin Daniel oli paastonnut ja rukoillut, mutta taivaan ruhtinas, ylienkei Miikael, lähetettiin kääntämään uppiniskaisen kuninkaan sydäntä ratkaisuun vastauksena Danielin rukoukseen.” (AP 56.)

Keskustelunaiheita:

1. Vaikka adventtikirkko ei olekaan ensimmäinen kristillisen historian aikana, joka on nähnyt totuuden suuresta taistelusta, se on silti kyseisen teeman vahvimpia kannattajia. Tunemme hyvin ajatuksen siitä, että koko maailmankaikkeus on osallisena valtavassa kamppailussa Kristuksen ja Paholaisen välillä. Uskomme, että jokainen yksilö osallistuu tähän taisteluun. Maallisetkin ihmiset sanovat joskus, että tuntuu kuin me kaikki olisimme osallisina jonkinlaisessa sodassa. Mikä on ollut oma kokemuksesi suuren taistelun keskellä? Miten se on näkynyt omassa elämässäsi? Mitä sellaista olet oppinut, josta voisi olla apua toisille kamppailijoille?

2. Lue Ef. 6:10–18. Huomaa, miten peittelemätöntä sotilaallista sanastoa Paavali käyttää. Millaisia ”taisteluohjeita” saamme suureen taisteluun?

3. Dan. 10:11 kutsuu Danielia jo toisen kerran (ks. Dan. 9:23) nimellä *hamudōt*, ’rakastettu’. Mitä tämä kertoo siitä läheisestä emotionaalisesta siteestä, joka vallitsee taivaan ja maan välillä? Ajattele, miten radikaalisti erilainen tällainen todellisuuskuva on verrattuna nyky maailman niin yleiseen ateistiseen maailmankuvaan. Mitä toivoa tämä Raamatun esittämä kuva antaa meille?

Pohjoisesta ja etelästä Ihanaan maahan

”Oikeista opettajista jotkut lankeavat, ja niin heidät kaikki seulotaan, sulatetaan ja puhdistetaan lopun ajaksi, sillä vielä on aikaa määrähetkeen.” (Dan. 11:35.)

Avaintekstit:

Dan. 11;
Dan. 8:3–8, 20–22;
Jes. 46:9, 10;
Dan. 8:9, 23;
Matt. 27:33–50.

Aikaessamme tutkia tätä haastavaa lukua on heti alkuun todettava muutamia asioita. Ensinnäkin, Danielin kirjan 11. luku on yhdensuuntainen kaikkien aiempien Danielin kirjassa esitettyjen profeetallisten suuntaviivojen kanssa. Kuten luvuissa kaksi, seitsemän, kahdeksan ja yhdeksän, tämänkin luvun profeetallinen sanoma ulottuu profeetan päivästä lopun aikaan asti. Toiseksi, maailmanvalta seuraa toistaan, ja ne ovat usein valtoja, jotka sortavat Jumalan kansaa. Kolmanneksi, jokainen profeetallinen katsaus huipentuu onnelliseen loppuun. Danielin kirjan toisessa luvussa kivi hävittää kuvapatsaan; luvussa seitsemän valtakunta annetaan Ihmisen Pojalle; luvussa kahdeksan ja yhdeksän taivaallinen pyhäkkö vanhurskautetaan Messiaan työn kautta.

Luvusta 11 löytyy kolme keskeistä kuvausta: 1) Luku alkaa Persian kuninkaista ja se käsittelee heidän kohtaloaan ja lopun aikaa, jolloin Pohjoisen kuningas hyökkää Jumalan pyhää vuotta vastaan. 2) Sitten luvussa kuvaillaan Pohjoisen ja Etelän kuninkaiden välisiä taisteluita ja sitä, miten ne vaikuttavat Jumalan kansaan. 3) Luku päättyy onnellisesti, kun Pohjoisen kuningas kohtaa loppunsa ”ihanan pyhäkkövuoren” lähellä (Dan. 11:45). Tällainen onnellinen loppu merkitsee pahan hävittämistä ja Jumalan ikuisen valtakunnan perustamista.

21.3. Global Youth Day

21.3. Seurakunta syö yhdessä -teemapäivä

Tämä tutkistelu on sapatiksi 21.3.2020

PERSIAA JA KREIKKAA KOSKEVIA PROFE- TIOITA

Lue Dan. 11:1-4. Mikä tässä muistuttaa meitä Danielin kirjan aiemmista profetioista?

Gabriel kertoo, että Persiasta nousee vielä kolme kuningasta. Heitä seuraa neljäs kuningas, joka on heistä rikkain ja tulee provosoimaan kreikkalaisia. Kyyroksen jälkeen Persiaa hallinneet kolme seuraavaa kuningasta olivat: Kambyses (530-522 eKr.), Smerdis (522 eKr.) ja Dareios I (522-486 eKr.). Neljäs oli Kserkses, josta Esterin kirjassa käytetään myös nimeä Ahasveros. Hän oli erittäin rikas (Est. 1:1-7) ja profetian ennustuksen mukaan hän johti suuren armeijan valloittamaan Kreikkaa. Kserkseen armeijan voimasta huolimatta pienempi urhoollisten kreikkalaissotureiden armeija torjui hänet.

Ei ole vaikeaa tunnistaa Aleksanteri Suurta siksi mahtavaksi kuninkaaksi, jonka noususta Dan. 11:3 kertoo ja josta tulee muinaisen maailman kiistaton hallitsija. Hän kuoli 32 vuoden iässä ilman, että olisi jättänyt perillistä hallitsemaan valtakuntaa. Niinpä valtakunta jaettiin hänen neljän kenraalinsa kesken: Seleukos otti haltuunsa Syyrian ja Mesopotamian, Ptolemaios Egyptin, Lysimakhos sai Traakian sekä osia Vähä-Aasiasta ja Kassandros Makedonian ja Kreikan.

Vrt. Dan. 11:2-4 ja Dan. 8:3-8, 20-22. Miten jakeet yhdessä auttavat tunnistamaan, että niissä on kyse Aleksanteri Suuresta?

Mitä opimme kaikista näistä nimistä, päivämääristä, paikoista ja historiallisista tapahtumista? Ensinnäkin sen, että taivaallisen sanansaattajan antama profetia on täyttynyt. Jumalan sana ei koskaan petä. Toiseksi Jumala on historian herra. Meistä saattaa tuntua, että poliittisten valtojen, johtajien ja valtakuntien vaihtuminen johtuu keisareiden, yksinvaltioiden ja kaikenlaisten poliitikkojen kunnianhimosta, mutta Raamattu paljastaa, että viime kädessä Jumala pitää ohjia käsissään ja liikuttaa historian suurta pyörää omien tarkoitustensa mukaan, mikä johtaa lopulta pahuuden hävittämiseen ja Jumalan ikuisen valtakunnan perustamiseen.

SYYRIAA JA EGYPTIÄ KOSKEVIA PROFE- TIOITA

Lue Dan. 11:5-14. Mitä tässä tapahtuu?

Aleksanteri Suuren kuoltua laaja Kreikan valtakunta jaettiin Aleksanterin neljän kenraalin kesken. Kaksi heistä – Seleukos Syyriassa (Pohjoinen) ja Ptolemaios Egyptissä (Etelä) – onnistui vakiinnuttamaan hallitsijasuvut, jotka taistelisivat toisiaan vastaan maan hallinnasta.

Useimmat raamatuntutkijat ymmärtävät Pohjoisen kuninkaan ja Etelän kuninkaan välisten taisteluiden, joista Dan. 11:5-14 profetoi, tarkoittavan niitä monia taisteluita, joita näiden kahden hallitsijasuvun välillä oli. Profetian mukaan nämä kaksi valtakuntaa yritettäisiin yhdistää avioliiton kautta, mutta liitto olisi lyhytikäinen (Dan. 11:6). Historialliset lähteet kertovat, että Antiokhos II Theos (261–246 eKr.), Seleukos I:n pojanpoika, meni naimisiin Bereniken kanssa, joka oli Egyptin kuningas Ptolemaios II Filadelfoksen tytär. Sopimus ei kuitenkaan kestänyt, ja pian tuo Jumalan kansaan suoraan vaikuttava konflikti jatkui taas. Niinpä Danielin kirjan 11. luku käsittelee joitakin niistä tärkeistä tapahtumista, jotka vaikuttaisivat Jumalan kansan elämään profeetta Danielin poismenoa seuraavina vuosisatoina. Miksi Herra paljastaa jo etukäteen pääyksityiskohdat maailman tuon alueen yliherruudesta taistelevien valtakuntien välisistä sodista? *Syy on yksinkertainen: sodat vaikuttavat Jumalan kansaan.* Niinpä Herra ilmoittaa etukäteen ne monet haasteet, joita hänen kansansa tulee kohtaamaan tulevina vuosina. Jumala on myös historian herra. Kun vertaamme profeetallista ilmoitusta historian todellisiin tapahtumiin, voimme jälleen nähdä, että profeetallinen sana toteutuu ennustuksen mukaan. Jumala, joka voi ennustaa toisiaan vastaan taistelevien hellenististen valtakuntien käänteet, on Jumala, joka tietää tulevaisuuden. Hän on luottamuksemme ja uskomme arvoinen. Hän on suuri Jumala, ei ihmisen mielikuvituksen tuottama epäjumala. Sen lisäksi että hän ohjaa historian kulkua, hän voi ohjata myös meidän elämäämme, jos sallimme sen hänelle.

Lue Jes. 46:9, 10. Miten paljon perustavanlaatuista kristillistä teologiaa löytyy näistä jakeista? Mitä suurta toivoa ne antavat meille? Mieti, kuinka pelottavalta jae 10 tuntuisi, jos Jumala ei olisi laupias ja rakastava, vaan kostonhaluinen ja julma.

**ROOMA JA
LIITON
RUHTINAS**

Lue Dan. 11:16-28. Vaikka teksti on vaikea, mitä muualta Danielin kirjasta tuttuja kielikuvia löydät?

Näyttää siltä, että Dan. 11:16 kuvaisi vallan vaihtumista hellenistisiltä kuninkailta pakanalliselle Roomalle: ”Ja hän, joka hyökkää sitä vastaan, tekee, mitä tahtoo, eikä kukaan voi seisoa häntä vastaan. Hän asettuu Ihanaan maahan ja hävitys tulee hänen kätensä kautta.” (VKR.) Ihana maa on Jerusalemin aluetta, jossa muinainen Israel on asustanut, ja uusi valta, joka ottaa tuon alueen haltuunsa, on pakanallinen Rooma. Sama tapahtuma on esitetty myös pienen sarven horisontaalisena laajenemisena Ihanaan maahan asti (Dan. 8:9). Vaikuttaa siis selvältä, että tässä vaiheessa maailman valta on pakanallisella Roomalla. Muutama muu kohta tukee tätä näkemystä. Esimerkiksi kohta ”Hänen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronkiskojan käydä läpi valtakunnan ihanimman osan” (Dan. 11:20, RK 2012) on varmasti viittaus keisari Augustukseen. Hänen hallituskautenaan Jeesus syntyy, kun Maria ja Joosef matkustavat Betlehemiin henkikirjoitusta varten. Profetian mukaan tätä hallitsijaa seuraa ”halveksittu mies” (Dan. 11:21). Historiasta tiedämme, että Augustuksen jälkeen valtaan tuli Tiberius, joka oli Augustuksen adoptiopoiika. Tiberiuksen tiedetään olleen tasapainoton ja halveksittu ihminen.

Ennen kaikkea Raamatun tekstin mukaan Tiberiuksen hallituskautena ”sortuu myös Liiton ruhtinas” (Dan. 11:22). Tämä selvästi viittaa Kristuksen ristiinnaulitsemiseen; häntähän kutsutaan myös voidelluksi ruhtinaaksi (Dan. 9:25, RK 2012/VKR; ks. myös Matt. 27:33-50) ja hänet teloitettiin Tiberiuksen hallituskaudella. Viittaus Jeesukseen Liiton ruhtinaana on selvä merkki, joka auttaa meitä seuraamaan historiallisia tapahtumia. Se antaa jälleen kerran lukijalle vahvan todistuksen Jumalan kyvystä nähdä asiat ennalta. Jumala on ollut oikeassa profetian tähänastisissa kuvauksissa. Voimme siis luottaa hänen sanansa toteutuvan myös kaikessa tulevaisuutta koskevassa.

Kaikkien poliittisten ja historiallisten tapahtumien keskellä paljastetaan Jeesus Nasaretilainen, ”Liiton ruhtinas”. Miten tämä osoittaa, että kaikesta kuvastusta kuohunnasta ja poliittisesta vehkeilystä huolimatta Jeesus on kirjoituksissa keskeisintä?

SEURAAVA VALTA

Lue Dan. 11:29-39. Mikä on tämä pakanallisen Rooman jälkeen nouseva valta?

Dan. 11:29-39 viittaa uuteen valtajärjestelmään. Vaikka se on jatkumoa pakanalliselle Rooman valtakunnalle ja perii joitakin edeltäjänsä ominaisuuksia, se samalla vaikuttaa joiltain osin erilaiselta. Jatkaessamme eteenpäin huomaamme, että se toimii uskonnollisena valtana. Se kohdistaa hyökkäyksensä lähinnä Jumalaan ja hänen kansaansa. Tarkastelkaamme muutamia niistä teoista, joihin tämä kuningas syyllistyy.

Ensinnäkin, hän ”purkaa suuttumuksensa Pyhää liittoa vastaan” (Dan. 11:30). Tämän täytyy viitata Jumalan pelastuksen liittoon, jota kuningas vastustaa.

Toiseksi, kuningas lähettää sotajoukkoja, jotka ”saastuttavat pyhäkön” ja ”lakkauttavat päivittäisen uhrin” (11:31). Huomasimme luvusta 8, että pieni sarvi turmeli Jumalan temppelin ja otti pois päivittäisen uhrin (Dan. 8:11). Tämä on ymmärrettävä hengellisenä hyökkäyksenä Kristuksen taivaallisessa pyhäkössä tekemää työtä vastaan.

Kolmanneksi, temppeleitä vastaan tekemässään hyökkäyksessä tämä valta asettaa Jumalan pyhäkköön ”turmion iljetyksen” (Dan. 11:31). Rinnakkaisilmaus ”kauhistava rikos” viittaa pienen sarven luopumusta ja kapinointia ilmaiseviin tekoihin (Dan. 8:13, RK 2012/VKR).

Neljänneksi, tämä valta vainoo Jumalan kansaa: ”Oikeista opettajista jotkut lankeavat, ja niin heidät kaikki seulotaan, sulatetaan ja puhdistetaan lopun ajaksi, sillä vielä on aikaa määrähetkeen.” (Dan. 11:35.) Tämä muistuttaa meitä pienestä sarvesta, joka ”pudotti maahan taivaan joukkoja ja tähtiä ja tallasi ne jalkoihinsa” (Dan. 8:10; vrt. Dan. 7:25).

Viidenneksi, tämä kuningas ”pyrkii korkealle ja ylvästelee jokaista jumalaa vastaan, puhuu ennenkuulumattomia jumalien Jumalaa vastaan” (Dan. 11:36). Myös pieni sarvi puhuu ”suuria sanoja” (Dan. 7:8), jopa Korkeinta vastaan (Dan. 7:25).

Sen perusteella, mitä olemme lukeneet Danielin kirjan 7. ja 8. luvusta, mikä tämä valta on? Miksi meidän on tärkeää sosiaalisesta paineesta huolimatta pysyä tässä tulkinnassa?

VIIMEISET TAPAHTU- MAT

Lue Dan. 11:40-45. Mitä tässä tapahtuu?

Seuraavat ilmaisut auttavat ymmärtämään tekstiä:

Lopun aika/lopun hetki: Ilmaus esiintyy vain Danielin kirjassa (Dan. 8:17; 11:35, 40; 12:4, 9). Danielin kirjan profetioiden tutkiminen osoittaa, että lopun aika alkaa paavinvallan sortumisesta vuodesta 1798 ja kestää kuolleiden ylösnousemukseen asti (Dan. 12:2).

Pohjoisen kuningas: Nimitys määrittelee ensin maantieteellisesti seleukidien hallitsijasuvun, mutta myöhemmin sillä viitataan pakanalliseen Roomaan ja lopuksi paavilliseen Roomaan. Se ei niinkään kuvaile maantieteellistä sijaintia kuin Jumalan kansan hengellistä vihollista. Lisäksi on huomioitava, että Pohjoisen kuningas edustaa väärennöstä todellisesta Jumalasta, joka Raamatussa yhdistetään symbolisesti pohjoiseen (Jes. 14:13.)

Etelän kuningas: Nimityksellä tarkoitetaan ensin Ptolemaiosten hallitsijasukua Egyptissä, Pyhän maan eteläpuolella. Profetian edetessä nimi saa myös teologisen ulottuvuuden ja se liitetään joidenkin tutkijoiden taholta ateismiin. Ellen G. White kommentoیدessaan Ilm. 11:8 viittausta Egyptiin toteaa: "Tämä on Jumalan kieltämistä – ." (7AO 234.)

Ihana pyhäkkövuori: Vanhan testamentin aikoihin ilmauksella viitattiin Siioniin, Israelin pääkaupunkiin ja sydämeen. Maantieteellisesti se sijaitsee luvatussa maassa. Ristin jälkeen Jumalan kansaa ei enää määritellä etnisten ja maantieteellisten rajojen mukaan. Siksi pyhäkkövuoren on oltava symbolinen nimitys kaikkialle maailmaan levinneestä Jumalan kansasta.

Kenties voisimme tulkita tapahtumia seuraavasti:

1) Etelän kuningas hyökkää Pohjoisen kuningasta vastaan: Ranskan vallankumous yritti hävittää uskonnon ja kukistaa paavinvallan, mutta epäonnistui. 2) Pohjoisen kuningas hyökkää ja kukistaa Etelän kuninkaan: uskonnolliset voimat paavinvallan ja sen liittolaisten johdolla voittavat lopulta ateismin voimat ja muodostavat liiton kukistuneen vihollisen kanssa. 3) Edom, Moab ja merkittävät ammonilaiset pelastuvat: jotkut niistä, joita ei ole laskettu Jumalan todelliseen kansaan, liittyvät laumaan viime hetkellä. 4) Pohjoisen kuningas valmistelee hyökkäystä pyhää vuotta vastaan, mutta kohtaa loppunsa: pahan voimat hävitetään ja Jumalan valtakunta perustetaan.

KERTAUS

Lisäaineistoa: On mielenkiintoista, että ainakin Dan. 11:29-39 kohdalla Martti Luther tunnisti turmion iljetyksen (Dan. 11:31) paavinvallaksi, sen opeiksi ja käytänteiksi. Danielin kirjan 11. luvun rinnakkaisuus lukujen 7 ja 8 kanssa vahvistaa Lutherin ja monien muiden protestanttisten kommentoijien näkemystä siitä, että paavius instituutiona oppeineen on näiden profetioiden historiallinen täyttymys. Tässä yhteydessä Ellen G. White sanoo: "Ei mikään seurakunta Rooman tuomiovallan alueella saanut kauan häiritsemättä nauttia oman tunnonvapautta. Niin pian kuin paavin kirkko oli saanut vallan, se kohotti kätensä musertaakseen kaikki, jotka kieltäytyivät tunnustamasta sen herruutta, ja seurakunta toisensa jälkeen alistui sen vallan alle." (7AO 48.)

Keskustelunaiheita:

1. Kuinka voimme ottaa toisten tunteet huomioon, mutta silti olla vesittämättä sitä, mitä Raamattu opettaa Rooman roolista lopun aikana?
2. Dan. 11:33 kuuluu: "Kansan oikeat opettajat neuvovat monia, mutta kauan heitä sorretaan miekalla ja tulella, vankeudella ja ryöstöllä." Mitä jae kertoo joidenkin Jumalan kansan uskollisten kohtalosta? Mitä jae sanoo siitä, mitä uskolliset tekevät ennen marttyyrikuolemaa? Minkä sanoman voimme löytää tästä itsellemme tänään?
3. Dan. 11:36 kuuluu: "Ja kuningas tekee mitä tahtoo, pyrkii korkealle ja ylvästelee jokaista jumalaa vastaan, puhuu ennenkuulumattomia jumalien Jumalaa vastaan ja menestyy, kunnes vihan aika päättyy, sillä se tapahtuu, mikä on päätetty." Ketä ja mitä tämä muistuttaa? (Ks. Jes. 14:12-17; ks. myös 2. Tess. 2:1-4.)
4. Dan. 11:27, 29 ja 35 käyttävät ilmausta *lammōʿed* eli 'määräaika'. Mitä ilmaus kertoo jälleen siitä, miten Jumala hallitsee historian kulkua?

Tomusta tähtiin

*”Oikeat opettajat loistavat niin kuin säteilevä tai-
vaankansi, ja ne, jotka ovat opastaneet monia van-
hurskauteen, loistavat kuin tähdet, aina ja ikuisesti.”*
(Dan. 12:3.)

Avaintekstit:

Dan. 12;
Room. 8:34;
Luuk. 10:20;
Room. 8:18;
Hepr. 2:14, 15;
Joh. 14:29;
Ilm. 11:3.

Danielin kirja alkaa sillä, että Nebukadnessar valtaa Juudean ja vie muka-
naan vankeja Babyloniaan. Kirja päättyy vastakkaiseen näkymään, jossa
Mikael seisoo ja suojaa Jumalan kansaa ja vapauttaa sen lopun ajan Baby-
lonista. Kuten koko Danielin kirja on tähänkin asti osoittanut, lopussa, *aiivan* lo-
pussa, Jumala kääntää kaiken kansalleen parhain päin.

Olemme saaneet nähdä myös sen, miten Daniel ja hänen ystävänsä pysyvät
uskollisina Jumalalle ja osoittavat vertaansa vailla olevaa viisautta pakkosiirto-
laisuuteen liittyvien koettelemusten ja haasteiden keskellä. Samoin Jumalan lo-
pun ajan kansa pysyy uskollisena, erityisesti tuona ahdistuksen aikana, ”jonka
kaltaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut” (Dan. 12:1). Kuten Daniel
ystävineen Babyloniassa, he osoittautuvat viisaiksi ja ymmärtäväisiksi. Heidän
henkilökohtaisena hyveenään on viisaus, ja se saa heidät sitoutumaan siihen,
että he johtavat toisiakin vanhurskauteen. Jotkut kuolevat tai heidät tapetaan,
ja näin he joutuvat palaamaan maan tomuun, mutta heidät herätetään ikuisuu-
teen. Kuten Raamattu sanoo: ”Monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset
ikuiseseen elämään – –.” (Dan. 12:2.)

Tämä tutkistelu on sapatiksi 28.3.2020

MIKAEL, MEIDÄN RUHTI- NAAMME

Lue Dan. 12:1. Kuka muuttaa historian kulun ajan lopussa? Miten Room. 8:34 ja Hepr. 7:25 auttavat meitä ymmärtämään, mitä tämä jae tarkoittaa?

Danielin kirjan jokainen luku tähän asti on alkanut maininnalla pakanakuninkaasta. Dan. 12 alkaa myös hallitsijan mainitsemisella, mutta toisin kuin muissa luvuissa, tämä hallitsija on jumalallinen ruhtinas, joka nousee vapauttamaan Jumalan kansan tämän vihollisten käsistä.

Sivusimme jo tutkistelussa 10 sitä, että Mikael on sama taivaallinen olento, joka ilmestyy Danielille Tigrisvirran rannalla. Siellä hän näyttäytyy taivaallisena Jumalan kansan edustajana. Muualla Danielin kirjassa hän esiintyy Ihmisen Poikana (Dan. 7, RK 2012/VKR), taivaan joukon valtiaana (Dan. 8) ja voideltuna hallitsijana (Dan. 9). Niinpä Mikaelin, jonka nimi tarkoittaa 'Jumalan kaltainen', täytyy olla itse Jeesus.

On tärkeää huomata ajankohta, jolloin Mikael puuttuu tapahtumiin. Dan. 12:1 sanoo "Silloin" tai "Siihen aikaan" (RK 2012/VKR). Ilmaus viittaa aikaan, joka on mainittu juuri aikaisemmin eli Dan. 11:40-45. Tässä puhutaan ajanjaksosta, joka alkaa paavinvallan sortumisesta vuonna 1798 ja ulottuu aina loppua tapahtuvaan ylösnousemukseen asti (Dan. 12:2).

Kaksi tärkeää Mikaelin työhön liittyvää asiaa voidaan päätellä Dan. 12:1 käytetystä Mikaelin toimintaa kuvaavasta verbistä "seisoa". Ensinnäkin, verbi "seisoa" herättää ajatuksen voittamaan ja hallitsemaan tulevien kuninkaiden noususta. Verbi viittaa ensisijaisesti sotilaalliseen toimintaan. Se osoittaa, että Mikael toimii sotilaallisena johtajana, joka suojelee kansaansa ja johdattaa heitä erityisellä tavalla suuren taistelun viimeisissä vaiheissa.

Toiseksi, verbi "seisoa" viittaa myös tuomioistuimen toimintaan. Mikael "astuu esiin" asianajajan roolissa taivaallisessa tuomioistuimessa. Ihmisen Poikana hän nousee Ikiaikaisen eteen edustamaan Jumalan kansaa tutkivan tuomion aikana (Dan. 7:9-14). Mikaelin esiin astuminen ja seisominen tuo mieleen hänen työnsä sotilaallisen ja juridisen puolen. Toisin sanoen hänelle on annettu valta kukistaa Jumalan viholliset ja oikeus edustaa Jumalan kansaa taivaallisessa tuomioistuimessa.

Mikael seisoo puolustajanamme ja edustajanamme. Mitä toivoa tämän pitäisi antaa sinulle, syntiselle?

KIRJAAN KIRJOI- TETTU NIMI

Dan. 12:1 puhuu niistä, joiden nimi on kirjoitettu kirjaan? Mitä tämä tarkoittaa?

Mikaelin avun aikaa kuvataan myös vailla vertaa olevana ahdistuksen aikana. Tämä vastaa sitä aikaa, jolloin Jumalan Henki vetäytyy pois kapinallisen ihmiskunnan yltä. Silloin seitsemän viimeistä vitsausta, jotka ovat Jumalan vihan ilmaus kansoja kohtaan, vuodatetaan lopun ajan Babylonin päälle (Ilm. 16; Ilm. 18:20-24) ja pimeyden voimat päästetään irti maailmassa. Ellen G. White kirjoittaa tästä ajasta, että "saatana on syöksevä maan asukkaat viimeiseen suureen ahdistukseen. Kun Jumalan enkelit lakkaavat pidättämästä ihmisten intohimojen raivoisia tuulia, kaikki taistelun voimat pääsevät irralleen. Koko maa joutuu silloin vielä kauheamman hävityksen kohteeksi kuin Jerusalem muinoin." (8AO 120.)

Jumalan kansa päästetään kokemasta tätä kammottavaa aikaa, sillä taivaallisessa tuomioistuimessa käydyssä tutkivassa tuomiossa Jeesus, taivaallinen ylipappi, on puhdistanut heidät epäilyksistä, ja heidän nimensä on kirjoitettu kirjaan.

Ymmärtääksemme tämän kirjan merkityksen meidän on hyvä muistaa, että Raamattu mainitsee kahdenlaiset taivaalliset kirjat. Toinen niistä sisältää niiden nimet, jotka kuuluvat Herralle. Joskus tätä kirjaa kutsutaan nimellä "elämän kirja" (2. Moos. 32:32; Luuk. 10:20; Ps. 69:29; Fil. 4:3; Ilm. 17:8).

Elämän kirjan lisäksi Raamattu mainitsee kirjan, jossa säilytetään tietoja ihmisten teoista (Ps. 56:9; Mal. 3:16; Jes. 65:6, RK 2012/VKR). Kirjoja käytetään taivaallisessa tuomioistuimessa määrittelemään jokaisen ihmisen sitoutuminen Herraan. Ne ovat taivaallisia arkistoja, "tietokantoja", jotka sisältävät jokaisen ihmisolennon nimen ja teot. Jotkut paheksuvat ajatusta siitä, että heidän nimensä ja varsinkin heidän tekonsa olisivat kirjoitettuna taivaassa. Mutta silloin kun annamme elämämme Kristukselle, meidän nimemme kirjoitetaan pois. Tämä taivaallinen arkisto tarjoaa juridista näyttöä koko maailmankaikkeudelle siitä, että me kuulumme Jeesukselle, ja siksi meillä on oikeus suojelukseen ahdingon aikana.

Miksi ainoa toivomme siitä, että löydämme nimemme kirjoitettuna elämän kirjaan, on Kristuksen vanhurskaudessa, joka luetaan meidän hyväksemme?

YLÖS- NOUSEMUS

Lue Dan. 12:2, 3. Mistä tapahtumasta tässä puhutaan? Ottaen huomioon sen, kuinka ymmärrämme kuoleman, miksi viittauksen tapahtuma on meille niin tärkeä?

Danielin kirjasta löytyy kenties Vanhan testamentin selkein viittaus tulevaan ylösnousemukseen. Tutkiessamme jakeita opimme joitakin tärkeitä totuuksia. Ensinnäkin, kuten kieli-kuva nukkumisesta osoittaa, ihmisruumiissa ei asu kuolema-tonta sielua. Ihminen on ruumiin, mielen ja hengen jakama-ton kokonaisuus. Kuolemassa ihminen lakkaa olemasta ja jää tiedottomaan tilaan ylösnousemukseen asti. Toiseksi, jakeet viittaavat tulevaan ylösnousemukseen synnin seurausten kuo-mamisena. Itse asiassa Dan. 12:2 ilmaus "maan tomu" kuu-luu alkukielellä "tomun maa". Tämä epätavallinen sanajärjes-tyt viittaa 1. Moos. 3:19, joka on ainoa toinen raamatunteksti, jossa sanat ovat tässä järjestyksessä. Tämä tarkoittaa sitä, että kuolemantuomio, joka annettiin Aadamin lankeemukses-sa, kumotaan eikä kuolemalla ole enää valtaa. Paavali sanoo: "Kuolema on nieltä ja voitto saatu." (1. Kor. 15:54.)

Lue Room. 8:18 ja Hepr. 2:14, 15. Miksi meidän ei tarvitse pelätä kuolemaa?

Kuolema pilaa ja lopettaa kaiken täällä. Meille tarjotaan kuitenkin lupausta siitä, että kuolema ei ole uskovien lopullinen kohtalo. Kuolema on kukistettu vihollinen. Kun Kristus mursi kuoleman kahleet ja nousi elävänä haudastaan, hän antoi kuolemalle kuoliniskun. Nyt voimme katsoa väliaikaisen kuoleman todellisuuden tuolle puolen siihen lopulliseen elämän todellisuuteen, jonka saamme Jumalalta Kristuksessa. Koska Mikael astuu esiin (ks. Dan. 12:1), myös hänelle kuuluvat astuvat esiin. He nousevat "tomun maasta" ja loistavat tähtien lailla ikuisuudesta ikuisuuteen.

Kuinka voimme elämän kipujen ja taisteluiden keskellä saada toivoa ja lohtua luvatussa ylösnousemuksesta ajan lopussa? Miksi oikeastaan millään muulla ei ole kovin paljon merkitystä?

SINETÖITY KIRJA

Lue Dan. 12:4 ja Joh. 14:29. Miksi Danielin kirja on sinetöitävä lopun aikaan asti?

Kirjan viimeisen pääosuuden lopussa (Dan. 10:1-12:4) profeetta saa käskyn sinetöidä kirjan lopun aikaan saakka. Samaan hengenvetoon enkeli ennustaa: "Monet harhailevat, mutta tieto lisääntyy." (Dan. 12:4.) Jotkut Danielin kirjan tutkijat tulkitsevat harhailun ennustuksena tieteellisestä kehityksestä. Tätäkin sillä voidaan tarkoittaa, mutta asiayhteys näyttäisi viittaavan enemmän Danielin kirjan tutkimiseen ja sen ymmärryksen lisääntymiseen. Katsoessamme ajassa taaksepäin huomaamme, että Danielin kirja oli vuosisatojen ajan vaikeaselkoinen kirja. Jotkut saattoivat tuntea sen ja tutkia sitä, mutta jotkin sen avainopetuksista ja profetioista jäivät arvoituksiksi. Esimerkiksi sen profeetallinen sanoma taivaallisen pyhäkön vanhurskauttamisesta, tuomiosta sekä pienen sarven identiteetistä ja töistä, samoin kuin näihin profetioihin liittyvä aikarajoitus, olivat kaikkea muuta kuin selvää.

Protestanttien uskonpuhdistuksesta alkaen yhä useampi alkoi tutkia Danielin kirjaa. Kuitenkin vasta lopun aikana kirja alkoi vihdoinkin avautua ja sen sisältö paremmin paljastua. Kuten Ellen G. White huomauttaa: "Mutta sen jälkeen kun vuonna 1798 Danielin kirjan sinetti avattiin, on profetioiden tuntemus lisääntynyt, ja useat ovat julistaneet tuomion läheisyyden vakavaa sanomaa." (7AO 309.) "1700-luvun lopussa ja 1800-luvun alussa uusi kiinnostus Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan profetioita kohtaan heräsi kaukana toisistaan olevilla maailman kolkilla. Näiden profetioiden tutkiminen johti laajalle levinneeseen uskomukseen siitä, että Kristuksen toinen tuleminen oli lähellä. Useat raamatunselittäjät Englannissa, Joseph Wolff Lähi-idässä, Manuel Lacunza Etelä-Amerikassa ja William Miller Yhdysvalloissa alkoivat samaan aikaan monien muiden profetioiden tutkijoiden kanssa julistaa Danielin kirjan profetioiden perusteella, että toinen adventti oli käsillä. Tänä päivänä tämä vakaumus on maailmanlaajuisen liikkeen kantava voima." (4BC 879.)

Ajattele, miten suuri etuoikeus meillä on tänä päivänä katsoa taaksepäin historiassa ja nähdä, miten Danielin kirjan historialliset profetiat ovat toteutuneet. Miten tämän tulisi auttaa meitä luottamaan kaikkiin Jumalan lupauksiin?

ODOTUS- AIKA

Lue Dan. 12:5-13. Miten kirja päättyy?

Viimeisen näkymän tapahtumapaikkana on virta (Tigris), sama paikka kuin Danielin viimeisessä suuressa näyssä (Dan. 10:4). Tässä käytetty sana ei ole kuitenkaan se, jota yleisesti heprean kielessä käytetään joista, vaan tässä se on *j^{ecor}*, jolla yleensä tarkoitetaan Niiliä. Tämä tuo mieleen israelilaisten paon Egyptistä ja osoittaa, että aivan kuten Herra vapautti Israelin Egyptistä, samoin hän tulee vapauttamaan lopun ajan kansansa.

Meille annetaan kolme profeetallista aikaennustusta. Ensimmäinen, ”aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa”, vastaa kysymykseen: ”Kuinka kauan kestää, ennen kuin kaikki nämä ihmeelliset asiat tapahtuvat?” (Dan. 12:6.) Ihmeellisillä asioilla viitataan asioihin, joita Dan. 11 kuvaa ja jotka tarkentavat lukujen 7 ja 8 sisältöä. Ajanjakso mainitaan Dan. 7:25 ja myöhemmin Ilm. 11:3, Ilm. 12:6, 14 ja Ilm. 13:5. Ajanjakso vastaa paavinvallan 1 260:tä vuotta, jotka ulottuivat vuodesta 538 jKr. vuoteen 1798 jKr. Dan. 11:32-35 viittaa samaan vainon aikaan mainitsematta jakson pituutta.

Toiset kaksi aikaennustusta, 1 290 päivää ja 1 335 päivää, vastaavat kysymykseen: ”Herrani, miten tämä kaikki päättyy?” (Dan. 12:8.) Daniel itse esittää kysymyksen pellava-vaatteiselle miehelle. Aikaennustuksia on edeltänyt sana siitä, että ”päivittäinen uhri” lakkautetaan ja ”turmion iljetys” pystytetään. Tutkiessamme Danielin kirjan 8. lukua opimme, että päivittäisellä uhrilla tarkoitetaan Jeesuksen esirukoustyötä, joka korvattiin väärennetyllä jumalanpalvelusjärjestelmällä. Niinpä profeetallisen ajanjakson alkamisajankohdasta pidetään vuotta 508 jKr., kun Ranskan kuningas Klodvig I kääntyi katoliseen uskoon. Tämä tärkeä tapahtuma silotti tien kirkon ja valtion liitolle, joka säilyi vahvana koko keskiajan. 1 290 vuotta päättyvät vuoteen 1798, jolloin Napoleon vangitsi paavin. Viimeisenä mainittu 1 335 päivän ajanjakso päättyy vuoteen 1843. Tämä oli milleriläisen liikkeen aikaa. Se oli myös aika, jolloin Raamatun profetioita alettiin tutkia uudelleen. Se oli odotuksen aikaa, jolloin toivottiin Jeesuksen tulon olevan oven edessä.

Kautta koko Danielin kirjan esiin nousee kaksi asiaa: Jumalan kansaa vainotaan, ja lopulta se vapautetaan ja pelastetaan. Miten tämä tieto voi auttaa meitä pysymään uskollisina koettelemusten keskellä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Ennustukset esittävät tapahtumasarjan, joka johtaa tuomion alkamiseen saakka. Tämä koskee erityisesti Danielin kirjaa. Mutta Danielin käskettiin lukita ja sine-töidä viimeisiä päiviä koskeva osa ennustuksistaan ’lopun aikaan asti’. Ennen tätä aikaa ei voitu julistaa tuomion sanomaa, joka perustui näiden ennustusten täyttymiseen. Mutta lopun aikana, profeetan sanojen mukaan, ’monet sitä tutkivat ja ymmärrys lisääntyy’ (Dan. 12:4).

Apostoli Paavali varoitti seurakuntaa odottamasta Kristuksen tuloa hänen aikanaan. Hän sanoi, että ’se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy’ (2 Tess. 2:3). Me emme voi odottaa Herramme tuloa ennen kuin suuren luopumuksen ja ’synnin ihmisen’ pitkän hallituskauden jälkeen. ’Synnin ihmisellä’, jota myös kutsutaan ’laittomuuden salaisuudeksi’, ’kadotuksen lapseksi’ ja ’vastustajaksi’, tarkoitetaan paavinvaltaa, joka profeetan ennustuksen mukaan oli säilyttävä valta-asemansa 1260 vuotta. Tämä ajanjakso päättyi vuonna 1798. Kristuksen tuleminen ei voinut tapahtua ennen sitä aikaa. Paavalin varoitus koskee siis koko kristillistä aikaa aina vuoteen 1798 saakka. Sanomaa Kristuksen toisesta tulemisesta on julistettava tuon ajan jälkeen.” (7AO 308, 309.)

Keskustelunaiheita:

1. Mitä vaaroja sisältyy siihen, jos asetamme päivämääriä tuleville lopunajan tapahtumille? Mitä monien uskolle tapahtuu silloin, kun ennustukset eivät toteudukaan? Mikä tärkeä profeettallinen totuus löytyy Joh. 14:29 esitetyistä Kristuksen sanoista?

2. Mikä tässä meidän välittömän kommunikoinnin ja tieteellisen edistyksen ajassamme on sellaista, joka ei aina ole meille eduksi ja joka saa meidät ajattelemaan, ettei ”ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut” ole kovinkaan vaikeaa kuvitella?

3. Keskustelkaa vastauksistanne maanantain tutkisteluosueiden viimeiseen kysymykseen siitä, miksi evankeliumi, suuri totuus Kristuksen vanhurskaudesta, on ainoa toivomme saada nimmemme elämän kirjaan. Mitä toivoa meillä olisi ilman sitä?